

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, СЕПТЕМБАР 2000. ГОДИНЕ
ГОДИНА XI, БРОЈ 1200

ЧЕТИРИ ГОДИНЕ БЕОГРАДСКЕ АПОКАЛИПСКЕ (ДВОРСКЕ СПЛЕТКЕ)

РАСТАНАК СЕ ПРИМАКАО!

БЕОГРАДСКЕ ДАХИЈЕ
Милутиновић, Божић, Михаиловић и Крунић

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

Издање приредила:
Марина Рагуш

Редакција

Жана Живаљевић,
Огњен Михајловић, Весна Арсић,
Коста Димитријевић, Дејан Анђус,
Ивана Ђурић, Јадранка Шешељ,
Драгана Глушац, Наташа Жикић,
Весна Зобеница, Добрица Гајић,
Весна Марић, Момир Марковић,
Дејан Лукић, Злата Радовановић

Техничко уређење,
компјутерски прелом,
дизајн и израда колора
Северин Поповић

Фотојурепортери

Крсто Голубовић
и Марко Поплашен

Лектура и коректура

Савет за информисање Градског
одбора Српске радикалне странке
Београда

Секретар редакције
Љиљана Михајловић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника

Издавачког савета

Др Бранко Надовеза

Издавачки савет

др Војислав Шешељ,

Томислав Николић,

др Никола Поплашен,

Маја Гојковић,

др Небојша Величковић,

Александар Вучић,

Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазич, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

Карикатуре:

Синиша Аксентијевић

Штампа

"Етикета", 20. октобра 2,

11307 Болеч

Редакција прима пошту на адресу

"Велика Србија",

Трг победе 3, 11080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане
су у Регистар средстава јавног информисања
Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991.
године.

ДА СЕ НЕ ЗАБОРАВИ!

Зима 1996. на 1997. годину дочекала је левичаре неспремне и ставила их пред свршен чин. Такозвана опозиција, упакована у "трагикомичну" коалицију "Заједно", победила је на локалним изборима. Признавање њихове победе значило би потврду пораза левнице, што она себи није могла да дозволи...

Све је мирисало на комунистичку превару у перспективи...

А уследиле су двоипомесечне шетње, у ствари, социјално угрожене и бесних грађана, који су на тај начин ослобађали из груди урлик на београдским улицама (невезујући се, притом, ни за једну политичку опцију, већ за: "Дај да се бар мало промени"). Тај порив за променама незадовољног и нападеног народа, који је само тражио повратак достојанства и живота достојног човека (а не пса), осетили су и искористили тзв. опозиционари нудећи: монархизам, који је увек "пролазио", јер је значао дефинитивни крај комунизма (поготово када га нуди некадашњи шеф кабинета Мике Шпиљка – Вук Драшковић, онда се таквоме човеку свакако "верује"), и демократију (читај: буди газда у својој кући, узми судбину у своје руке и крени да живиш "амерички сан").

Тих месеци је било чак и забрањено причати о шетњама, јер се остајало без посла и проводило сатима у којекаквим "информативним рупама" у друштву "камених" фаца, у атмосфери пуној дима коју би, по правилу, осветљавала лампа, али уперена у сопствено лице...

И онда, одједном, још један у низу глупих потеза на смрт преплашене левнице (скоро да је постало класика) – *lex specialis* и потврда победе опозиције. Оно што је уследило, добро је познато свима: распад коалиције, криминал и корупција, злоупотребе положаја и непотизам и коначно, издаја народа, а све то по губеру грађана који су само хтели боље да живе.

Показало се да је "Мурта" много кори од "Курте", док су се каишеви народа све више стезали а кичма повијала.

Да се разумемо, све се то одржавало уз свесрдну подршку левнице. Уместо да криминалци буду у затвору (као и издајнице свога народа), левичари су им дали чак и награду склапајући "брак из интереса" са њима у Савезној влади. Е, па што је много, много је!

С једне стране су упирали прстом у издајнице и шпијуне из СПО-а, ДС-а и на остале из опозиционе "шерпе", а са друге стране, перфидно их одржавали на власти (какав филм "црвеног таласа").

Ето нас, опет, пред локалним изборима... И сада се по Београду могу видети кандидати левнице и опозиције како се мило гледају са великих билдбордова... Све би ово било јако смешно да цена левичарских игара не кошта живота овог народа.

Док се у Земуну градило, у осталим општинама и градовима се рушило све, од мира до достојанства. Хоћемо ли им дозволити да се и даље играју судбинама људи како би владали, одговор ће свако од вас дати (према савести и сећању) 24. септембра!

Као и увек, не желимо да вам намећемо сопствену вољу, већ да вас подсетимо на све оно што, свакако, не сме да оде у забрав, ако не због нас самих, а оно макар због будућности наше деце!

Градски одбор
Српске радикалне странке Београда

ЈАГМА ЗА ФОТЕЉАМА

Већ на почетку мандата, било је више него јасно да ће нова власт обезвредити функцију градског парламента класичним изругивањем обавезама које она налаже

"Покушаћемо да грађанима обезбедимо бољи живот, Граду просперитет, без намере да га присвајамо. У победи не смемо да се погрдимо, нити уобразимо..." – биле су неке од порука лидера коалиције "Заједно" грађанима Београда, када су 21. фебруара 1997. године, након признавања резултата локалних избора, дошли на чело престонице. Врло брзо након помпезно датих обећања, коалиција "Заједно" се распала, Зоран Ђинђић је смењен са функције председника Скупштине града, а житељи престонице града најбоље знају да ли су испуњена обећања које је тада суфоришно делила нова градска власт. Али, присетимо се како је све почело.

Конститутивна седница Скупштине града одржана је 21. фебруара 1997. године, чиме је формално коалиција "Заје-

дно" преузела управљање престоницом. Симптоматично је било получасовно кашњење, иако је управо прва седница у новом сазиву требало да покаже да ли је жеља за свеобухватним променама, које су толико обећавали, била утемељена на чврстим основама, или су посреди била обећања која су имала ограничен рок трајања. Елем, кашњења са почетком седнице постаће манир нове градске гарнитуре, која су већ сутерисала на одређену дозу неозбиљности, коју ће у наредном периоду тако често потврђивати.

Према незваничним информацијама, разлог кашњења било је споро усаглашавање и договори унутар коалиције око поделе функција. Али су зато "заборавили" да поделе материјал новинарима са предлозима кандидата за по-

једина функционерска места у новом сазиву Скупштине града. Председавајући Радоје Прица већ при најави дневног реда повредио је пословник, што је др Војислав Шешељ пропратио речима да "градска скупштина не може донети ниједну одлуку док се не утврди кворум". Тек након интервенције председника Српске радикалне странке, констатовано је да седници присуствује 109 одборника, а не 95, како је то председавајући тврдио отварајући седницу. Убрзо је реч добио једини кандидат за градоначелника, Зоран Ђинђић, који је у свом обраћању "подсетио" одборнике да је "ово прва Скупштина са демократском већином, и да су људи који ће овде вршити власт ослобођени свих предрасуда и да ће то бити власт за све грађане".

Др Војислав Шешељ, шеф одборничке групе Српске радикалне странке у константној борби за поштовање права и процедуре у градском парламенту

Да је демократско рухо "градоначелника" маска за лаковерне, открио је др Војислав Шешељ, који је Ђинђића директно оптужио за отимање два мандата да би имао једног више одборника од СПО-а, и право да предложи градоначелника. Мора се признати, урадио је то тако вешто, снимајући Александру Јоксимовић и Перу Радовановића како им даје по 10.000 марака, да би их могао држати вечно у шаци. О каквом човеку је реч, одборницима је указао Драгомир Павловић, испред Српске радикалне странке, да се у званичном предлогу за кандидата за председника Скупштине града Београда, поред потписа предлагача, налази и Ђинђићев, што дефакто значи да је сам себе предложио.

Да ће одборници Српске радикалне странке од самог конституисања нове, криминогене градске власти непоколебљиво жигосати све уочене аномалије, показао је наступ Стеве Драгишића, председника Градског одбора Српске радикалне странке, који је потенцирао низак морални кредибилитет Зорана Ђинђића, аргументујући то на примеру бестидног "смакнућа" првог човека ДС-а, Драгољуба Мићуновића, који не само што је смењен са челне функције, већ је морао и да напусти странку, што говори о односу Ђинђића према онима који су му помогли у његовој политичкој каријери, када је био само немачки ђак. Његова морална катарза заправо је показала како ће се он убудуће понашати према некадашњим коалиционим партнерима, као и политичким противницима.

Одборници Српске радикалне странке су већ тада упозоравали да на челу престонице не може да се налази човек склон крађама и разним трансформацијама. Одборници СПС и ЈУЛ-а нису били спремни да, како су то образложили, "шире расправу", и да Ђинђићу преостаје да изречене оптужбе демантује, што је следило линију одборника коалиције "Заједно".

Резултат тајног гласања показао је да су Ђинђићу глас поклонили одборници коалиције "Заједно" (68), да је против било 24, а два листића су била неважећа. Одборници Српске радикалне странке нису узели листиће, осим др Шешеља, који је свој предао предложеном кандидату уз коментар: "Ђинђићу, пошто ниси имао никаквог одговора, гласај и заокружи по савести".

После "демократског" устоличена Ђинђића за градоначелника Београда, вођење седнице је преузео новоизабрани градоначелник, а уз њега је остао одборник ДС, Срђа Поповић, што је била прва повреда пословника по члану 92 где стоји да "даљим гласањем руководи председник коме помажу секретар Скупштине и одборници које одреди Скупштина". С обзиром да Срђу Поповића није одредила Скупштина, српски радикали су инсистирали на томе да је тиме доведена у питање регуларност избора председника Градске владе, што нису прихватили остали одборници. Убрзо је уследила фарса око избора нових

градских функционера, јер противкандидата није било, па је све протекло у "демократском топу". Низала су се као на траци именовања новог потпредседника Скупштине, председника Градске владе, новог Извршног одбора...

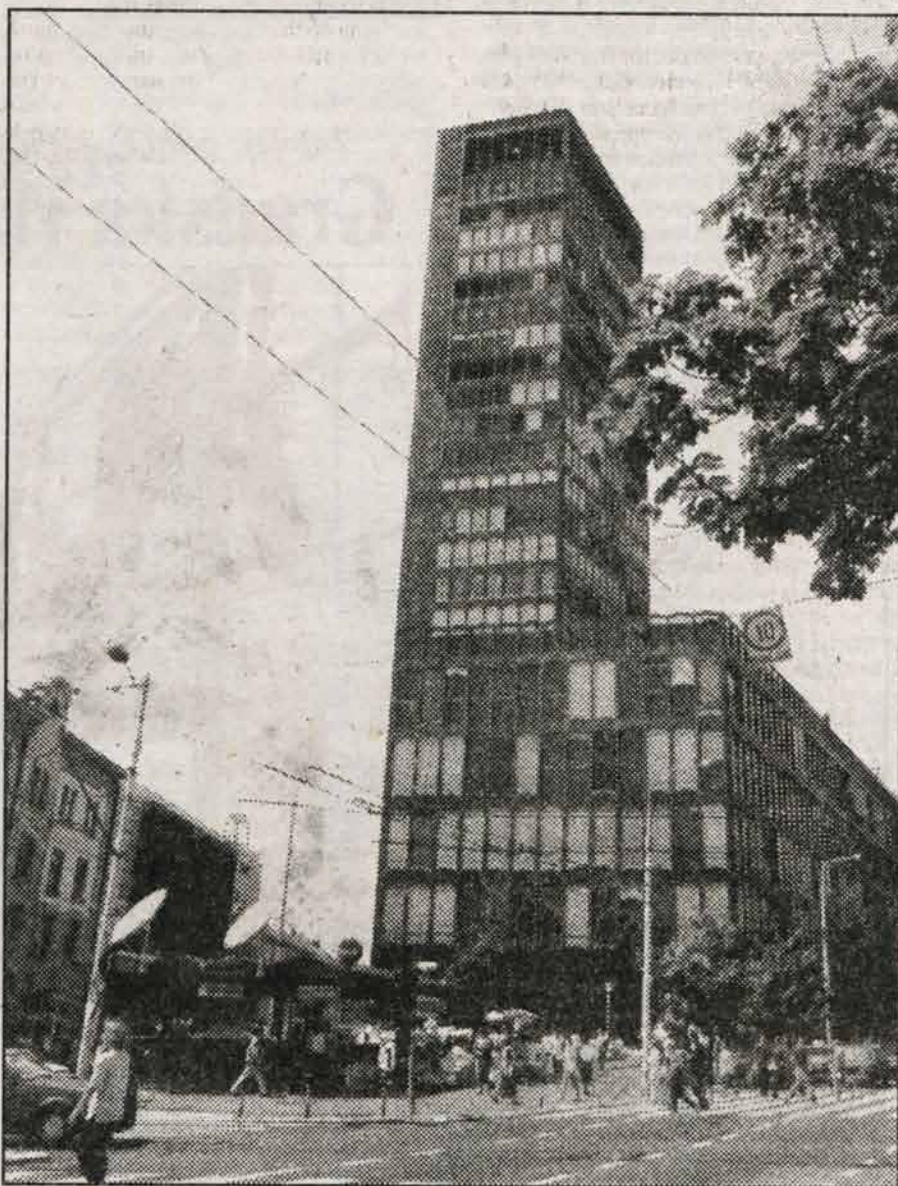
Већ на почетку мандата било је више него јасно да ће нова власт обезвредити функцију градског парламента класичним изругивањем обавезама које она налаже. Одмах после конститутивне, одржана је и друга редовна седница Скупштине града, а разлог хитности сазивања седнице био је баналан – разрешење председника и чланова Управног одбора Студија Б и именовање нових. Да је именовање скупштинских савета и комисија далеко важније од именовања управних одбора, указао је др Шешељ, подсећајући одборнике коалиције "Заједно" на дато предизборно обећање о укидању градске таксе од три одсто, "али видимо да ви о томе и не размишљате".

Српски радикали су указали на још један пропуст или незнање носилаца градске власти, јер једини предлагач за именовање управних и надзорних од-

бора и свега што је у надлежности Скупштине града, јесте Административно-мандатна комисија, која није постојала. Као логичан след догађаја, изабран је нови председник и чланови управног одбора Студија Б, а да у сали у том тренутку није било кворума. То је био почетак рада градског парламента у условима перманентног кршења закона и права, а речи др Шешеља "да сам данас дао погрешну прогнозу да ће Ђинђићева власт опстати до септембра. Не верујем да ће се тако дуго одржати", као да су одредиле даљи, неповољан по Ђинђића, ток судбине градоначелника. Јер, не треба заборавити да онај ко претерано жури – прави фаталне грешке.

Радикали предлагали, Скупштина одбијала

Трећа седница Скупштине града представила је јавности нови "изум" владајуће гарнитуре у граду, по коме је дневни ред седнице утврђиван наредних сат времена. Пажњу одборника привукла је једна од тачака дневног реда о укидању

Приче о информативном "светлу", ипак су само приче за малу децу

таксе од три одсто, а посебно тврдње градских челника да су та средства строго наменски трошена за потребе комуналних система. Божиљар Вучуревић, из Српске радикалне странке, за скупштинском говорнициом је изнео поуздане доказе да су средства од поменуте таксе коришћена за исплате зарада запосленима у комуналним предузећима, упозоравајући да Скупштина града нити има, нити је јавно донела било какву одлуку о прерасподели средстава у друге намене. Одборници леве коалиције су покушали да бране оно што је неодобрањиво, тврдећи да је "такса усмеравана у развој", поставивши питање градским челницима: "Како ћете расељавати житеље азбестног насеља?"

У свом обраћању, др Шешелј је истакао да таксу треба укинути, а да се финансирање комуналног система мора обављати кроз реалне изворе прихода који су републичким буџетом одређени Београду. Председник српских радикала је долао да се "успешна власт препознаје по томе што је у стању да с оно мало пара којима располаже постигне максимум, а не сталном кукњавом и јадиковкама како нема пара". Посебно је апострофирао неодмерене изјаве неких градских челника после прве седнице да таксу треба задржати, иако су обећавали другачије, јер ће, тобоже, знати паметније да користе те паре. У позадини одлуке о укидању таксе од три одсто био је чист маркетинг нове градске власти која, наводно, брине о Београђанима, јер је ионако престајала важност ове таксе (31. март 1997).

Оно што је важније, није било ни најве усвајања буџета за текућу годину, а градски челници нису показивали озбиљније интересовање за решавање проблема у ГСП-у, већ су фокусирали сву пажњу на увоз старих, расколдованих аутобуса са европских отпада, што је пратило организовање бројних делегација које су путовале у европске престонице не би ли склопиле некакве уговоре. У наставку седнице фамозна одлука о престанку важења посебне таксе од три одсто за територију града Београда, усвојена је већином гласова одборника. Такође, изабране су Административно-мандатна комисија, Комисија за споменике и називе тргова и улица... И то све у паузи скупштинског заседања, иако је на почетку именован нови директор Студија Б и градски јавни правобранилац, а да поменута Административно-мандатна комисија није ни била формирана. Озбиљност парламента и расправе сведена је тако само на механичко "за и против". Све конструктивне сугестије Српске радикалне странке, да је потребно поштовати законске норме, биле су прегласане вољом послушне већине.

Пета тачка дневног реда изазвала је најбујнију полемику странаачких правка, јер се одлучивало о именовању новог директора Студија Б. У име Српске радикалне странке, Стево Драгишић је оштро критиковао одлуку нових градских властодржаца да ову телевизију задрже

Александар Чотрић: спрема њега Гебелс је ипак био тек на почетку медијских манипулација

Započelo rušenje reklamnih panoa firme „Europlakat“ 27. 12. 97. БЛ. СТ. 16. Градска влада на суду

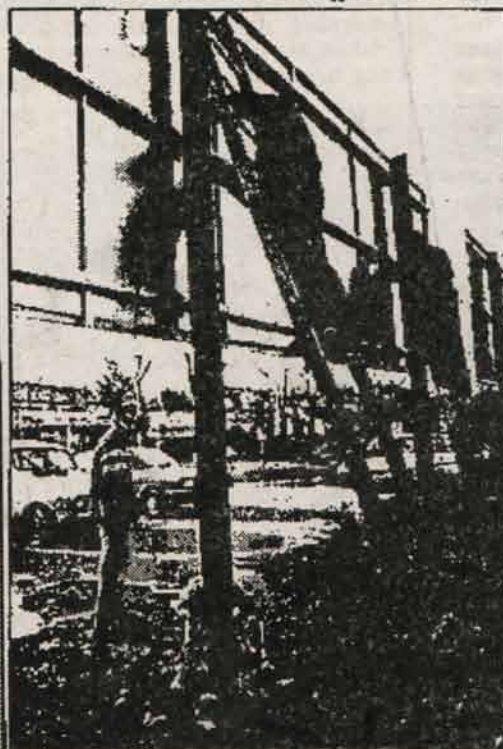

FOTO: M. RACANLO

Демонтирање panoa у Тршћанској

Rušenja reklamnih panoa „Europlakata“, од стране Градске комуналне инспекције, а по одлуци градске Владе, започело је јуче око 10 часова. Представник ове фирме Goran Cvetković

на јучерашњој конференцији за новинаре осудио је овај чин и детаљно образложио читаву процедуру око нерегуларног конкурса који је спровео Извршни одбор Скупштине града.

- Након потписаног уговора са градском Владом, Секретаријат за саобраћај и урбанизам у јуну ове године издао нам је одобрење за постављеније рекламних panoa на 25 локација у граду. Када смо ми већ поставили званан број panoa, IO је raspisao конкурс на коме је победила фирма која је давала горе услове од наших, а наш уговор се сматрао поништен - објаснио је Cvetković спор „Europlakata“ и градских власти.

„Europlakat“ је Извршном одбору уложио žalbu против одлуке рушења panoa која је 4. decembra одбијена уз образложење „да су panoi postavljeni bez dozvola, јер је уговор склопљен пре конкурса“.

- Nepravda је учињена и на konkursu, јер је победила фирма „Atlantis advertising“ која nije imala najbolje ponude. Uvidom u dokumentaciju videlo se da su naknadno dopisivane ponude (cena takse). Gradski pravobranilac sada predlaže poništavanje konkursa, a mi ne odustajemo od tužbe

градске Владе коју смо поднели Okružnom sudu u Beogradu 25. decembra. Naneta nam је велика materijalna šteta i još veće брукa у свету - ogorčeno је rekao Cvetković.

B.V. - U.S.

под окриљем Скупштине града, чиме су директно прекршили једно своје предизборно обећање да ће ову ТВ кућу вратити акционарима, и да ће Управни одбор бити вишестраначки. То је врхунац политичког лицемерја, јер су у игри биле бројне погодности које је користила бивша власт. Епилог је проглашење Зорана Остојића за новог "диригента" Студија Б, а приче о информативном "светлу" остале су мртво слово на папиру.

Паре из градске касе на кашичицу

Само шест дана после треће, заказана је четврта седница Скупштине града, а да стручне службе нису успеле одборницима благовремено да доставе ни записник са претходне седнице. Све је то пролонгирано за неку наредну прилику. На предложеном дневном реду нашло се седам тачака, а највише пажње привукао је предлог одлуке о буџету града за 1997. годину, као и именовања и разрешења чланова управних одбора јавних комуналних предузећа. Предлог др Војислава Шешеља да се прво изабере савети Скупштине града, јер о буџету, према пословнику, своје мишљење дају надлежни савети, одбачено је после градоначелниковог објашњења да је наводно шефовима одборничких група упућен захтев да доставе своје предлоге за чланове савета, а да се томе нису одазвали Српска радикална странка и СПС. Градоначелника је одмах демантовао председник одборничке групе СПС-а, Жарко Шешлија, да социјалисти имају своје предлоге за чланове савета и за комисије, и да су били на дне-

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ
У БЕОГРАДУ
РЕАКЦИЈА
СЛОБОДАН ВУКСАНОВИЋ, ПОТПРЕДСЕДНИК ДС О СМЕНИМА У ГРАДУ
НАЧЕЛНИКА

ДОГОВОР СПО И СПС

• СПС је два на отвор, као мртву, Студио Б и сменено Зорана Тодића, а издељено шта ће заузврат добити од социјалисте - изјавио Слободан Вуксановић, једрич саборник ДС, који је присуствовао јучерашњој седници
01-10-1997.

ном реду, онда би били и достављени.

Са закашњењем од четвртине календарске године, пред одборницима Скупштине града нашао се предлог буџета за 1997. годину, који је процењен на близу милијарду и осам стотина милиона динара за општу и јавну потрошњу, од чега је граду намењено 1.557.128.975, а градским општинама 217.970.007 динара. И поред тога, планирани приходи су мањи за близу милијарду и по динара у односу на захтеве корисника буџета града. Потпредседник Извршног одбора Скупштине града, Александар Милутиновић, практично је упозорио да се комуналним предузећима ништа добро не пише, јер су "убедљиви рекордери међу губиташима", и да је са планираним буџетским средствима "тешко покрити и плате запослених, а камоли одржати просту репродукцију рада у постојећим условима".

Милутиновић је скренуо пажњу и да неке градске општине морају да надокнаде мањак и подмире расходе из претходне године, а да ће Скупштина наводно размотрити који су могући извори средстава за ове намене. То је био сигнал

да градски челници почну да размишљају о додатним приходима, јер нису желели или могли да рационално послују са расположивим средствима. Једноставно, рационалност није постојала у њиховом вокабулару, јер није гарантовала задовољење нарасталих апетита градских челника. Примедбе на предлог буџета први је изнео др Шешељ, који се осврнуо на ставку о путним трошковима изборних лица и стручних делегација, за које је издвојено чак пола милиона динара, "три пута већа него у прошлом социјалистичком буџету".

У исто време, општина Земун је јавно обећала да се путовања општинских челника не финансирају из општинског буџета, већ из сопственог џепа или уз помоћ спонзора. Шешељ је навео још много ставки које би се могле избацити, рецимо средства за програме омладинских организација, разних борачко-инвалидских организација и сличних паразита који односе преко потребна средства за финансирање комуналних система, које градски челници цинично називају "губиташима". На терет буџета нашле су се бројне фантомске организације, на пример Матица исељеника Бе-

Одлуке градског парламента завиле су у црно становнике Београда

ограда (260.000 динара), за које нико није чуо, затим покушаји ревитализације неких ретроградних организација, као Савеза пионира у новом руху, милозвучног назива Пријатељи деце Београда (100.000 динара). На постојање више нелогичности у предложеном буџету, упозорио је одборник Српске радикалне странке, Божидар Вучуровић, наводећи пример да је за материјалне трошкове буџетом планирана сума од близу 21 милиона, или 51.000 динара дневно.

Издјачити трошкове материјалног пословања служби Скупштине са сумом планираном за средства социјалне заштите, има смисла једино ако се узме

Одборник Српске радикалне странке, Драгослав Миличковић, предложио је да се у оквиру 99 милиона динара предвиђених за изградњу капиталних објеката, крене у гасификацију Београда, јер "у овој власти нема никакве инвентивности, већ гради којекакве медијске лажи". Миличковић је приметио да је из буџета за потребе функционера нове градске власти издвојено чак 8.227.000 динара.

Досадашња пракса нове градске власти да тек у паузи заседања оснива и конституише своје легитимне предлаге, потврђена је и на овој седници. Током полчасовне паузе, Извршни од-

ли су пету седницу Скупштине града, оджрану 10. априла. Разлог напуштања даљег тока седнице био је више него очигледан – сви предложени одбори су једностраначки, и не одговарају структури Градског парламента, а било је приговора и на стручност појединих кандидата.

Седница је почела самовољним прекрајањем предложеног дневног реда, чему је такт давао сам градоначелник Зоран Ђинђић, који је предложио скидање прве три тачке, а као разлог навео је да недостаје мишљење Савета за здравство, чије су оснивање управо кочиле самозване демократе. Једностраначки

Звездара: огледало корумпиране општинске и градске власти

обзир да се у материјалне трошкове броји и нова "Вектра" и намењтај "Ктитор" - а и "Еуросалон" - а за опремање кабинета и канцеларија. И средства намењена градским општинама неправедно су и по заслугама одређене. Тако је општина Стари град добила 31 милион, што је у односу на износ из 1996. године повећање од 130 одсто. На другој страни, за најмногољуднију општину Нови Београд буџетом се планира реално повећање од свега 10 одсто. Господин Вучуровић се посебно осврнуо на издвојену суму од 15.075.000 динара намењених Секретаријату за информисање, од чега нешто више од 11 милиона за Информациони центар Скупштине града. Идентична сума је, поређења ради, планирана за јавно правобранилаштво, Секретаријат за заштиту човекове средине и неке друштвене организације.

бор Скупштине града требало је да прегледа и да мишљење на око педесетак приспелих амандмана на предлог одлуке о буџету града Београда и утврђивању прихода града, односно општина за 1997. годину. Да не одустану од већ устаљене праксе, показало је чак петнаестоминутно утврђивање кворума од председавајућег, јер су одборници улазили и излазили из скупштинске сале по сопственом нахођењу, што је довољно говорило о неозбиљности са којом приступају обавезама.

Политичка рашомонијада лажних "демократа"

Незадовољни предлогом именовања управних одбора у јавним комуналним предузећима и радом Административно-мандатне комисије, одборници Српске радикалне странке и СПС-а напусти-

управни одбори комуналних предузећа и Студија Б, представљали су преседан којим се точак историје поново враћа уназад. Међутим, када се боље размотре разлози за овакву одлуку, види се немирна савест градских челника због печених намера које су желели да проведу кроз рад поменутих управних одбора.

У циљу благовременог побољшања квалитета рада градске управе, др Војислав Шешел је апеловао на формирање знатно одговорнијег и озбиљнијег концепта управљања градом, апострофирajući градоначелника кога нигде нема, "он путује по свету, даје празне изјаве да ће добити милионе марака, али од тих пара, наравно, нема ништа, то је продаја магде". Као одговор, уследили су изненадне, мада не и изненађујуће, измене у саставу неких управних одбора, о чему се није тражило мишљење одборника. На то је уследила реакција одборника,

Ђинђић ће ући у историју

Он је показао да са чела београдске Скупштине грађане може да нареди магарима, што верујем да се никада нигде није догодило • Нама нису циљ привремена мера, већ да град функционише најбоље што може • Ни о каквој трговини нема говора, само смо урадили оно што смо морали да говоримо

01-10-1997

После осам месеци управљања градом Зоран Ђинђић, председник Скупштине града је смењен. Смењени су та одборници СПО, СРС, СПС, ЈУД, и то у његовом одсуству, јер се само што није желео да присуствује седници на којој ће бити смењен. Већ је Ђинђић из одлагања захвалио те осморице.

Ко ће бити нови градоначелник? Штали смо из Жарко Шешлија, шефа одборничке групе СПС-ЈУД у СГ Београда.

Жељко Батаковић седница у њеном реду није имао предлог за председника СГ. Према томе, сада је плурадно мањина било дата - каже Шешлија.

Борба: Да ли ће социјалисти предложити свог амбасадера?

Жељко Шешлија: Ми немамо потребну већину у Скупштини

оста да га укине три месеца директори које су чланови ДС. Ми смо само тражили оно што је за добро бит грађана. Политичка воља треба да буде присутна у СГ. Ми смо као грађани Београда треба да имамо изборне могуће услове у граду. За последних неколико месеци је дошло до раздора у комуналним системима. Појавили су се политички интереси различити и партијски интереси. На крају, зна се за последице - сви зна.

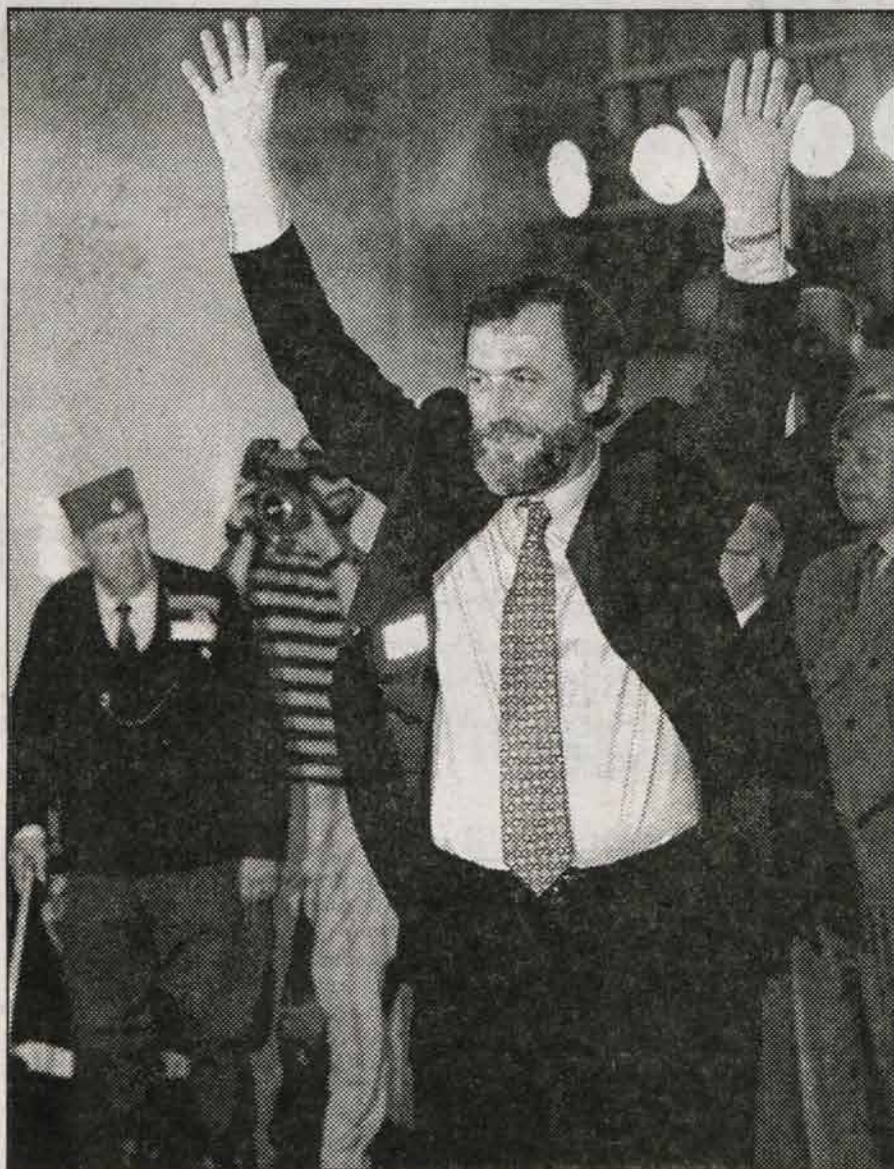
Б: Да ли ће социјалисти гласати и за смењу градоначелника?

Ж.Ш.: Не бих прејезницирао ствари. Отом-отом. Али, сигурно је да ћемо бити против оних који не раде у интересу грађана.

Б: Којим ће социјалисти бити криви уколико дође до кризе управљања градом?

Ж.Ш.: Понављам све то раз-

говори, и уколико дође до кризе. Нас одборнице је марија и бачио да тако радимо, а не да разбацамо град. Уосталом, градска управа је протеклих месеци била толико лоше извршила у томе, да ми остави много проблема пред собом за камише. Њихова међусобна претуркања су почела после само две недеље од како су ошли у градске фотоље. Непримерно је да председник СГ у новинама каже да не комуницира са председником градске власти. Да сам ја некимом месту, алегорички кажем не бих могао да комуницирам са сарадницима објектно бих Скупштини. Он је предложио председника ЈУД и зашто није рекао пред одборницима да влада не ради ништа и тражи њихову смењу? Уместо тога дамо је камише да је зато у везову да пруту осмику. Грађанима је прере-

Колико кошта, наручено, Драшковићево месијанство

при чему је Жарко Шешлија, шеф одборничке групе СПС-а, замерио што се на самој седници мења састав управних одбора, у тренутку када је расправа већ била у току. По њему, то је био еклатан пример лакрије, када се управни одбори смењују само из политичких разлога, "иако је обещано да ће се претходно дати оцена рада досадашњих".

Да Административно-мандатна комисија није удостојила Скупштину града образложења, указао је Стево Драгишић испред Српске радикалне странке, наводећи да је чист нонсенс да синдикати предлажу нове чланове управних одбора, и да поменути комисија то и уважи. Уосталом, у статуту ЈКП "Београдски водовод и канализација" недвосмислено стоји да "чланове управног одбора из реда радника предузећа на предлог генералног директора именује оснивач". Српски радикали су истинили да код предлагања састава неких управних одбора није вођено рачуна о стручности кандидата, јер је било важно да људи заслужни у владајућим структурама града добију место у управном одбору, а никога од њих и није брига како ће то предузеће сутра функционисати. Како је сваки даљи апел острашћеним "демократима" постао излишан, јер они нису желели да преиначе нелегално донете одлуке о промени састава управних одбора, одборници Српске радикалне странке и СПС напустили су скупштинску салу.

Какав је концепт власти који је заговарала градска власт, осликавају речи др Војислава Шешље, да њихов циљ није демократија, већ привилегије, "да се лочепате функције, материјалне користи", уз претходно елиминисање свих контролора њихових активности.

Задатак челних људи Скупштине града требало би по вокацији да буде управљање комуналним системима и рас-

полагање средствима из буџета града, а све у циљу обезбеђивања нормалног функционисања живота у престоници. Али, изгледа да су чланови актуелне владе, када су заузели фотеље, себи поставили за задатак распарчавање градске својине.

Један од првих "великих подухвата" градске владе била је "продаја" Јавног комуналног предузећа "Београдски водовод и канализација", "фантомској" француској фирми "Saur international". Прелиминарни уговор, у коме је на први поглед уочљиво да не постоји ништа повољно по "Београдски водовод и канализацију" и Београђане, потписан је 24. октобра 1997. године. Испред Града уговор су потписали проф. др Милан Божић, потпредседник Скупштине, Спасоје Крунић, председник Извршног одбора и мр Предраг Ускоковић, в.д. генералног директора "Београдског водовода и канализације". Са друге стране, уговор је потписао Луј Петершмит, генерални директор предузећа "Saur international".

У политици из чистог користољубља: по леђима нападеног народа. Треба само имати на уму да овај народ прашта али не заборавља!

Sednice Gradske vlade Odluke tajno

Gradska vlada od decembra prošle godine nije održala ni jednu sednicu otvorenu za javnost. O aktivnostima ovog tela javnost se obaveštava saopštenjima, koja šalje gradski Sekretarijat za informisanje. Najvažnije odluke Vlade, sa sednica održanih u međuvremenu, odnosile su se na otpisivanje duga Vojsci Jugoslavije za vodu i poskupljenje одношења смећа.

- **Otvorene sednice ne održavamo često da ne bi gubili vreme, jer je ova država već dovoljno vremena izgubila. Za petnaestak dana održaćemo otvorenu sednicu Vlade na kojoj ćemo raspravljati o onome što je interesantno za javnost - rekao je Спасоје Крунић, председник Gradske vlade.**

Na poslednjoj otvorenoj sednici, održanoj 1. decembra prošle godine, samo je konstatovano da je „zima dočekana bolje nego lani, da je GSP ispunio zadatak...“

U istom periodu održane su dve sednice Skupštine grada. Novi gradonačelnik Војислав Мићаиловић, rekao je za „Blic“ da bi iduća sednica Skupštine trebalo da bude u aprilu. N.Š.

Да би било јасније са ким Скупштина града Београда послује, за почетак се треба упознати са предузећем које је требало да уложи капитал у једно београдско комунално предузеће, и омогући нормално водоснабдевање, како су то најављивали из Скупштине.

"Saur international" је анонимно предузеће према француском праву, са капиталом од 2.670.306.100 француских франака, уписаним у трговинске књиге Версаја под бројем Б 383.056.033, са седиштем у Жијанкуру, 1 Avenue Eugene Freysinet, 78064 Saint Quentin en Yvelines - Француска. Представници ове фирме су, током јула и августа 1997. године, боравили у Београду како би испитали тренутно стање у "Водоводу", и на основу извештаја направили уговор.

Почетком септембра 1997. године, Град је обавестио француског сарадника да прихвата уговор "путем афермажа, као и о пословно-техничкој сарадњи, производној кооперацији, заједничком улагању (joint venture) и преносу знања и искустава (know-how)". Прихватањем уговора, Град је прихватио формирање предузећа за обављање услуга водоснабдевања и канализације, у коме ће "Saur international" имати већину капитала. Уз већину акција, предузеће ће добити и већину права гласова - минимум 51 одсто. Овим је француска фирма обезбедила управљање предузећем, али је ипак уговором предвиђено да је општа управа предузећа у надлежности особе коју одреди "Saur international".

Члан 2. потписаног уговора обавезује Град на сарадњу само са предузећем потписником уговора, без могућности преговарања са неким другим или проверавања целине или дела управљања за време важности овог уговора. Према члану 3. потписивање уговора треба да одобре надлежни органи Града и Републике Србије. Потписници, Спасоје Крунић и Милан Божић, су заобишли

Наложена сарадња у циљу освајања власти, разбијање народа и земље

сагласност надлежних градских органа, или су склапање уговора изгласали на некој од њихових тајних седница. Одобрење републичких органа, које је било пресудно за почетак реализације програма, на сву срећу по Београђане, а захваљујући Српској радикалној странци, која је аферу открила и предочила јавности, никада није добијено.

За формирање Предузећа за пружање услуга, са минималним оснивачким капиталом, "Saur international" би, заузврат, добио гарантовану слободу да презима и води управљање на техничком и финансијском плану, руковођење запосленима, помоћ при добијању зајмова у СР Југославији и у иностранству, право на трансфер ван Југославије фондова и девиза потребних за његову активност, нарочито када су у питању фондови намењени за плаћање увезених добара и исплату дивиденди које ће Предузеће за услуге давати својим деоначарима.

Тако је у време бројних притисака тзв. демократског Запада на нашу земљу, једном предузећу из Француске поверен систем водоснабдевања у престоници. Према уговору, "Saur international" у је дато пуно право успостављања функционисања инсталација за производњу, над транспортом и дистрибуцијом воде.

Да би "Saur international" успешно спровео своје планове у Београду, формирана је паритетна четворочлана комисија, са по два представника са обе стране. Врхунац склопљеног уговора је обавезивање уговорних страна "да ништа не дају у јавност, нити да обавештавају треће особе, осим, евентуално, извесних елемената, после изричите сагласности "Saur internationala". Очигледно је да постоје изузетно јаки тајни разлози за необјављивање, па је чак и од преводиоца уговора на српски језик, затражено да се заветује на ћутање.

ЗБОГ НЕОБЈЕКТИВНОГ И НЕПРОФЕСИОНАЛНОГ ИНФОРМИСАЊА

2.05.99 Н.Б. 7.12
**Радикали напустили
 „навијачки“ Студио Б**

из „непрофесионалног и пристрашног информисања“ Студија В

11.05.99 84 Б.М.М.
**Radikali se povukli
 iz Upravnog odbora**

25.99 71.8 **Plus**

**Produbljen sukob između
 SRS i Studija B: POTPUN
 PREKID SARADNJE**

**SKINUTI SB SA
 GRADSKOG BUDZETA**

Демократија из западних кухиња зачињена добро препознатљивим српским издајницима

Када је вест о склапању уговора са "Saurinternational"-ом "процурела" у јавност, посао је већим делом био одређен. Иако је унапред било познато да су потенцијални инострани партнери били заинтересовани и имали за Београд много боље понуде, вероватно је "Saurinternational" нудио највеће провизије члановима градске владе, када је уговор склопљен са њима, без претходно објављеног конкурса.

Ђинђић се прерачунао

Задржавање градоначелника Ђинђића на улазу у Скупштину града од незадовољних житеља Миријева, пролонгирало је почетак шесте седнице (24. април) за двадесетак минута, што је резултирало изостанком уобичајених, само њему својствених опаски. Уз већ припремљених четрнаест, господин "градоначелник" је на самој седници "предложио", односно наметнуо петнаесту тачку дневног реда о набавци 20 трамваја за потребе ГСП-а. Без осећаја одговорности, Ђинђић је саопштио одборницима да ће добити материјал у току седнице. На то су реаговали одборници Српске радикалне странке, критикујући преобиман дневни ред, "да нама остаје само да евентуално апалудирамо појединим тачкама, и да тако заокружимо слику Централног комитета, како су се некада доносиле одлуке".

Но, Ђинђић је наставио са флагрантним кршењем пословника, јер је дозволио себи за право да коментарише одлуке и намере одборника, тумачећи то као

изношење својих "запажања". Али, зато је глатко одбацивао предлоге који су били усмерени на побољшање услова живота Београђана, који нису занимали градоначелника. После свега, многи ма ће горак укус преваре још дуго остати у устима. За Ринлија је податак да је за утврђивање дневног реда седнице потребно читавих три сата дискусије, али то већ сугерише на латентну неозбиљност и изгубљен компас у рационалном управљању кормилом престонице.

Да изузетак не потврђује правило, показала је седма седница градског парламента, када се пред одборницима нашао обиман материјал од чак 34 тачке дневног реда. Градоначелник Ђинђић, доследан у непоптовању пословника и, пре свега, осталих одборника, трећу тачку о програму гасификације Београда је онако узгред "пребацрио" за наредну седницу. Међутим, да све не прође у летаргичној атмосфери, где је већински део Скупштине механички аминовао све хирове председавајућег, побринуо се одборник Александар Путниковић, и затражио да се последња 34 тачка о промени Статута града, преформулише у народну иницијативу за формирање нове београдске општине у Сурчину. Свој предлог образложио је тежњом да се градска проблематика разматра у целини, а не парцијално. Нервозан што се уопште неко усудио да предлаже измену дневног реда, сматрајући то својом привилегијом, Ђинђић је кратко пресекао даљу дискусију рекавши да нема више никакве расправе о дневном реду. Након гласања, прича о народном референду-

му је скинута са дневног реда. Говорећи о стању јавне расвете у граду, Милисав Миличковић, одборник Српске радикалне странке, кратко је представио ситуацију као катастрофалну, у условима када многе улице немају сијалица, а ако их има, јавна расвета ради са непопуним јачином, што троши више енергије.

Српска радикална странка више пута је истицала да је главни проблем монопол градског комуналног предузећа "Београд пут", а да нова градска власт ништа није предузела да се у рад укључи приватна иницијатива, што би резултирало већим квалитетом услуга. Миличковић је у име Српске радикалне странке упутио захтев да се све седнице градског парламента преносе директно преко Студија Б, чиме би се најбоље показало грађанима ко је у Скупштини града конструктиван, а ко деструктиван елемент. Градоначелник је, по угодном принципу, даљу судбину предлога о јавној расвети и преносу седница препустио гласачкој машини, која је тесном већином, уколико је уопште и било јер је током расправе део одборника напустио салу, предлоге одбила. Поново је на тапету био кворум, што више никога није могло да изненади. Према мерилима председавајућег, довољно је на почетку утврдити кворум, јер човек нема намеру да га сваки час утврђује. Али, зато је поново себи дао за право да одређује ко ће се одборницима обратити, ко сме да вређа и клевете, а ко не сме да одреагује.

У исто време, одборници Српске радикалне странке својим примером презентовали су конструктиван приступ од значаја за нормално функционисање престонице. Тако је Драгомир Павловић изричито тражио од Владе да повуче четири тачке дневног реда, јер нису прошле обавезни Савет за урбанизам. У циљу доследног поштовања статута, Павловић је одборницима саопштио да Савет за урбанизам није имао кворум, те седница није ни одржана, што је аутоматски значило да се поменуте тачке дневног реда седнице Скупштине одлажу. У питању су биле типично урбанистичке теме, а занимљиво је да због недостатка кворума није изабран ни председник Савета. Тек на интервенцију председника Градске владе, Спасоја Крунића, овај предлог је усвојен, иако је Ђинђић био веома изненађен Крунићевим гестом, затраживши да му став о повлачењу предлога "ближе" појасни.

Док су представници владајуће гарнитуре у граду управљање престоницом схватили као игру, Српска радикална странка је, слободно се може рећи, једина имала одговоран и јасан приступ градекој проблематици. На иницијативу одборника Божидара Вучуровића да Извршни одбор Скупштине града формира Савет за привреду, јер он већ постоји у Статуту. Тек након двочасовног утврђивања дневног реда, седма седница могла је коначно да почне. Следио је дужи пледоаје о резултатима пословања јавних комуналних предузећа у 1996. години. Иако је тема била више него озбиљна, јер су подаци о пословању комуналних предузећа били алармантни, већина

одборника сматрала је да ова тема не завређује превише пажње, што су они манифестовали напуштањем сале. Њих није дотицало питање даље egzистенције виталних система града, а самим тим и права грађана на достојанствен живот.

План излагања из кризе понудио је Божидар Вучуровић, напомињући да би комунална предузећа могла да набављају потребне енергенте код приватних снабдевача, "и то повољније бар за 15 одсто", а не код државних предузећа. Исто је важило и за набавку резервних делова и репроматеријала, све у циљу да се градски челници "дозову памети" и престану да пресипају из шућег у празно, јер ће то довести до краха ГСП-а, "Воловода" и других предузећа. Међутим, Спасоје Крунић је био изричит да се "не може десити да систем падне, ако сви о њему бринемо", као и да "више никоме не можемо наредити да пребаци оволико или онолико пара". Демагошки се упињући да остави утисак одговорног човека свесног положаја на коме се налази, помињао је смене "све док се не успостави тим који уме да ради свој посао". Иза тога се крио маркетиншки потез о наводној кризи градске власти за имовину свих Београђана, што је било валидно само до краја седнице. А после... лажи, преваре и корупција, као сигуран пут за задовољење својих фрустрација.

Настављајући у истом тону, на дневни ред је дошла тачка о предлогу критеријума за одрживање назива улица и тргова у Београду, а у сали градског парламента сви су се пробудили. Предлог да улице добију оне називе који одсли-

кавају време њиховог обликовања, оштро је критиковао Стево Драгишић, који је, испред Српске радикалне странке, истакао да по том критеријуму улице у Земуну треба да добију називе из доба Аустроугарске монархије. "Хоћемо ли можда Марији Терезији да дамо један од нових назива улица у Земуну?" – директно се обратио градској власти Стево Драгишић, истичући да је предлог бесмислен и да га треба изменити.

Истовремено, господин Драгишић се заложио да у случају Земуна мора бити заступљен онај део историје када је Земун дошао под српску власт. То значи да свака епоха треба да остане обележена у деловима града које је створила. Посебно је нелогичан предлог да се у једном делу града мења назив улице, а у другом делу града остаје исти такав назив. У недостатку ваљане аргументације, предлагачи су немушто окретали са теме, као у случају када се Милена Милошевић, председник СО Врачар, обратила Драгишићу да "све што радите у Земуну је као да призивате Туђмана са својом границом на Дунаву". Мучно и дегутантно, али и очекивано од оних који су са осећањем националне припадности одавно завршили, те им споменицање Туђмана, Марије Терезије и сличних не значи ништа. У причу око преименовања улица, укључио се и Милан Божић, који је истакао "да би било смешно да земушке улице добију шпанска имена". Колико је степен озбиљности градских челника низак, потврдио је Божић који, иако потпредседник градске Скупштине, крајње изненађено саопш-

Управљање градом по сицилијанском рецепту: мафијашки менаџмент СПО-а

тава одборницима "коме и чему служе уопште ови критеријуми"? Сваки даљи коментар био би излишан.

У наставку седме седнице, одржаном недељу дана касније, одборници Српске радикалне странке позабавили су се криминалним активностима градских челника, који су директно слабили позицију свих служби под ингеренцијама Града. Уосталом, Љуба Анђелковић дугује 80 милиона марака, Милутин Довијанић 80 милиона марака... Када би се све то прикупило, замилите колико је активности, и комуналних и културних, у граду из те суме могло финансирати. На лик и дело поменутог Анђелковића одборнике је подсетио др Шешел, да је уважени градски функционер узурпирао 80 милиона марака из предузећа "Енјуб", и не жели да врати тај новац. Суштина је да Град има новца, али је проблем што постоје привилеговани дужници којима се гледа кроз прсте и они не враћају дугове.

Држећи се народне "да ивер не пада далеко од клада", потврдио је и шеф ДС-а Зоран Ђинђић, који се нашао на тапету због сумњивих преговора око иностранних аранжмана. Тако је Стево Драгишић затражио прецизне податке о путовању Ђинђића и градске делегације на преговоре са немачком компанијом "Алба", која је требало да гради фабрику за рециклажу отпада (вредност посла око 350 милиона марака). Јер, читав посао је био обавијен велом тајне, мада је Драгишић обавестио одборнике да се ипак зна да је посао закључен директном погодбом, а да је новац од провизије ишао у страначки фонд и приватне ценове неких градских функционера.

Егзактан пример злоупотребе градске скупштине представља једина тачка дневног реда девете седнице, која је тре-

баљо да се одржи 15. јуна. Кажемо треба-ла, јер до тога није ни дошло јер су се предлагачи уплашили врзиног кола у које су се упустили. Шалу на страну, на тој седници требало је да одборници дају свој суд о "насиљу над адвокатом Николом Баровићем и незаконитим поступцима општинских органа градске општине Земун", како су то претенциозно насловили предлагачи. Међутим, дошло је до парадоксалне ситуације да су иницијатори, одборници Демократске странке, у великом броју изостали са седнице, тако да Скупштина није могла да обезбеди кворум, чак ни лажима као што су до тада чинили. Српски радикали нису желели да учествују у овој фарси, поготову што у сали није било главног иницијатора тачке дневног реда Зорана Ђинђића.

Важно је напоменути да градска скупштина уопште није надлежна да расправља о том питању, иако је за то и те како знала. Поставља се питање шта је предлагач желео тиме да постигне, а логичан закључак је да је седница заказана искључиво из покушаја политичке злоупотребе Скупштине. Другим речима, циљ је био да се и Скупштина града укључи у хајку против једне одборничке групе. На конференцији за новинаре, која је одржана непосредно после официјелног краја седнице, одборници ДС признали су своју кривину за неодржавање седнице, односно њихових колега који су изостали са заседања. У покушају да нађу неко оправдање, неспретно су навели разлог сезоне годишњих одбора, те да се наставка седнице могао очекивати тек након дугог топлог лета.

Дан када је "одшетао" Ђинђић

"Београд од јуче нема градоначелника. Доскорашњи љути противници сложили су се и једногласно са те позиције сменили др Зорана Ђинђића, председника Демократске странке".

("Вечерње новости", 1. 10. 1977)

Био је то само један од бројних коментара којим су дневни листови пропратили дан када је "одшетао" Ђинђић. О самој смени углавном је све познато, али се треба вратити уназад и указати на узроке краја неспиродне љубави из интереса СПО и ДС-а. Још почетком јула 1997. године, могао се наслутити овакав епилог, када је први пут разматран предлог за разрешење градоначелника Ђинђића. Том приликом, овај предлог није прихваћен, јер је одборничка група СПО још увек политички и "пословно" кокетирала са демократама. Међутим, одмах треба разјаснити чињеницу да је од самог почетка настанка коалиције "Заједно" било јасно да је љубав између лидера СПО и ДС постављена на несигурним темељима различитих идеја, али и сличних циљева обједињених у жељи за освајањем власти по сваку цену.

Како свака прича има свој крај, разлаз између лидера коалиције "Заједно" ескалирао је пред тадашње изборе, када су Вук Драшковић и његова странка биле учесници избора, а Зоран Ђинђић се нашао на супротној страни, бојкотујући изборе. Крај изборне трке донео је први шок због неуспеха, када се Драшковић жестоко окупио на Ђинђића, окривљујући њега за свој председнички неуспех. Да претње неће завршити на вербалним оптужбама, саопштио је портпарол СПО-а, само неколико дана после избора, да ће одборничка група СПО-а у град-

ској Скупштини тражити смену градоначелника.

Тридесети септембар био је у знаку хитног одржавања десете седнице Скупштине града, којој нису присуствовали одборници ДС и ДСС. На тапету се, поред смене Ђинђића, нашла и смена директора и чланова Управног одбора Студија Б. Спасоје Крунић, председник Извршног одбора, предложио је реконструкцију Извршног одбора за разрешење и избор нових чланова, и том приликом одстранени су сви представници ДС из Извршног одбора. На упражњена места дошли су чланови СПО-а, између осталих и Бојан Димитријевић. Шта је замерено Ђинђићу?

За одборника Боровоја Боровића "господин Ђинђић је функцију председника ставио искључиво у маркетинг своје странке", није се бавио проблемима Београда и никога није обавештавао о својим путовањима по свету. Јавност је могла да сазна да је кривац за онемогућавање рада градске владе и градских служби био Ђинђић, да су средства усмеравана ка јавним предузећима "која су под управљањем директора постављених од Демократске странке".

Не једанпут, одборници СПО-а су се тобоже забринули за Београђане, јер је "пред нама зима и бројни проблеми које она собом носи". После формалног гласања, односно механичког подизања руку одборника СПО-а, смењен је Ђинђић и директор, као и чланови Управног одбора Студија Б. После Крунића, за говорницом се изненада појавио Слободан Вуксановић, потпредседник ДС-а, који је оптужио СПО за нелегалне смене, као и за ступање у коалицију са СПС-ом, са

посебним освртом на Студио Б, за који се сетио, гле чуда, да су Београђани три месеца шетали улицама "да би ова Скупштина била слободна, да би Студио Б био нормалан, да могу све да виде на Студију Б, и српске радикале и социјалисте".

У исто време, док је у Скупштини града трајала седница, у градској кући, у улици Драгослава Јовановића, управо смењени градоначелник Ђинђић одржао је опроштајну конференцију за штампу. Видно насмејан, бивши градоначелник је саопштио да су "лажни четници и лажни партизани данас постигли историјско помирење, о коме маштају већ десет година", уз оптужбе да је "СПО продао вољу грађана на канџету Белог двора, да би добили новац за председничку кампању и њиховом председнику обезбедили простор у државним медијима".

(*"Вечерње новости"*, 1. 10. 1997)

Представљајући себе као лучоношу идеје грађанског протеста, који тобоже није поклекао пред ситним интересима, дословце је рекао да је "нама савест мирна, ми смо шест месеци град водили онако како смо знали и умели". И ником ништа. Умало да заборавимо, "бивши" је отворио душу и саопштио јавности да је "било ту можда и пропуста и грешака, али све је то резултат неискуства, а не резултат намере".

Као коментар на догађања око смене градоначелника, и смену Управног одбора Студија Б, Стево Драгишић је изјавио да је Српска радикална странка одавно најавила смену Ђинђића на иницијативу СПО-а, и то одмах после избора. Такође, треба подсетити да је Српска ра-

дикална странка тражила смену Ђинђића са трона престонице "јер је показан непознавање посла који му је поверен и незанигерованост за бављење овим пословима који су у надлежности Скупштине, и за решавање суштинских проблема Града". Драгишић је изразио чуђење зашто Ђинђић покушава да изманипулише своје присталице у намери да покаже како наводно ужива подршку грађана. Једини циљ му је обрачун са досадашњим коалиционим партнером, револутран тиме што је смењен са функције градоначелника.

Што се тиче смене Управног одбора Студија Б, Драгишић напомиње да је Управни одбор именовала Скупштина града, и да она има права и да га разреши дужности. Суштинско питање је да ако је сада нередовно именовање, каквим се онда може назвати именовање Управног одбора Студија Б када је то урадила одборничка група коалиције "Заједно" одмах по конституисању Скупштине града. То се догодило уз апсолутно кршење свих прописа који се на то односе. Значи, Демократској странци није сметало нередовно именовање Управног одбора Студија Б када је требало у ту кућу да доведу своје људе, да контролишу токове новца. Да не буде забуне, Управни одбор је са правног аспекта именован на легалан начин, јер и ДС има четири представника у том Управном одбору, који је, такође, легално сменио директора и главног и одговорног уредника.

Српска радикална странка је гласала за смену челних људи Студија Б (Зоран Остојић, Лиља Радоњић...), због праве хајке која се преко ове ТВ куће водила про-

Пукао "брак" из интереса

тив срpsких радикала. Измишљене су неке афере, сетимо се "случаја" Баровић, породице Барбалић, Синагоге. Да се таква уређивачка политика више не би понављала, Српска радикална странка је саопштила да ће пратити поштовање равноправности странака на таласима Студија Б, као и да ће активно допринети што квалитетнијем раду читаве куће Студија Б.

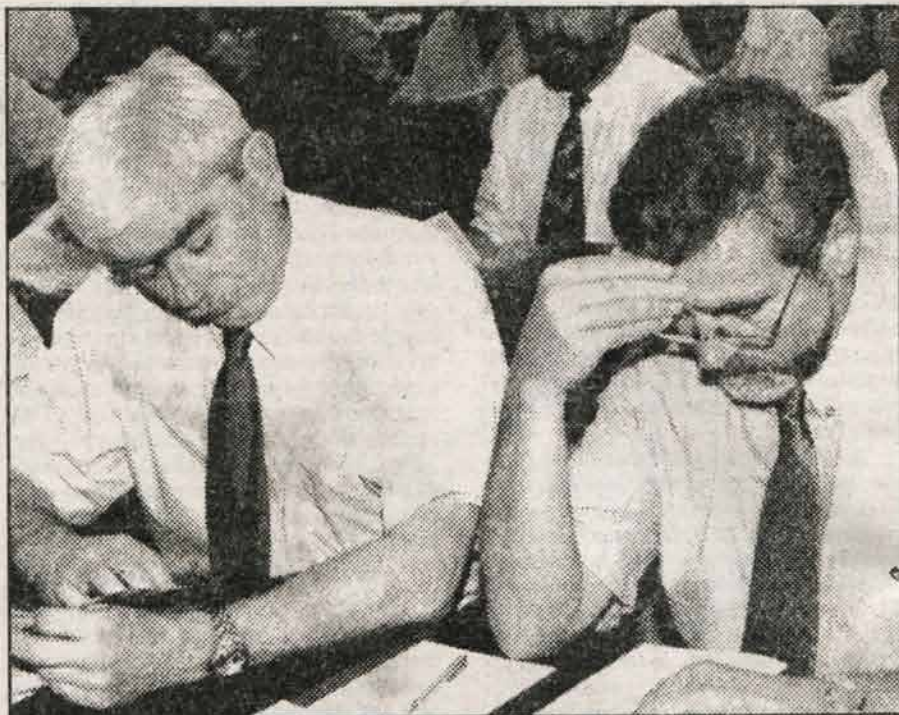
Разлика само у нијансама

Једна од првих афера актуелне градске власти је поводом спорног додељивања права предузећу "Еуроплакат" за постављање рекламних паноа-билбордова, површине веће од 10 м² на територији Београда. Предузеће "Atlantis advertising" је захтевало одборника Скупштине града да убрзају реализацију закључака Извршног одбора Скупштине града од 4. децембра 1997. године, којом би 200 локација било додељено овом предузећу за постављање рекламних паноа. Од одборника се још захтевало да, користећи законска средства, хитно обуставе дивље постављање рекламних паноа фирме "Еуроплакат", а нарочито на локацијама које су предмет конкурса.

Предузеће "Атлантис" је извршило све припреме и анализе локација, па је тек онда предала комплетну документацију, а захтев за одобрење локација поднело је Скупштини града преко Секретаријата за урбанизам. Ово предузеће се у законском року, са комплетном документацијом, пријавило на конкурс. Из средстава јавног информисања сазнаје се да је предузеће "Еуроплакат" потписало уговор са Секретаријатом за саобраћај за постављање паноа без назначених и одређених локација.

Када је град расписао конкурс за прикупљање понуда за избор најповољнијег понуђача за постављање паноа, цена је била један од елемената за одлучивање. Предузеће "Атлантис" је, поред осталих предности, понудило и највећу цену (6.000 динара) по једној страни паноа. Извршни одбор Скупштине града, имајући све то у виду, донео је закључак да председник Извршног одбора потпише уговор о постављању 200 паноа у Београду са предузећем "Атлантис". "Еуроплакат" је, не чекајући резултате конкурса, уз тужбу и одштетни захтев против града, започео неlegalно постављање паноа са ујурбаним заузимањем локација, већином оних које су са одговарајућим захтевима "Атлантиса" чекали на одобрење у надлежним градским службама. До објављивања резултата конкурса (4. децембар 1997), "Еуроплакат" је неlegalно запосео 30 локација.

Да бисмо постигли објективност, укључимо и другу страну приче. Представници "Еуроплаката" били су запрепашћени неистинама које је предузеће "Атлантис" пласирало кроз јавност, и које су се односиле на начин пословања "Еуроплаката". Објашњавали су да је овај напад на "Еуроплакат" имао за циљ да сакрије суштину афере "Еуроплакат". У суштини, ова афера је врло једноставна и опште позната, а то је да

Убедљиви рекордери, међу губитанима

"Еуроплакат" није прихватио правила игре актуелне градске власти, које третирају Београд као приватну својину, па сматрају да им је све дозвољено. Нападом предузећа "Атлантис" на "Еуроплакат" хтели су да прикрију, у сарадњи са Извршним одбором Скупштине града, одговорност за лажирање конкурса и злоупотребе градских органа.

На вама остаје закључак, ко је кога напао и због чега. Наш народ за овакво понашање и начин да се на напад одговара нападом, има добру стару изреку: "Напад је најбоља одбрана".

Студио Б – крупан залагај

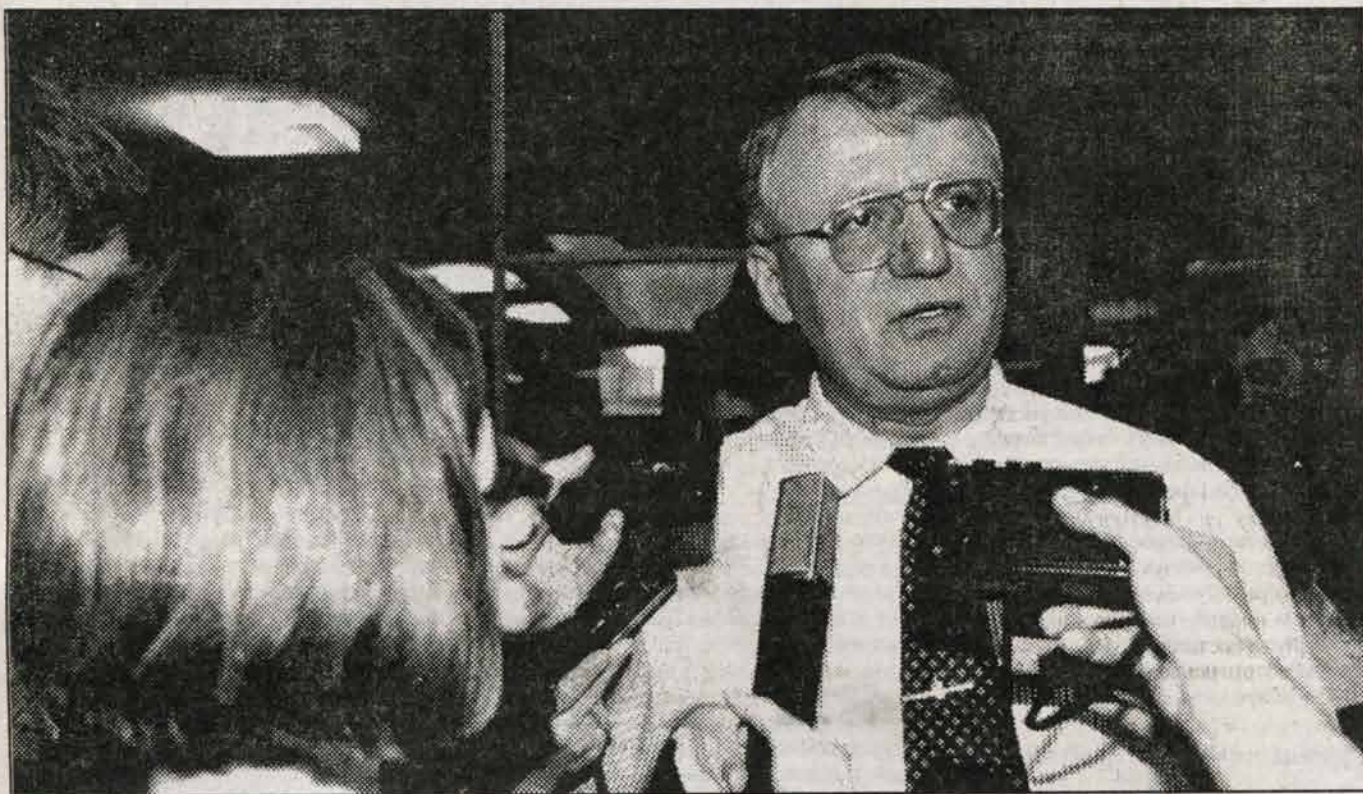
Да градска власт није заобишла ни један сектор у њеној надлежности, доказ је и афера око Студија Б, који је користио актуелној власти сваки пут када би се уздрмале њене позиције. Функционери Српског покрета обнове увек су били веома гласни у томе да би сви медији требали да буду препознатљиви по својој објективности, а посебно локални београдски медији, искључиво у служби грађана метрополе. Једина истина је да је у последњих пар година Студио Б служио само њиховим личним промоцијама и политичком маркетингу СПО-а.

Основна полемика око Студија Б је питање да ли је то градски медиј или је кућа коју треба вратити акционарима. По ко зна који пут мења се цела уређивачка политика доласком Српског покрета обнове на власт. На место вршиона дужности директора ове куће поново је дошао Драган Којадиновић. Запослени у Студију Б знали су да ће његовим доласком плате постати мисаона именица, а да ће хонорари бити вулгарна реч на устима људи, чије је радно време "од јутра до сутра". Такође, знали су да ће слободно изражена мисао бити проте-

рана од 6 до 23 спрата, јер Драган Којадиновић је познат по својим методама утеривања страха, од дисциплинске комисије до отказа.

Студио Б је, током легендарних шетњи уз лидере некадашње коалиције, често био мета напада гласног Вука Драшковића. Сва начела за која су се сви политичари, борши за демократичност и објективност у смислу информисања, борили, пала су у воду у тренутку тоталног једнопартијског преузимања града Београда. Српски покрет обнове и група окупљена око директора и главног и одговорног уредника Студија Б, контролисали су и политички злоупотребљавали ову медијску кућу. Цензура је постала принцип рада ове куће, која је веома гласна у окупљању познатих новинарских имена који су одлучно критиковали Закон о информисању.

Никако не треба пренебрећи чињеницу да ни један прилог на овом електронском медију није пуштен у стар, а да претходно није био "исечен" од цензора, у овом случају Петра Танасковића, сем, наравно, извештаја са конференције за новинаре Српског покрета обнове. Петар Танасковић је директни заменик Драгана Којадиновића, и ово место по систематизацији заслужује високу стручну спрему коју Танасковић нема, по стручној спреми је млекар, тј. има средњошколско образовање. Од Скупштине града је добио и четворособан стан, а такође је међу радницима ове медијске куће познат по астрономским цифрама телефонског рачуна за мобилни телефон. Било би много лакше када би он био усамљен пример, али, нажалост, није. Скупштина града је дала стан и човеку који је доста времена провео у продукцији Студија Б. За адаптацију овог стана Студио Б је издвојио акцентне налоге, па су извођачи радова скидали паре са рачуна онолико колико су сматрали да треба.

Др Војисав Шешелј истрајан у борби против издајца и корумпраних "властодржаца"

Зачуђујућа је и чињеница да у граду постоји и кафана, тј. ресторан која послује са губитком, ради се о ресторану "СТБ" на петом спрату, палате Београд. Управник овог ресторана је човек Драгана Којадиновића, који је и финансијску полицију довео у дилему – знају ли они уопште свој посао. Финансијска полиција је више пута открила малверзиције радника овог ресторана, а да не спомињемо управника. Један од примера који се памти јесте да је точилац пића, да би компензовао своју плату, одвучао кући целокупну кухињску гарнитуру. Да поменемо да репрезентација ове куће су "акције" руководеће гарнитуре, које чине све да ресторан послује по правилу увек са губитком.

Радницима Студија Б, Драган Којадиновић у свом првом мандату исплаћивао је личне дохотке у кромпирима, грашку, дetersенту, мајонезу, у свему, само не у динарима. Наравно, увек се чудио и сваки пут љутио на питање: "Директоре, када ће плата?"

Да кренемо редом. Драган Којадиновић је постао директор Студија Б 1989. године, уз потпис тадашњег председника Социјалистичког савеза радног народа Београда, покојног Зорана Тодоровића-Кундака. У уређивачку политику се није мешао све до 1993. године, када је увео газда Јездлу на програм Студија Б и скоро годину дана му правило бесплатну рекламу. Исте године почиње тајно да продаје термине политичким странкама, без ознаке "изнајмљен термин". Ником није било познато сем, наравно, Којадиновићу, колико је термина изнајмљено, и тада је дошло до првог великог одлива кадрова из Студија Б. Дело Којадиновића је и СОС канал. Започео је и веома сумњиву сарадњу са компанијом

"Белим", која је Студио Б довела скоро до финансијског уништења у периоду од 1993-1995. године. Његова реченица, коју је рекао младим новинарима у фебруару 1996. године, остаће запамћена. Када су хтели да започну штрајк, пре него их је преузела Скупштина града, Којадиновић им је поручио: "Ми морамо да верујемо у правну државу!"

Запамћен је и по својим врло честим причама о продаји Студија Б како страним, тако и домаћим правним лицима. С обзиром да је кућа под његовом управом први пут дошла до банкрота, вероватно је и потписивање уговора сваки пут било близу. Којадиновић се на сцену вратио 30. септембра 1997. године и тако Студио Б срзао на најниже професионалне гране. Његовим доласком на чело ове куће, дешавало се да се емитује по шест саопштења СПО-а. Стицао се утисак да се лик Вука Драшковића и његове супруге никако не скида са програма ове медијске куће.

Све што се дешавало у овој кући, најбоље су знали и осећали запослени, тако што им је већ по опробаној методи већ поменути директор утерао страх у кости, тако да ће пре мирно отићи у продавце новина него било шта да кажу.

Буџетом Скупштине града предвиђено је да град да 11.300.000 динара за рад Студија Б у 1997. године. Град је Студију Б, у периоду од 1. јануара до 21. фебруара 1997. године, уплатио 2.700.000 динара. Град је у наредном периоду од 21. фебруара до 30. септембра 1997. године уплатио још 8.600.000 динара. Када је на чело Студија Б дошао Драган Којадиновић (30. септембар 1997), град је уплатио Студију Б нешто више од 4.000.000 динара. Буџет Студија Б је за 1997. годину пробијен за 4.000.000 динара.

Преко секретаријата за информисање, Српски покрет обнове је вршио сталан притисак на Студио Б. Забрањено је секретару за информисање да пребације средства Студију Б, тако да се дешавало да више од месец дана ни динар не буде уплаћен овој кући. Када је Српски покрет обнове одлучио да учествује на септембарским изборима, град је Студију Б, 15. августа, уплатио 3.000.000 динара. Однос Спасоја Крунића према Студију Б најбоље се види из чињенице да Драган Којадиновић добија од Скупштине града 1.000.000 динара месечно више од претходног директора. На рачуну Студија Б, у тренутку ступања на дужност Којадиновића, било је 1.500.000 динара. Скупштина града је уплатила 4.000.000 динара, што значи да је укупно било 5.500.000 динара. Напоменимо само да је у то време (септембар 1997. године) била у јеку предизборна кампања, у којој све телевизије добијају много више новца.

Месечни приход Студија Б, у периоду април-септембар, изузев у јулу, од реклама био је између 1.000.000 и 1.200.000 динара. Уколико је Којадиновић наплаћивао све рекламе у кампањи за два месеца, Студио Б је требао да има најмање 8.000.000 динара. Месечни фонд плата у претходној гарнитури био је 1.000.000 динара, што значи да је Студио Б у том тренутку имао 6.000.000 динара на рачуну. Вишак од скоро 1.500.000 марака Којадиновић је могао да уложи у опрему. Опремање Студија Б је урађено компензацијом, а плате су биле драстично смањене. Потсетимо се да је Српски покрет обнове за своју септембарску предизборну кампању направио рачун од 1.500.000 динара за спотове који, наравно, нису никада плаћени. За децембар-

ске изборе СПО је, како тврде извори из маркетинга Студија Б, за спотове и филмове направио рачун од скоро 3.000.000 динара. Због неплаћених рачуна, Српски покрет обнове Студију Б дугује преко 3.900.000 динара. Пазири о дуговању СПО-а могу и да "нестану" за наредну кампању, као што су нестали за време кампање 1992. године, када се Српски покрет обнове такође "бесплатно" рекламирао.

Студио Б није платио ниједан једини динар на име пореза, тако да им дуговања за 1996. годину износе 1.300.000 динара, са каматом из 1997. укупна дуговања су била око 2.000.000 динара. Држава може сваког тренутка да "затвори" Студио Б због неизмирених дуговања.

Драган Којадиновић, "прави мајстор компензације", у ствари је само извршитељ одлука, велики послушник врха Српског покрета обнове. Било би добро да је само он у питању, али СПО има таквих послушника у сваком комуналном предузећу која пропадају захваљујући Српском покрету обнове и њиховим послушницима.

Градоначелник, шта то беше?!

На самом почетку дводневног заседања 11. седнице Скупштине града, председавајући Милан Божић званично је обзнанио да се некада монолитна одборника група коалиције "заједно" распаде на две самосталне политичке опције, чиме је озвучен крај политичке љубави из интереса, зачете током новембра 1996. године. У новом односу снага, на дневни ред је дошло питање преноса скупштинског заседања, које су захтевале демократе. Ова тема умногоме је подигла температуру, јер је уследио не-

вешти одговор Александра Чотрића, председника Управног одбора Студија Б, да ова ТВ кућа нема финансијских и техничких могућности да врши директне преносе, што је изазвало реакцију одборника СРС-а.

"Директан пренос не зависи одруководства ове телевизијске куће, јер је Скупштина града њен оснивач", разјаснио је Стево Драгишић "велику" непознаницу за одборнике СПО-а, који су, по ко зна који пут, демонстрирали елементарно непознавање Статута Скупштине града. У недостатку ваљаних аргумената, Александар Чотрић, неприпремљен за озбиљнији разговор, наводио је могућност преношења седница "једино ако се заседање Скупштине уклопи у програмску шему Студија Б". У одбрану истине поново је стао Стево Драгишић, који је одборнике известио да је "последња седница Управног одбора одржана пре месеца дана, и тада није било никаквог закључка о директним преносима", затражио да Скупштина донесе одлуку и да Студио Б поштује своја права и обавезе. На крају, донета је одлука да се седница преноси на другом програму Студија Б, и то са закашњењем. И наставак заседања, који је уследио сутрадан, преносен је директно, овога пута на првом програму Студија Б, са 48 тачака дневног реда.

Тек да се не заборави, промена градоначелника није побољшала квалитет рада скупштинских органа. Наставак је донео расправу о неиспуњеном обећању да ће се седнице Скупштине града преносити, макар и са закашњењем, на Студију Б. Одборници ДС су захтевали да Скупштина "натера" Којадиновића и његову екипу да поштује договорено, или да сноси консеквенце због своје не-

одговорности. Оно што је дан пре било могуће, већ сутрадан је пало у воду, јер "не могу ја да обавежем господина Којадиновића да уради нешто што објективно Студио Б не може", (изјава Александра Чотрића). Не кријући своје незнање, Чотрић је наставио у истом стилу, да ће преноса бити тек када ДС обезбеди потребна финансијска средства.

Да читава расправа добије гротески ток, потрудио се председавајући Милан Божић, који је одборницима одржао лекцију шта све може ова Скупштина, "ако хоће може да донесе одлуку да мења српски устав, амерички устав". Гордијев чвор је пресекао Стево Драгишић, који је затражио да се утврди ко је одговоран зашто Студио Б не проводи одлуку Скупштине града. Одборници СРС-а су "помирљиво" тражили да се стави тачка на даљу расправу "јер Скупштина града не заседа ради тога да би била само преношена на телевизији, већ да би реализовала свој програм". Настављајући да обмањује одборнике, председавајући је затражио одлагање седнице, зашта је имао наводно одобрење шефа свих одборничких група, што је била чиста лаж коју су демантовали сами одборници.

Београд, по много чему јединствен, биће обележен у новијој политичкој историји као једина светска престоница на чијем челу не више од три месеца нема домаћина. Штавише, Београд ће први пут у нову годину ући без "газле у кући", без реалне могућности да се статус престонице у скорије време промени. Јер, о табу теми – избору новог градоначелника, нико више и не говори.

Иван Николић

На заштити српства продао је многобројне своје књиге, да ли је ово, онда, прави доказ Вуковог лицемерја?!

ВРЗИНО КОЛО О ТРОШКУ ГРАЂАНА

Покушај градске олигархије да увећањем возног парка ГСП-а увећају своје рачуне преко буџета града, осујетили српски радикали. Градски челници ипак пронашли начин да се окористе о градски буџет. Набављени су нови шкодини аутомобили, снимљен филм "Нож", али и навијало за Југославију у Паризу

Изборна 1996. година, чинила се великом броју становника Србије преломном, у смислу формирања нове демократске власти у општинама Србије и граду Београду. Лидери, тада опозиционих странака у Београду, када су им изборним резултатима осујетени планови за преузимање власти, искористили су незадовољство грађана произашло из опште кризе настале после ратних година на просторима бивше СФРЈ, како би доспели на челна места градова широм Србије. Током постизборне кризе, која је трајала од 17. новембра до половине фебруара, лидери најјаче опозиционе снаге тадашње коалиције "Заједно", градили су "куле и градове" пред очима незадовољног народа који им је пружао подршку.

После непуних три месеца шетања, уз помоћ ОЕБС-а и њихових изборних резултата, *lex specialis*-ом "доведени" су

лидери коалиције у Скупштину града. Од самог почетка није све функционисало како би требало и како је током шетњи обећавано и замишљено. "Куле и градови" обећавани бирачима, рушили су се као куле од карата.

На површину су испливале дубоко скриване супротности између СПО и ДС, а привидно дубоко укоренења љубав ова два политичка партнера, прекинута је за само неколико сати, на седници Скупштине града. Град је остао без председника Скупштине, после разрешења др Зорана Ђинђића. Функцију председавајућег, или в.д. градоначелника, како је волео себе да зове, преузео је потпредседник Скупштине, др Милан Божић. Ова функција за Божића је била само формална, као што је и сада, три године касније за Војислава Михаиловића, јер је прави председник Скупштине и градоначелник Београда, Вук Драш-

ковић, који "влада" уз безграничну подршку и сугестије своје супруге.

И тако је наступио период владавине СПО, без ограничења. Елиминисане су све снаге које би могле да санкционишу њихово аморално и противзаконито понашање. Једина преостала светла тачка у парламентарном животу Београда била је, као што је и данас, одборничка група Српске радикалне странке.

Мада у Скупштини града Српска радикална странка има одборнике који чине опозицију и чији је број, у односу на "удружену власт", незнатан и када су у питању изгласавања одлука, одборници Српске радикалне странке нису пропуштали прилику да локалним хаџијама отворено у лице "баце" све њихове махинације и да "раскринкају" све афере СПО, које су држане у строгој тајности.

Општина Земун: српски радикали су показали на који начин се једино могу сервисирати интереси грађана

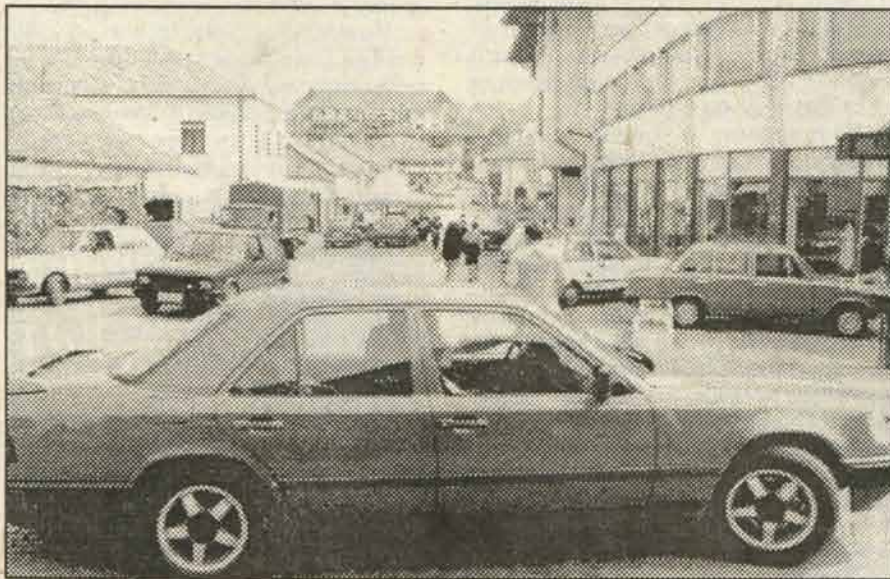
Одмотавање клупка

Намере градског врха да преко акцијом обнове возног парка ГСП, незаконитим поступцима знатно увећају износе на својим штетним књижицама, осујетили су је, ко други до, Српска радикална странка. Наиме, Скупштина града је на својим медијима Београђанима великодушно обећавала бољи превоз, јер је у плану куповина нових 80 троллејбуса за потребе града. Објављен је конкурс и формирана комисија, која је требала да размотри понуде заинтересованих произвођача, и пронађе најповољније решење за Београђане и истовремено за градску касу. У ужи избор су ушле две понуде – "Тролејбуског завода Енгелс" из Саратовске области из Русије, који заступа предузеће "Божић" из Београда, и фирме "Тера-трејд", која је

У погледу услова плаћања, аванс за руске троллејбусе износи 10% (2.100.000 ДМ), а за чешке 15% (4.800.000 ДМ), па је и овде разлика 2.700.000 ДМ.

Грејс период је за руска возила 24 месеца од потписа уговора, с тим што би возила била испоручена за 90-210 дана, а за чешка шест месеци од последње испоруке. За руске троллејбусе је камата дефинисана у понуди, а за чешке ће се "одређивати апроксимативно, долатним споразумима".

Још једна повољност, која иде у прилог куповини руских троллејбуса, јесте та што су се возачи ГСП већ навикли на руска возила, која београдским улицама саобраћају у последњих 14 година. Нека домаћа предузећа, која су вршила ремонт возила, и сама су се специјализовала за производњу неких резервних делова. Насупрот њима, у Београду

Обогаћивање возног парка био је приоритет градске управе у сушној 98^т години

понутила троллејбусе чешке "Шкоде". Комисија, која је радила у саставу Александар Милутиновић, Бојан Димитријевић, Драган Човић, Твртко Гаврановић, Милан Живановић и Никола Николајевић, одлучила се за понуду руског произвођача, која је била повољнија.

Одлуци комисије се успротивио једино Драган Човић, који је нешто касније, у сарадњи са Спасојем Крунићем, изменио одлуку комисије и донео решење о набавци чешких троллејбуса. Ова одлука је уследила иако су обојица благовремено били упознати са понудама оба произвођача.

Руски произвођач је понудио Скупштини 60 соло и 20 зглобних троллејбуса, по цени од 254, односно 294.000 немачких марака по комаду, док је фирма "Тера-трејд" понудила сличне троллејбусе по цени од 341, односно 594.000 марака по комаду. Свеукупно, за соло троллејбусе требало би дати 5.250.000 марака, а за зглобне шест милиона марака више за чешка него за руска возила. Укупна цена руских возила је 21 милион, а чешких 32 милиона марака.

никала нису саобраћали чешки троллејбуси, тако да Београђани апсолутно немају никаквог искуства у руковању њима.

Афера око куповине "Шкодиних" троллејбуса преко фирме "Тера-трејд", која је синоним за провизију и аферу, откривена је захваљујући тадашњем министру за саобраћај и везе Републике Србије, Драгану Толоровићу, кога је о склапању штетног уговора обавестио руски министар саобраћаја, Сергеј Санко. Републичко министарство за саобраћај и везе је од Скупштине града затражило информације о разлозима за избор понуде "Тера-трејда", али одговор из Старог двора никада није стигао. Истовремено, Влади Републике Србије се обратио директор фирме "Божић" тражећи помоћ при реализацији куповине троллејбуса руског произвођача за потребе Београда.

На овај начин су српски радикали осујетили покушај Крунића, Човића и њихових ментора да извуку профит, а Београђане "опљачкају" узимањем 11-400.000 марака из касе која припада свим грађанима.

"Навијачи" на туђ рачун

За љубитеље фудбала, 1998. година је била веома значајна јер је те године у Француској одржано Светско првенство. Окупили су се најбољи фудбалери света да би на француским теренима одмерили снаге. Догађај нису пропустили ни "вечити нападачи" на цепове грађана, из Скупштине града Београда. Делегација, коју је незванично чинило 10 чланова, предвођена председником владе, Спасојем Крунићем, боравила је у "граду светлости" неколико дана, за шта је из буџета града "избоксовано" око 40.000 марака.

Одлазак делегације у Париз оправдан је преговорима са представницима фирме "Бојик" и расправом пред Међународним судом због спора са израелском фирмом "Electronical and automation". Међутим, одлазак у Француску "поклопио" се са термином одигравања најважније утакмице југословенске репрезентације на првенству. Наравно, све инсинуације су жестоко негиране истицањем важности пута за комуналне системе града.

Из буџета града у 1998. години, за путовања чланова Владе, планирано је 250.000 динара, али су скромни и штетљиви функционери потрошили "само" 221.000 динара. А путовали су чланови Владе у "куртоазне" посете, у потрагу за концесионарима или због проширена раније успостављене сарадње. Међу најзанимљивијим путовањима у 1998. години су, поред одласка на Светско првенство, посете сајмовима, попут онога у Бечу на којем је представљена технологија за увођење даљинског грејања у градове. Сврха боравка члана Владе, проф. др Миодрага Јанића, у Бечу била је јасна када је професор по повратку у Београд, на конференцији за штампу изјавио да ништа од приказаног на сајму још дуго неће бити примењено у престоници.

Средства из буџета намењена путовањима обилато је користио Александар Чотрић за своје посете Темишвару. Први пут Чотрић је у Румунију путовао са градским секретаром за информисање, Љиљаном Шоп, која је носила компјутере и књиге за ученике српске гимназије "Доситеј Обрадовић" у Темишвару. Наредни пут Чотрић је, у пратњи Радована Калабића, главног и одговорног уредника "Београдских новина", присуствовао Првом скупу српских националних мањина Европе.

И друге делегације Скупштине града путовале су у Темишвар, у посету градоначелнику, на разговор о сарадњи два града, договоре око реализације програма манифестације "Дани Београда" у румунском делу Баната или да се "сретну" са Србима у Румунији.

Једна делегација, предвођена Спасојем Крунићем, путовала је, у мају, у Берлин на разговоре са представницима фирме "Алба" око рециклаже отпада у Београду.

Најдаље је на својим путовањима отишао др Радмило Рончевић, члан гра-

дске Владе задужен за здравство, који je о трошку Београђана путовао на симпозијум "О новинама у малигним болестима", који је одржан у Њујорку. Када је већ био "преко баре", др Рончевић је прилику искористио да "сврати" и до Буенос Ајреса, где је учествовао у раду Светског конгреса хирурга.

Из претходно наведеног очигледна је "штедљивост" врха СПО, који је заузео челне позиције у граду. Путовања су уприличена само онда када је то заиста било "најнеопходније". Како би се растеретили и ослободили бриге о томе да ли ће бити довољно средстава за сва путовања, одборници Скупштине града су, већ за наредну 1999. годину, из градске касе за своје излете преко границе издвојили 950.000 динара.

Када су информације о путовању градских функционера пропуреле у јавност, освете ради, морали су "окривљени" да се "окоме" на некога. "Жртвени јарац" овога пута је био директор Градског завода за информатику и статистику, Миодраг Милошевић. Отпужен да је "пустио" информације о путовању у Париз, које је финансирано средствима од градске таксе, Милошевић је кажњен отказом и понижењима, а нису "кадије" изоставиле ни, њима јако блиске, претње. Поред Миодрага Милошевића, отказе је добило још шест службеника Скупштине града, међу којима и Бранимир Витасовић, заменик секретара за инспекцијске послове.

Позадина отказа Миодрага Милошевића је његово одбијање да учествује у "прљавим", противзаконитим пословима градске владе. А образложење отказа, које је дао Александар Чотрић, било је да је Милошевић због сумњи Владе под присмотром, и "да знају с ким се састајем и да су тако открили да сам дао информацију о путу у Париз", говорио је Милошевић.

ИВМ и дугови

Градска влада и Миодраг Милошевић дошли су у сукоб због афере са ИВМ-ом и фирмом "МД Профит". Наиме, ИВМ је још 1990. године набавио рачунарску опрему за Скупштину града, а када је актуелна власт ступила у Стари двор, ту их је чекао дуг од око три милиона долара. Од нове власти ИВМ је затражио измирење дуга, а заузврат би им они доставили нови систем и персоналне рачунаре у вредности од 2.600.000 долара, што је у том тренутку за Скупштину града била најбоља понуда.

Али, да самовоља градских челника нема граница, показали су и овога пута, одлучујући се за знатно неповољнију понуду од оне ИВМ-а, а од које би могли да извуку знатну финансијску добит. Понуда приватне фирме "МД Профит" прихваћена је због "тесне везе са Драгом Митраковићем, саветником за информатику потпредседника Скупштине града Милана Божића". И док је дуг према ИВМ-у растао, а мора се свакако исплатити, почела је набавка нових компјутера, зашта је био одговоран управо

Миодраг Милошевић. Прва испорука је обављена са потписом Милошевића, на претходну личну интервенцију Милана Божића. Свестан незаконитости поступка, Милошевић је о овоме обавестио секретара Скупштине, Биљану Кајганић.

Нешто касније, у мају 1998. године, кренула је набавка опреме за умрежавање у вредности од 200.000 динара, коју Милошевић није желео да "аминује". Убрзо после тога, отпутовали су градски функционери у Париз, на Светско првенство у фудбалу, а када је ова вест доспела до Београђана, указала се прилика за уклањање "непошлушног" Миодрага Милошевића из Скупштине града. Овом сменом Градски завод за информатику и статистику остаје без директора, чиме је отворен пут за неконтролисану набавку рачунарске опреме.

Крај 1998. године обележила су сукобљавања градске владе и секретара Скупштине, Биљане Кајганић. Сукоб је доживео кулминацију у јануару 1999. године, на 17. седници Скупштине гра-

да, када је госпођа Кајганић разрешена функције секретара. Засметало је члановима Градске владе то што је госпођа Кајганић имала увид у све њихове противзаконите радње и није их подржавала, већ је своју функцију обављала у складу са Правилником. Оно што је највише "болело" људе из градског врха, јесте чињеница да Биљана Кајганић није била члан СПО, као ни једне друге странке.

Биљана Кајганић је на функцију секретара Скупштине дошла личним залагањем Данице Драшковић, у чијим рукама је "центар моћи" и град Београд, како је после смене тврдила. Током две године, колико је била на месту секретара, прикупила је довољно материјала о незаконитостима у "врху" Београда, да је у тренутку своје смене имала јаке аргументе против оних којима се нашла на путу. Због снаге коју је показала и одлучности у намери да челнике због њихових дела доведе пре суд, Биљани Кајганић је подршку пружила и Српска радикална странка.

ЖАРКО ЛАУШЕВИЋ БОЈАНА МАЉЕВИЋ
АЛЕКСАНДАР БЕРЧЕК

ФИЛМ АНГРОСЛАВА ДЕКИБА
ПРЕМА РОМАНУ БУКА ДРАШКОВИЋА
БИЈАНА БЕЛОГОВИЋ / ПЕТАР БОЖОВИЋ / БАТА ЖИВОЈИРОВИЋ / НИКОЛА КОЈУ
СВЕТОСЛАВ ШВЕТКОВИЋ / ДРАГАН НИКОЛИЋ / ЈОСИФ ТАТИЋ / ДРАГАН МАКСИМОВИЋ

ОД 19. МАРТА У БИОСКОПИМА

Monte Royal Pictures
metrofilm

Грађани платили данак и за снимање филма "Ној";
Вукове лаке забаве скупо су коштале становнике метрополе

У предлогу за разрешење секретара, потпредседник Скупштине је навео лошу сарадњу са Извршним одбором, мада је прави разлог смене био документ Комисије за ванредни попис рачунарске опреме, набављене током 1998. године (закључно са 20. новембром), који је Биљана Кајганић поседовала. Извештај комисије, у 70 тачака, обелоданио је ненаменску потрошњу буџетских средстава. Наведено је "премештање" 1.600.000 динара из других буџетских позиција, које није било у складу са одлукама о буџету, непостојање писаних уговора о склопљеним пословима, о плаћањима обављеним авансно 100 посто, плаћене профактуре за које никада нису достављени рачуни, плаћена опрема која никада није достављена, већ је негде задала.

"Сасула" је Биљана Кајганић у лице председнику градске владе, Крунићу, низ оптужби. Између осталог, оптужила га је за опструктирање рада Комисије и рада криминалистичке полиције око афере везане за куповину тролејбуса чешке "Школе". Због тога што су јој биле познате све махинације градске власти, "скраћеним поступком" уклоњена је из Скупштине. Чак јој на седници на којој је разрешена није било дозвољено ни да говори.

На сву срећу, измене у расподели буџетских средстава доспеле су у јавност. Биљана Кајганић је објавила да је у 1998. години 2.735.041 динара утрошено за набавку рачунарске опреме, њено одржавање, умрежавање и набавке софтверских пакета, док је за ту намену посебном позицијом Одлуке о буџету града Београда за 1998. годину било предвиђено 1.100.000 динара. Поједине услуге плаћене су уз помоћ 1.600.000 динара, преузетих из других буџетских позиција, чиме су учињена противзаконита дела – ненаменско располагање средствима буџета, зашта су искључиви кривци, и они који треба да носе одговорност, чланови градске владе и секретар за финансије који је задужен да спречи злоупотребе градске касе.

Расипништво и неодговорност

Да градски челници не брину о јавним комуналним предузећима која су од виталног значаја за живог грађана, доказује афера око снимања филма "Нож" и финансирање изградње нове зграде Југословенског драмског позоришта. На свим скупштинским заседањима прављало се о буџету, а неизоставна ставка је била и стање у јавно-комуналним предузећима. Тек понека седница би обелоданила афере градских власти. У службеним гласницима града Београда изостале су одлуке које би унапредиле живот Београђана.

Борбеност и одлучност одборничке групе Српске радикалне странке на четрнаестој, петнаестој и шеснаестој седници Скупштине града, резултирала је тиме да је јавност сазнала истину и да су обелоданене афере са Југословенским

драмским позориштем, снимањем филма "Нож", као и афера са чешким тролејбусима. На последњој седници прошле године, СПО је показао своје право лице. Функционери Српског покрета обнове су на сва уста у медијима, па и у републичком парламенту, критиковали усвајање пакета пореских закона на републичком нивоу. Одлуку о локалним комуналним таксама челници градске владе су донели убрзо по усвајању буџета за 1999. годину. Поставља се питање, због чега су критиковали пакет пореских закона на републичком нивоу, када су прву прилику искористили за увођење локалне комуналне таксе. Кога су хтели да заварују?

Изговор за увођење локалне комуналне таксе, је уведена, како јој само име каже, да би финансијски помогла рад јавних комуналних предузећа у Београду. Наравно, као и све до сада, челници су приходе од ове таксе искористили за своје потребе и за оно што су они сматрали примарним. Комунална предузећа су стављена у други план, а прикупљен новац од градске таксе од 3% Скупштине града, усмерен је, уместо у јавна комунална предузећа, у правцу снимања филма "Нож". Као уметнички пројекат, започето је снимање филма "Нож" по истоименом роману Вука Драшковића. Продуцент овог филма, фирма "Монте Ројал", склопила је уговор о сарадњи са предузећима и установама које се финансирају новцем из градског буџета.

За послове који нису тачно дефинисани, нити се зна да ли су обављени, предузећу "Монте Ројал" се авансно уплаћују велике суме новца. Док је новац из градске таксе ишао на финансирање снимања филма, тешку ситуацију у граду градски челници су прављали недостатком новца.

Афера око снимања филма "Нож" започела је у септембру 1997. године, када је склопљен уговор са ЈКП "Инфо-стан", на основу кога је "Монте Ројал" само у првој фази добио 309.000 динара. Слични уговори су потписани са ЈП "Паркинг сервис" и другим јавним комуналним предузећима. Постоје докази да је предузеће "Монте Ројал" примило више уплата од ЈП "Ласта", као и да је Скупштина града из средстава посебне градске таксе, преко ЈП "Трулбеник", уплатила фирми "Монте Ројал" 200.000 динара.

Пре неколико година када се снимао филм "Лепа села лепо горе", на чијој је најавној шпизи писало "Овога филма не би било без Градског саобраћајног предузећа и пријатеља", најгласнији у критици актуелног градоначелника тог времена био је СПО, тада опозициона странка. Када је стигло појашњење да је Градско саобраћајно предузеће само окупило педесетак својих добављача, који су спонзорисали завршетак снимања филма, бука се слегла.

Београдска позоришна зграда су у веома лошем стању, што је више него очито, али то није био разлог за пожар у Југословенском драмском позоришту. Рушење зграде до темеља после пожара

није било неопходно, јер зграда није била толико општењена. Овај потез је захтевао додатно улагање од преко милион динара из Скупштине града. Из буџета града је финансирано и седам премијера Југословенског драмског позоришта, иако је Скупштина општине Земун понудила своју сцену за поставке представе. Српска радикална странка, односно њена одборничка група, имала је највеће приговоре. Председник Градског одбора Српске радикалне странке, Стево Драгишић, обелоданио је праву цифру која би требало да се утроши на изградњу Југословенског драмског позоришта, а она износи 150 милиона динара. У ситуацији када комунална предузећа пропадају, ова цифра је огроман издатак и "луксуз" Српског покрета обнове.

Стево Драгишић је, на 14. седници градског парламента (започетој још 30. јуна 1998. године), затражио одговор на питање како се финансирају премијере позоришта које је изгорело и чија зграда више не постоји. Драгишић је предложио да новац предвиђен за изградњу новог позоришта уложи у куповину аутобуса за ГСП. Наравно, ови предлози нису усвојени са образложењем да је Југословенско драмско позориште значајан културни споменик и да су кроз ансамбл овог позоришта прошли најистакнутији уметници овог поднебља, због чега му град дугује помоћ. Изводи се закључак да комунална предузећа могу и даље да пропадају, иако су у служби грађана, јер град њима ништа не дугује. Грађани чији нормалан живот и рад зависи од комуналних предузећа не завршују интересовање градских челника. На првом месту их интересује њихов лагодан живот и начин на који може бити још лагоднији и бољи на уштрб грађана Београда.

Све афере које карактеришу градску власт у 1998. години нису их спречиле да употпуне свој комодитет и када је у питању возни парк. Већ спомињана чешка "Школа" испоручила је Скупштини града Београда седам "фелиција" и једну "октавију". Иако се челници града не возе аутобусима ГСП-а, као грађани (они срећници који исте дочекају) не би било "на нивоу" да се градски функционери возе аутомобилима старим и по "пар" година.

Истовремено са набавком нових аутомобила, изведени су радови на уређењу ентеријера канцеларијских простора Старог двора. Да челницима буде боље.

За то време, Београђани су имали много потешкоћа са комуналним системима. Превоза није било, а бога ми, ни воде, јер је 1998. била сушна година, па су грађани уз изузетне напоре задовољавали своје хигијенске потребе.

Катарина Грујовић

ЛЕВИЧАРСКЕ СМИЩАЛИЦЕ

Уместо демократије, Београдом је завладала тиранија. Иако су се из Старог двора стално чуле притужбе како је буџет града знатно умањен, штета коју су нанели граду и његовим житељима је немерљива, а за то све, имали су подршку СПС-а и ЈУЛ-а

Маневарски простор СПО константно се увећавао од 30. септембра 1997. године, када је једногласно на седници Скупштине града са места председника Скупштине смењен лидер ДС-а, Зоран Ђинђић. До тада су се само могле износити претпоставке о супротностима између две струје у талашној коалицији "Заједно", а овим актом супротности су обелодањене.

Место председавајућег у Скупштини града припаљо је потпредседнику, проф. др Милану Божићу, који је ову функцију проводио под директним надзором брачног пара Драшковић. У интересу налогодавца и њихових блиских сарадника било је стално одлагање седница, непоштовање дневног реда и пословника. Интереси грађана постали су подређени интересима властодржаца, уместо

обрнутог. Свака шанса је максимално искоришћена за своје личне "више циљеве", уз неопходну тајност деловања. Уколико би, упркос томе, нека од тајних акција СПО доспела у јавност и на дневни ред седнице Скупштине града, председавајући Милан Божић био је задужен за то да ствар "заташка". У ствари, прави циљ председавајућег Скупштине града био је да по сваку цену наведе одборнике да подрже акције врха СПО-а.

Једина политичка снага која је све време покушавала, и успевајући, да осујети намере већинске одборничке групе у Скупштини, била је Српска радикална странка. Предвођени председником београдских радикала и шефом одборничке групе, Стевом Драгишићем, радикали су били ти који су на светлост дана износили све закулисне радње СПО-а.

По прекилу неуспелог политичког брака између СПО и ДС, који је председавајући Скупштине, узданица СПО-а, проф. др Милан Божић, обнародовао отварајући 11. седницу, у децембру 1997. године, одборници ДС су се жестоко обрушили на политички врх Београда. Наступио је период у коме су српски радикали, у Скупштини града до тада усамљени, условно речено добили савезника за борбу против тираније градске власти у одборницима ДС, чија су иступања била резултат повређене сујете.

Тада су Београђани почели да се присећају речи лидера Српске радикалне странке, др Војислава Шешеља, и времена када је велики број грађана проводио дане на улицама дајући подршку талашној коалицији "Заједно". Говорио је председник Српске радикалне странке да је

Одборници Српске радикалне странке од самога почетка упозоравали на корупционашку природу градске власти, али су остали усамљени. Подршка осталих одборничких група је, наравно, изостала

"МЕЊАМ ГЛАС ЗА СТАН"

Издавањем, већinom се одређeno од председника Милоша Божовића, ју стани у центру града, за једног одборника одборника за стан у улици Трпачева, стани у пословној згради Милош, председник СПО Милош. У истој скупштини би да пре- је 13 чланова ДС, али не једног њеног члана - изборили су је Војислав Стефановић, председник Градског одбора СПО

НАСТАВНИЦИ УЧЕНИЦИ СПО у скупштини града, једна од одборника одборника за стан у улици Трпачева, стани у пословној згради Милош, председник СПО Милош. У истој скупштини би да пре- је 13 чланова ДС, али не једног њеног члана - изборили су је Војислав Стефановић, председник Градског одбора СПО

ОДНОС СНАГА

НАСТАВНИЦИ УЧЕНИЦИ СПО у скупштини града, једна од одборника одборника за стан у улици Трпачева, стани у пословној згради Милош, председник СПО Милош. У истој скупштини би да пре- је 13 чланова ДС, али не једног њеног члана - изборили су је Војислав Стефановић, председник Градског одбора СПО

Партијски трансфер за стан и локал

НАСТАВНИЦИ УЧЕНИЦИ СПО у скупштини града, једна од одборника одборника за стан у улици Трпачева, стани у пословној згради Милош, председник СПО Милош. У истој скупштини би да пре- је 13 чланова ДС, али не једног њеног члана - изборили су је Војислав Стефановић, председник Градског одбора СПО

БОЛЕСТ ПРАЗНИХ КЛУПА

НАСТАВНИЦИ УЧЕНИЦИ СПО у скупштини града, једна од одборника одборника за стан у улици Трпачева, стани у пословној згради Милош, председник СПО Милош. У истој скупштини би да пре- је 13 чланова ДС, али не једног њеног члана - изборили су је Војислав Стефановић, председник Градског одбора СПО

ДНЕВНИ РЕИ

НАСТАВНИЦИ УЧЕНИЦИ СПО у скупштини града, једна од одборника одборника за стан у улици Трпачева, стани у пословној згради Милош, председник СПО Милош. У истој скупштини би да пре- је 13 чланова ДС, али не једног њеног члана - изборили су је Војислав Стефановић, председник Градског одбора СПО

ДЕМОНСТРАЦИЈЕ ЗА ГОДИШЊИЈУ КОНСТИТУИСАЊА НОВОГ САЗИВА СКУПШТИНЕ БЕОГРАДА

НАСТАВНИЦИ УЧЕНИЦИ СПО у скупштини града, једна од одборника одборника за стан у улици Трпачева, стани у пословној згради Милош, председник СПО Милош. У истој скупштини би да пре- је 13 чланова ДС, али не једног њеног члана - изборили су је Војислав Стефановић, председник Градског одбора СПО

Банкет уз псовке и увреде

НАСТАВНИЦИ УЧЕНИЦИ СПО у скупштини града, једна од одборника одборника за стан у улици Трпачева, стани у пословној згради Милош, председник СПО Милош. У истој скупштини би да пре- је 13 чланова ДС, али не једног њеног члана - изборили су је Војислав Стефановић, председник Градског одбора СПО

Невиђени вандализам

НАСТАВНИЦИ УЧЕНИЦИ СПО у скупштини града, једна од одборника одборника за стан у улици Трпачева, стани у пословној згради Милош, председник СПО Милош. У истој скупштини би да пре- је 13 чланова ДС, али не једног њеног члана - изборили су је Војислав Стефановић, председник Градског одбора СПО

ВЕЛИКА СЕПАРАЦИЈА ПОДПРЕПОРУКАМИ ОДБОРНИКА МЕЛО КУПОВИНЕ

НАСТАВНИЦИ УЧЕНИЦИ СПО у скупштини града, једна од одборника одборника за стан у улици Трпачева, стани у пословној згради Милош, председник СПО Милош. У истој скупштини би да пре- је 13 чланова ДС, али не једног њеног члана - изборили су је Војислав Стефановић, председник Градског одбора СПО

НАСТАВНИЦИ УЧЕНИЦИ СПО у скупштини града, једна од одборника одборника за стан у улици Трпачева, стани у пословној згради Милош, председник СПО Милош. У истој скупштини би да пре- је 13 чланова ДС, али не једног њеног члана - изборили су је Војислав Стефановић, председник Градског одбора СПО

НАСТАВНИЦИ УЧЕНИЦИ СПО у скупштини града, једна од одборника одборника за стан у улици Трпачева, стани у пословној згради Милош, председник СПО Милош. У истој скупштини би да пре- је 13 чланова ДС, али не једног њеног члана - изборили су је Војислав Стефановић, председник Градског одбора СПО

НАСТАВНИЦИ УЧЕНИЦИ СПО у скупштини града, једна од одборника одборника за стан у улици Трпачева, стани у пословној згради Милош, председник СПО Милош. У истој скупштини би да пре- је 13 чланова ДС, али не једног њеног члана - изборили су је Војислав Стефановић, председник Градског одбора СПО

сом" о испоруци 36 аутобуса, а до краја 1998. године очекује се набавка још 200 аутобуса. Обезбеђена су средства за набавку 10 возила за одношење смећа, од чега је пет већ у априлу 1998. године било на београдским улицама. Набављени су (више десетина) црпних агрегата за снабдевање пијаћом водом. Из скромног и знатно умањеног буџета града издвојена су средства за реконструкцију Југословенског драмског позоришта, кога ће до краја финансирати градска Скупштина. У области информисана учинено је много како би се омогућило грађанима да гледају лажовизију Студио Б, у режији Драгана Којалиновића, а да би грађанима све било предочено, без "лажи и преваре", седнице Извршног одбора и Скупштине града биле су јавне", што је новина коју уводи актуелна градска власт.

(Александар Чотрић, "Учињак нових градских власти", "Вечерње новости" бр. 34, 10. 4. 1998)

Колико је од наведеног урађено, могу Београђани да се увере и данас. ГСП је доведен на нивоу егзистенције, као и БВК. "Градска чистоћа" ни са "новим возилима" није у могућности да извршава своје задатке. Реконструкцију Југословенског драмског позоришта и случај Студија Б не треба ни коментарисати. Поставља се само питање, да ли су они који су грађанима представљали овакве неистине, веровали да им чине добро, или су само били свесни да им овакве приче омогућавају задржавање функција које су им, за кратко време, "прирасле срцу".

Кворум у магли

На првој седници Скупштине града, одржаној у 1998. години, дванаестој по реду од конституисана Скупштине у тренутном сазиву, показало се колико је властима милија функција од животног Београђана. Нова седница је заказана за 17. фебруар, а да пре тога нису окончане чак две седнице, започете у 1997. години.

Ако гласно прокламована "демократска власт" у рукама СПО и одборничка већина у Скупштини, уз подршку других партија, омогућили су им да седници воде жељеним колосеком. "Демократски" је утврђен кворум, а исто тако се касније, по потреби, увећавао број одборника. "Демократски" су бројани гласови, ускраћивано право на изношење свог мишљења неким одборницима, а "демократски" су игнорисани амагма ни на одлуке седнице.

Почетак седнице је обележила готово трочасовна расправа око утврђивања дневног реда, а да у њему ништа није промењено. Наиме, од предлога одборника ДС за разрешење председника Административно-мандатне комисије, Војислава Михаиловића, председника Управног одбора Студија Б, Александра Чотрића и председника управних одбора још четири комунална предузећа, ништа није уврштено у дневни ред 12. седнице.

циљ ове странке да спречи коалицију да дође на власт, јер "коалиција "Саједно" за нас је још гора варијанта од садашњег владајућег режима у Србији". Од силних звиждука, пиштаљки и лупања у шерпе и лонце, нису Београђани чули речи др Шешела. Са ентузијазмом су пркосили како актуелном политичком режиму, тако и веома ниским температурама какве су биле те зиме. Мислили су житељи престонице да им гласноговорници, пре свих Вук Драшковић, заиста нуде демократске промене. Веровали су да ће, уколико уклоне социјалисте из Старог двора, са новом владајућом гарнитуром бити много лакше. Ако са њима не буде ишло, лако ћемо их сменити. Па то је демократија, веровали су "печатчи".

Али, уместо демократије, Београдом је завладала тиранција. Више се није знало ко пије, али је цех увек плаћао народ. Иако су се из Старог двора стално чуле притужбе како је буџет града знатно умањен у односу на период претходне градске власти, упркос чињеници да ингеренцији београдских моћника нису нарочито велике, штета коју су нанели граду и његовим житељима је неизмерна. Њихова подмитљивост, склоност разноразним финансијским махинацијама, није се могла сакрити сталним прокламовањем бољег живота у престоници и многих "добрих дела" учињених зарад житеља.

Током прве године располагања градским буџетом, моћници су Београду обезбедили, између осталог, 20 нових трамваја, потписали су уговор са "Икарбу-

Демократе су још једном покренуле раније постављено питање постављања четири потпредседника Скупштине града, уместо дотадашњег једног, који би били из редова четири одборничке групе.

У даљем току седница расправљано је о захтеву за разрешење председавајућег Милана Божића, које би обезбедило постављање четири потпредседника. У "нападу" су били одборници Српске радикалне странке и ДС, предвођени Стевом Драгишићем, Срђом Поповићем и Гораном Весићем. Остатак скупштинске сале нашао се у Божићевој "одбрани". Чврсти аргументи "нападача", поткрепљени са 20 потписа одборника, како то Пословник налаже, нису уродили плодом. Иако би захтев за смену председника или потпредседника, према Пословнику Скупштине, директно био уврштен у дневни ред седнице, Божић је, показујући још једном да не познаје Пословник, што и јесте повод овог захтева, предлог ставио на гласање, сигуран у одборничку већину, која ће бити против предлога да се захтев о разрешењу уврсти у дневни ред и која ће надгласати одборнике Српске радикалне странке и ДС.

Због својих поступака у првом делу седнице Скупштине града, потпредседник Скупштине је од одборника ДС добио на поклон Пословник, увијен украсним папиром са петокракама, како би убудуће, након што га детаљно проучи, могао да води седнице у складу са њим.

Због константног кршења Пословника током утрђивања дневног реда и провођења тортуре над одборничком мањином (ДС и Српска радикална странка), ове две одборничке групе су донеле одлуку о неучествовању у даљем раду седнице. И даље кршећи Пословник, председавајући ставља на гласање дневни ред, који преостали одборници у сали (СПО, СПС, ЈУЛ) изгласавају једногласно, упркос примедби одборника који су салу напуштали, да за даљи рад Скупштине нема кворума.

Када је председавајући отворио расправу о буџету града Београда за 1998. годину, одборници Српске радикалне странке и ДС вратили су се у скупштинску салу како би могли да изнесу примедбе на предлог одлуке, коју би у њиховом одсуству преостале удружене снаге сигурно усвојиле.

Дуготрајна расправа о буџету града и градској такси, уведеној без "одобрења" Скупштине, крунисана је излагањем Бранислава Ивковића (СПС-ЈУЛ), који је "политичким, демагошким" назвао укидање градске таксе, јер цене нису снижене за тих 3%, колико је износила такса, а Београђани су општењени недостатком средстава за улагање у комуналне системе града. Предлог одлуке о буџету стављен је на гласање нешто пре истека времена предвиђеног за одржавање седнице, због тога што се одборницима журило, или што нису желели да саслушају одборнике Српске ра-

дикалне странке и ДС, којима је овом приликом ускраћено право да говоре. У општем метежу, председавајући констатује да постоји кворум, игноришући примедбе радикала да кворума нема. Под сумњивим околностима Одлука о буџету бива усвојена.

На сутрашњем наставку седница, расправа иде истим током као и првог дана. Шеф одборничке групе Српске радикалне странке, Стево Драгишић, поново је покренуо питање кршења Пословника усвајањем Одлуке о буџету без расправе о амандманима "Скупштина се о томе изјаснила. Гласали смо о амандманима које је градска влада прихватила".

("Вечерње новости", бр. 44, 20. 2. 1998)

Без имало стида потпредседник Скупштине, проф. др Милан Божић, тврди да је Скупштина гласала о амандманима. Убеђивање је настављено и даље аргументованим нападом одборника Српске радикалне странке и ДС и изношењем неистинита у одбрани Милана Божића. Када су му сви "излази" били "затворени", председавајући је прекинуо расправу и отворио нову тачку дневног реда.

Убрзо по образлагању Предлога одлуке о накнади за одузето градско грађевинско земљиште, која би износила од 1,5 до 2 одсто, за време којег је велики број одборника напустио седницу, пре-

ЗАВРШЕНА 14. СЕДНИЦА СКУПШТИНЕ ГРАДА

СРС против градње нове зграде ЈДП-а

Први човек земунске општине Стево Драгишић сматра да би нова зграда нове зграде ЈДП-а требало употребити за муњевни аутобус. - Грађани Београда болују од туберкулозе, угрожено Радивој Риччићу, који влада задужио за здравство. - Владе не волеће доволно плаћати дејој и социјалној политици, твди Лидиана Пушић (ДС)

Одборници Скупштине града јуче су колективно гласали против одлуке о изградњи нове зграде ЈДП-а, а на седници 30. јуна и за смену данашњег председавајућег Милана Божића. Драгишић је изјавио да је још увек недовољно јасно да ли се зграда ЈДП-а може користити за муњевни аутобус, а да је још увек неопходно изградити нову зграду ЈДП-а.

Образлагање ојој закључило је да градска влада не може да изгради нову зграду ЈДП-а, а да је још увек неопходно изградити нову зграду ЈДП-а. Драгишић је изјавио да је још увек неопходно изградити нову зграду ЈДП-а, а да је још увек неопходно изградити нову зграду ЈДП-а.

Како је због "Толка Сесен" по новинарима Драгишић је изјавио да је још увек неопходно изградити нову зграду ЈДП-а, а да је још увек неопходно изградити нову зграду ЈДП-а.

И све године Београд брзи прасици?

Временом пролази и град Скупштине града Београда. Свега се четири месеца остаје до краја године. Овај је период најбољи за грађане Београда. Свега се четири месеца остаје до краја године. Овај је период најбољи за грађане Београда.

Образлагање ојој закључило је да градска влада не може да изгради нову зграду ЈДП-а, а да је још увек неопходно изградити нову зграду ЈДП-а.

Како је због "Толка Сесен" по новинарима Драгишић је изјавио да је још увек неопходно изградити нову зграду ЈДП-а, а да је још увек неопходно изградити нову зграду ЈДП-а.

структуре ЈДП-а, што је већу заштитио изградњу новог редовног рада. Драгишић је изјавио да је још увек неопходно изградити нову зграду ЈДП-а, а да је још увек неопходно изградити нову зграду ЈДП-а.

Образлагање ојој закључило је да градска влада не може да изгради нову зграду ЈДП-а, а да је још увек неопходно изградити нову зграду ЈДП-а.

Како је због "Толка Сесен" по новинарима Драгишић је изјавио да је још увек неопходно изградити нову зграду ЈДП-а, а да је још увек неопходно изградити нову зграду ЈДП-а.

Градски одбор Српске радикалне странке Београд већ две године без празника

- Скупштина града је прошле године сусветовала 20. октобар у Београду, због високог нивоа корупције које се додељују у српској радикалној странци се спорова са тим и

- Потпуно најављивани саборот о приватизацији ГСП-а директор овог предузећа је ошаркарило као катастрофално. То је и главни разлог за његово називање у земљишту код град-

Повећање закупа по препоруци Града

- СО Земун је још у мају добила закључак ЈНО Скупштине Града, са препоруком да се повећа цена закупа пословног простора. Ми смо то ушчили тек сад, после четири месеца. У складу са том одлуком ЈП "Пословни простор" повећало је цене закупа, с тим што су цене сада једнаке за све закупце, у зависности од зоне у којој се налази пословни простор - објаснио је Драгишић, додавши да је ЈП "Пословни простор" приватизовано као "Земунски информативни и пословни систем". По његовом речењу, ускоро се може очекивати и почетак рада телевизије јер су радни "дупи крају".

средила своја два члана за паритетну комисију која би нашла одговарајуће решење. Иако је та комисија до данас није оформљена. Разлог за то је чињеница да СПО опстаје на влади захваљујући подршци СПС-ЈУЛ и да не жели сада да издери своје независне коалиционе партнере - рекао је најучешћавио конференцији за новинаре Стево Драгишић, председник Градског одбора СРС.

Коментаришући сукоб на седници СРС-а Драгишић је напоменуо да прави мотив за смену директора Живановића је пролажење од скраћене линија ГСП-а, иш је у велика најављеном притварањем

Борба око Студија Б, ову медијску кућу је претворило у приватну телевизију СПО-а на којој се пласирало искључиво политички ангажовано новинарство

длог је усвојен. Овим је 12. седница Скупштине завршена.

Лицемерје и подлост

Истог дана, након краће паузе, уследио је четврти наставак 11. седнице, која је прекинута још у децембру 1997. године. Иако су на већ раније усвојеном дневном реду била питања афере града са израелском фирмом "Electronical and automation" и уређивачке политике Студија Б, предложено је да прво буде отворена расправа о изради ГУП за Београд. Излагање Зорана Никезића, члана градске владе, обухватило је девет тачака дневног реда и представљало образлагање веома обимног материјала. Без расправе Скупштина је усвојила пакет предлога нацрта генералног плана. Због исцрпљујућег, вишесатног Никезићевог излагања, 11. седница Скупштине је још једном прекинута, а потпредседник Милан Божић је наставак, пети по реду, заказао за 4. март, када на дневном реду треба да буде уређивачка политика Студија Б.

Дошао је и 4. март, али Милан Божић није заказао наставак већ чувене 11. седнице. Одборници су очекивали позив, а Београђани нагађали могући расплет. У својим предвиђањима будућности београдског парламента, Милан Путниковић, шеф одборничке групе СПО, као могући излаз из драме назване "Скупштина града", наводи превремене локалне изборе, од којих би корист имали једино СПО и ДСС, који би сигурно добили више мандата него што их тренутно имају. Као могућност која би обезбедила задовољство друге стране, Путниковић наводи увођење принудне управе којом би на чело Београда дошли СПС и Српска радикална странка.

Српска радикална странка је у овом периоду као једино решење имала на уму одржавање нових избора. Са овим предлогом се истуило јер се против актуелне градске власти, која проводи диктатуру у Скупштини, не може другачије. "Градска влада ради без контроле", упозоравали су српски радикали.

У телевизијском дуелу са Драганом Човићем, чланом градске владе, Стево Драгишић је поставио питање одржавања давно започете 11. седнице, која није одржана у марту како је раније најављено, због епидемије грипа у Старом двору. Како ни њега вирус грипа није заобишао, и како је сада као и остали одборници оздравео, Човић је најавио наставак седнице за април. Извршни одбор наставља седнице јер им је циљ да се размотре све тачке дневног реда, а пре заказивања седнице потребно је обићи београдске општине и утврдити "шта је то најважније за Београд у овом моменту, и који је то приоритет који би требао да се обезбеди појединим општинама".

(БК телевизија,
емисија "ТЕТ-А-ТЕТ",
април 1998)

Као потврда добре обавештености члана градске владе Драгана Човића, огласио се потпредседник Скупштине, Милан Божић, који је заказао наставак 11. седнице за 28. април, а за дан касније и 12. седницу Скупштине.

У наставку 11. седнице највише пажње одборника привукла је расправа о уређивачкој политици Студија Б и захтев за смену председника Управног одбора ове телевизије, Александра Чотрића. Расправа је трајала више од два сата, а за говорницима су се смењивали одборници Српске радикалне странке и ДС. Шеф одборничке групе Српске радикалне странке, Стево Драгишић, тражио је да у Извршном одбору из редова запо-

слених буде шест радника које би именовале политичке странке, пропорционално броју одборника у Скупштини. По питању финансирања медијске куће која је власништво СПО-а и најмоћније средство њиховог оглашавања, Драгишић је рекао да је "Студио Б велики рашишник за буџет скупштине".

("Политика", 29. 4. 1998.
- "Најављена приватизација
Студија Б")

Одборник ДС, Срђа Поповић, програмску шему Студија Б окарактерисао је као "ред СПО, ред рођака и по мало социјалиста као зачип". Упркос жестоким оптужбама упућеним Управном одбору Студија Б, када је предлог за смену Александра Чотрића стављен на гласање, одборници СПО су били против, а одборници СПС и ЈУЛ уздржани, тако да иницијатива Српске радикалне странке и ДС ни овога пута није прошла.

На сутрашњем наставку заседања, одборници су расправљали о прелиминарном уговору са француском фирмом "Saur international". Због сумњи које је изазвало потписивање овог уговора, изнет је предлог о расписивању међународног конкурса за пословно-техничку сарадњу, али су, као и у свим претходним случајевима, одборници Српске радикалне странке и ДС надгласани.

Овакав исход седнице бацио је у сенку још једну седницу одржану истог дана. На крају, ипак задовољан потпредседник Скупштине, Милан Божић, коментарисао је: "У среду, 29. априла, баш у предвечерје некада великог и славног празника рада, а сада тек продуженог викенда, градска Скупштина постигла је незапамћен успех. Завршила је једанаесту седницу започету још новембра далеке и скоро заборављене 1997. године, и Уставом дану започела и завршила тринаесту седницу!".

("Београдске новине" бр. 38,
8. мај 1998. - "Парадокс кризе")

И опет - отом потом

Крајем јуна 1998. године, одржана је 14. седница Скупштине, на којој су одборници ДС још једном безуспешно покушали да "прогурају" на дневни ред захтев за смену Милана Божића. На дневном реду се, без предлога за допуну који нису усвојени, нашло 35 тачака, од којих је о 12 расправљано првог дана. СПО је именовао дотадашње в.д. директоре седам комуналних предузећа. Предлози су усвојени уз подршку одборничке групе СПС-ЈУЛ, чији став је изнео Живко Алексић: "Београђани већ трпе велику штету од в.д. стања ЈКП и недовољно ефикасне организације градске управе".

("Политика", 1. 7. 1998. -
"Комунална предузећа
коначно добила директоре")

Сутрадан је седница настављена изменама у дневном реду, тако што је расправа о буџету града такси од 3% померена "на дно листе". Тада је већ наглашавано да ће седница бити прекинута,

што се и dogodilo после raspране o про-
граму уређења градског грађевинског
земљишта и регулационим плановима
неколико локација у граду. Након усва-
јања предлога, по истом принципу као
и претходног дана, са полчасовне пау-
зе се већина одборника није вратила у
скупштинску салу. Недостатак кворума
је био разлог за прекид седнице, чији
наставак је заказан за предстојећу јесен.

На наредној седници, одржаној 23.
септембра, Скупштина је усвојила Дек-
ларацију о Космету и расправљала о бу-
џету града за 1998. годину. Прилив сред-
става у градску касу је знатно умањен у
односу на очекивана, нагласио је Бојан
Димитријевић, и то због подбачаја при-

хода од посебне таксе. Приходи "нису ни
близу довољни за покриће свих неопхо-
дних расхода у комуналним системима.
Због тога је током године рађена пре-
расподела средстава како би се ти трош-
кови покрили", правдао је Димитрије-
вић расходе за које нису имали покриће.

("Београдске новине", бр. 58,
26. 9. 1998.

— "Подбацила посебна такса")

Након завршетка расправе, када је
требало да уследи гласање одборника,
због недостатка кворума, седница је пре-
кинута, а наставак заказан за 1. октобар
исте године.

Како је речено, тако и би. Решили су
изгледа одборници СПО да покажу да су
бар делимично и они били од речи. На
дневном реду наставка 15. седнице, на-
шла се расправа о уређивачкој полити-
ци Студија Б и именовану за директо-
ра досадашњег в.д. Драган Којадиновића.
Генерални директор "куће лажи" име-
нован је одборника СПО и СПС-ЈУЛ,
док су се одборници Српске радикалне
странке и ДС жестоко успротивили овој
одлуци, изнешећи примедбе на рад Ко-
јадиновића и пословање његове куће.
Студио Б је, реално је оценио Стево Дра-
гишић, "најпристраснија и најнеобјек-
тивнија београдска телевизија".

("Политика", 2. 10. 1998.

— "Којадиновић именован за
генералног директора Студија Б")

Одборничка већина је усвојила и из-
вештај градске владе о наплати таксе и
буџету. На крају 15. заседања шефови од-
борничких група су се усагласили око
наставка 14. седнице, прекинуте 1. јула.
Наставак заседања заказан је за 8. окто-
бар.

Последња седница у 1998. години,
одржана 17. децембра, протекла је у истој
атмосфери као и претходна. Предлог
одлуке о буџету града за наредну годи-
ну, присутним одборницима изложио је
Бојан Димитријевић, који је изразио
очекивање да ће током наредне године
градским властодршцима на располага-
њу бити 947 милиона динара од градске
таксе, а средства ће бити потрошена на
комуналне системе — 64% и друштвене
делатности — 20%.

Против предлога су најгласнији би-
ли одборници Српске радикалне стран-
ке, који су сматрали да су предложеном
расподелом буџета оштећене друштве-
не делатности, пре свих лечја и социјал-
на заштита, а насупрот овоме, огромна
средства су издвојена за финансирање
штампана "Београдских новина" (28 ми-
лиона) и Информативни центар (Сту-
дио Б). Драгишић је, испред одборнич-
ке групе Српске радикалне странке,
одборнике упознао са информацијом да
градски опш, у опремању ГСП, троше ог-
ромну суму новца (11 милиона ДМ) ку-
пујући тролејбусе из Чешке, а не оне из
Русије, који су знатно јефтинији и за
Београђане повољнији. МУП ће покре-
нути истрагу о злоупотреби службеног
положаја при потписивању овог угово-
ра, најавио је Драгишић.

Када је Предлог буџета усвојен и на-
јављена смена у Управном одбору ГСП,
за који су именовани чланови Скупшти-
не, перјанице СПО, одборници Срп-
ске радикалне странке и ДС напустили
су заседање. Без поновног утврђивања
кворума, седница је настављена и усво-
јено је преосталих 20 тачака дневног ре-
да. У мирној атмосфери преостали од-
борници у скупштинској сали привели су
крају 16. седницу Скупштине, последњу
у 1998. години и спокојно отишли да се
припремају за предстојеће празнике.

Катарина Грујовић

ЗАВРШЕНО 15. ЗАСЕДАЊЕ СКУПШТИНЕ ГРАДА

Којадиновић именован за генералног директора Студија Б

За именовање Којадиновића гласали одборници СПО и без коалиције, радикали и демократи против. — Усањена информација о стању у једном превозу, до краја године владе обећала још 100 возила. — Радикали тржили да који дво један превоз превозу признају, одбијан предлог демократа за санкцију ГСП-а

Досадашња председништво дирек-
тора Студија Б Драган Којадиновић
у наставку 15. заседања градског парламента ам-
нозак за Генералног дирек-
тора Студија Б Драган Којади-
новића гласали су одборни-
ци СПО и коалиције СПС-
ЈУЛ, после расправе у којој
су демократи и радикали
изразили незадовољство
одређеном предлогом и изне-
сли неке примедбе на његов
рад и пословање куће.

Нако су подржали имено-
вање Којадиновића одбор-
ници СПС и ЈУЛ су, како је
у расправи изјавио Горан
Алексић, такође незадо-
вољни програмским кон-
цепцијом Студија Б. Указу-
јући на неравноправну по-
ступљеност странака у ин-
формативном програму сво-
јим гласом, одборници су за-
тражили од Управног одбо-
ра Студија Б да за следећу
седницу припреми извеш-
тај о уређивачкој политици
ове куће и да одборници о
њему изнесу своје мишље-

Лоше вођење Студија Б,
како су јучи рекле демокра-
те за говорницима, проузро-
ковало је одлазак најбољих
новинара ове куће и сакла-
но са програмом управно нај-
популарнијих емисија, што
је, како је нагласио, дове-
ло до пада гледаоцима Сту-
дија Б. Сличност мишљења
био је и председник Град-
ског одбора СРС, одборник
Стево Драгишић, који је у
својој одборничкој групи
оценио Студио Б као дво-
пристраснију и најнеобјек-

тивну расходу овог предузе-
ћа. Оценијући мере град-
ске владе као ниско успеш-
не, експериментална, одбор-
ничка група ДС је изнела
свој предлог мера за сани-
цију ГСП-а, образложеном
у девет тачака. Међутим, на
предлог владе која је смат-
рала да се неке од попуња-
вања мера због спречавања,
а да се другима због недостатка
времена могу доволно
упознати, програм ДС-а од-
борници нису прихватили.

Јуче је такође приврешта
крају и расправа о буџету и
такси, зато што је прошле не-
деље, информацију град-
ске владе о наплати таксе и
извршну буџета одборни-
ци су у наставку усвојили
мишљених тачака.

На крају јучерашњег за-
седања одржан је договор
информативних група
око датума наставка 14.
седнице градског парла-

Анел Божић

Директор Студија Б Драган Којадиновић
у наставку 15. заседања градског парламента
амнозак за Генералног дирек-
тора Студија Б Драган Којади-
новића гласали су одборни-
ци СПО и коалиције СПС-
ЈУЛ, после расправе у којој
су демократи и радикали
изразили незадовољство
одређеном предлогом и изне-
сли неке примедбе на његов
рад и пословање куће.

Беба без гласа у Скупштини

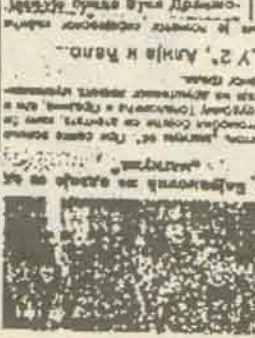
Појавило се што је вође-
ничка расправа о наплати
таксе и извршну буџета одборни-
ци су у наставку усвојили
мишљених тачака.

менте која би, како је нај-
авио Милан Божић, пот-
председник Скупштине
града, требало да се одржи
8. октобра.

Д. Милошевић
Г. Милошевић

Теловизија св брадом

Уређивачку политику
Студија Б у расправи о иже-
ничкој Којадиновића одбор-
ници ДС-а Срђа Поповић
оценио је оштро као
"брада програм".

твену београдску телевизи-
ју" и поставило питање да
ли је Скупштина града за-
нета потребна телевизија
која их је за две године
коштала чак 32 милиона
динара.

Уз много хитне подешава-
ња, како је рекао председник
Скупштине града Драган
Којадиновић, који је на
председничком месту
напустио седницу.

ЛОВЦИ У МУТНОМ

Да челници СПО-а, дубоко огрезли у криминал, не презају ни од чега, видело се за време НАТО бомбардовања престонице, када се далеко од очију јавности одвијала криминална трговина нафтом у коју је био укључен сам врх Скупштине града, а да подсетимо да су високи функционери СПО-а као награду за такво понашање, од левнице добили места у Савезној влади

Од Београда, некадашње капије истока и врата запада, у ове дане владавине глупости и безакоња, није остало готово ништа. Једино важече правило је да нема никаквих правила. Сваки функционер градске власти постао је кадија за себе, који све што уради претвара у позамашну новчану противредност. Очигледно прорачунавши да им локалне комуналне таксе не могу у потпуности надоместити баш све жеље, наставили су са мутним "играријама", иако су остали дужни одговора јавности како су напречан "заборавили" да појасне како је 40 милиона динара од градске таксе од три одсто, предвиђених за потребе града, отишло на исплату плата. И тако смо закорачили у 1999. годину, када се према оној народној "ничија није до зоре гореда" дало очекивати да су за трпезом СПО-а у престоници остале само мрвине...

Да челници СПО-а, дубоко огрезли у криминал, не презају ни од чега, видело се за време НАТО бомбардовања престонице, када се далеко од очију јавности одвијала криминална трговина нафтом у коју је био укључен сам врх Скупштине града. Вео тајне са овог срамног случаја који је у доброј мери дискредитовао власт СПО-а, прва је почела да скида Српска радикална странка, која је на конференцији за штампу Градског одбора, одржаној 21. 6. 1999. године, представила јавности фрагменте ове криминалне афере, захтевајући од надлежних органа да казне починиоце, као "опомену оним службеницима државе који свој посао не обављају савесно".

("Политика", 22. 6. 1999)

Српска радикална странка је јасно поручила да неће дозволити да овакви случајеви ратног профитерства остану некажњени. О чему се заправо ради?

На бензинској пумпи "Шер бокс" у Београду, у улици Кнеза Вишеслава 576, власника Мила Ђураковића, обављала се продаја горива физичким и правним лицима без бонова, чиме се директно кршила Уредба о промету моторног бензина и дизел горива Владе Републике Србије.

("Сл. гласник РС",
бр. 15, 30. 3. 1999)

Од тренутка ступања на снагу поменуте Уредбе, продато је 9.941 литара горива без бонова, уместо којих су коришћена одобрена Савезног министарства за одбрану, Управе за одбрану Београда, које је неовлашћено издао и потписао Зоран Стојановић, заменик начелника управе за одбрану Београда. На основу

тих одобрена издато је 32.170 литара моторног бензина и 5.000 литара дизел горива за следеће кориснике: СПО-у, као политичкој странци, предузећу Српска реч, предузећу Еуроспој, Скупштини Београда и Градском штабу цивилне заштите. Важно је напоменути да поменути корисници нису имали право прио-

Стево Драгићев: бескомпромисно у клинчу са градским функционерима а у циљу заштите интереса грађана

град

Београдски радикали 1. септембра подносе захтев за смену Круничеве владе

Радикали поново руше градску власт

Погрбана и инхијатива социјалиста за смену УО Студија Б

Одборници Српске странке у Београдској општини покренуће по трећи пут иницијативу за смену владе, поравно ју Милутина Ранђеловића, потпредседника ГО СРС, на јунијерским седницама да ће радикали иницијативу ГО Студија Б за изгласавање градске владе ставити на дневни ред.

Одборници Српске странке у Београдској општини покренуће по трећи пут иницијативу за смену владе, поравно ју Милутина Ранђеловића, потпредседника ГО СРС, на јунијерским седницама да ће радикали иницијативу ГО Студија Б за изгласавање градске владе ставити на дневни ред.

Градска влада кривац за колапс јавног превоза

Предлог радикала, или било које друге одборничке групе, охарактерисао као „устанак и демократско право“.

Право је онемоћено да кад мисли да треба покренути питање провере владе, што је у складу са Уставом. Чубево који су њени аргументи за смену јер су „неке грађани и демократи“ „та је било. Ако мислимо да је то боље“.

Одборници Српске странке у Београдској општини покренуће по трећи пут иницијативу за смену владе, поравно ју Милутина Ранђеловића, потпредседника ГО СРС, на јунијерским седницама да ће радикали иницијативу ГО Студија Б за изгласавање градске владе ставити на дневни ред.

Одборници Српске странке у Београдској општини покренуће по трећи пут иницијативу за смену владе, поравно ју Милутина Ранђеловића, потпредседника ГО СРС, на јунијерским седницама да ће радикали иницијативу ГО Студија Б за изгласавање градске владе ставити на дневни ред.

Одборници Српске странке у Београдској општини покренуће по трећи пут иницијативу за смену владе, поравно ју Милутина Ранђеловића, потпредседника ГО СРС, на јунијерским седницама да ће радикали иницијативу ГО Студија Б за изгласавање градске владе ставити на дневни ред.

Одборници Српске странке у Београдској општини покренуће по трећи пут иницијативу за смену владе, поравно ју Милутина Ранђеловића, потпредседника ГО СРС, на јунијерским седницама да ће радикали иницијативу ГО Студија Б за изгласавање градске владе ставити на дневни ред.

Одборници Српске странке у Београдској општини покренуће по трећи пут иницијативу за смену владе, поравно ју Милутина Ранђеловића, потпредседника ГО СРС, на јунијерским седницама да ће радикали иницијативу ГО Студија Б за изгласавање градске владе ставити на дневни ред.

Одборници Српске странке у Београдској општини покренуће по трећи пут иницијативу за смену владе, поравно ју Милутина Ранђеловића, потпредседника ГО СРС, на јунијерским седницама да ће радикали иницијативу ГО Студија Б за изгласавање градске владе ставити на дневни ред.

Одборници Српске странке у Београдској општини покренуће по трећи пут иницијативу за смену владе, поравно ју Милутина Ранђеловића, потпредседника ГО СРС, на јунијерским седницама да ће радикали иницијативу ГО Студија Б за изгласавање градске владе ставити на дневни ред.

Одборници Српске странке у Београдској општини покренуће по трећи пут иницијативу за смену владе, поравно ју Милутина Ранђеловића, потпредседника ГО СРС, на јунијерским седницама да ће радикали иницијативу ГО Студија Б за изгласавање градске владе ставити на дневни ред.

Одборници Српске странке у Београдској општини покренуће по трећи пут иницијативу за смену владе, поравно ју Милутина Ранђеловића, потпредседника ГО СРС, на јунијерским седницама да ће радикали иницијативу ГО Студија Б за изгласавање градске владе ставити на дневни ред.

Одборници Српске странке у Београдској општини покренуће по трећи пут иницијативу за смену владе, поравно ју Милутина Ранђеловића, потпредседника ГО СРС, на јунијерским седницама да ће радикали иницијативу ГО Студија Б за изгласавање градске владе ставити на дневни ред.

ритета по члану 1. став 2. поменуте Уредбе.

Захтеви за приоритетно точење гориња ишли су директно преко Блажа Пјешчића, директора Управе за енергетику у саставу Секретаријата за комуналне и стамбене послове Скупштине Београда, који је давао писмену сагласност и проследио Зорану Стојановићу, који је издавао одобрења. Један од „мушкетерија“ био је нико други до сам градоначелник Војислав Михаиловић, у чији је мерцедес, регистарски број 414-422, сипано гориво без бонова. Михаиловић је био један од многих са списка за приоритетно точење гориња који је доставила Снежана Миљковић, секретар Скупштине града. Управо је она изјавила да „као секретар Скупштине, помаћу њеном председнику у припреми и руковођењу седницама, али и обављају друге стручне послове за потребе градске скупштине“.

(„Београдске новине“, 19. 2. 1999)

Какви су то „стручни“ послови, могли смо се уверити из њеног свесрдног ангажовања у вези списка за приоритетну набавку гориња.

Тржишна инспекција је, приликом пописа залиха гориња на пумпи „Шербок“, утврдила да је незаконито ускладиштено 35.232 литара ложања, намењеног предузећу „Лекинова“ из Београда. Такође, обављени су информативни разговори са поменутим актерима ове афере и утврђено је да су налоге за криминалне акте добијали од чланова координационог одбора Скупштине града, конкретно од Милутина Ранђеловића, потпредседника Извршног одбора Скупштине града, Даније Драшковић, Ђилане Благојевић, секретара за културу.

Рођаци у акцији

Председник Градског одбора Српске радикалне странке, Стево Драгишић, пред суд јавности је изнео конкретан случај избегавања плаћања пореза на неких приватних предузећа, чији су власници блиски врху СПО-а. Приликом контроле финансијске полиције, утврђено је да се, по књиговодственом стању, на лагеру предузећа „ОФ компани“ налазила „Милка“ чоколада у вредности од око 677.300 динара. Власник поменуте компаније је Гوران Бошковић, брат супруге председника СПО Вука Драшковића, што је довољан показатељ да је власт СПО у Београду корумпирана. Симптоматично је да је приликом контроле магацина утврђено да та чоколада не постоји и роба је, без пратећих докумената, предата „хуманитарној“ организацији Спона. На тај начин, поменуто предузеће је избегло обрачун плаћања пореза на промет у износу од 115.141,06 динара.

Исто предузеће је у својој пословној документацији лажно приказало продају робе неким предузећима и тако поново избегло плаћање пореза на промет у износу од 330.000 динара. СПО је чином коришћења хуманитарне организације за прање новца показао да је раскрстио

Stevo Dragisic, predsednik Gradskog odbora radikala, tvrdi Naftu uzeli ratni profiteri

Srpska radikalna stranka zalteva da se odmah obelodani mena delnika Skupshtine grada koji su harpeli, zbog imovinskog zahteva za naftom za vreme agresije na našu zemlju. Oni su iskoristili neke druge sheme i prodavali naftu koja je bila namenjena za funkcionisanje komunalnih sistema. Zahtevamo hitno pokretanje krivičnog postupka protiv odgovornih, jer se radi o velikim količinama nafte i velikoj pronevosti. Istakao je Stevo Dragisic, predsednik Gradskog odbora

„Bombardovanje lažima“

Jedini glavni razlog što svi tehnički ispravni autobusi GSP-a nisu na ulicama je nedostatak goriva. Džetava nije obezbedila dovoljne količine, a grad nema pravo da ih uzima. Sve što radikali kažu nastavak je bombardovanje lažima po Skupshtini grada i onima koji rade za Beograd - odgovornost je za „Blic“ Spasuje Kuzme, predsednik Gradske vlade, ni optužbe radikala.

ove afere, nikada napređe do suda, koji ne sme biti zataškana i gornata pod tepih.“ Suda se žale da nemaju

gradski delnici, stržava kriva što nema dovoljno goriva za autobuse GSP, da li je to još jedan korak u privatizaciji

са основним етичким постулатима, упутивши се у немирне воде безакона и корупције, из којих повратка у мирну луку нема.

Актуелна градска гарнизурa организовала је читав систем посредника преко којих је набављала све што је неопходно за потребе ГСП-а. Највеће злоупотребе су регистроване приликом набављања резервних делова. Јер, уместо да се директно од произвођача снабдевају резервним деловима и тиме остваре најнижу могућу цену, лоповска дружина из СПО-а набавку је вршила преко посредника, чиме су узимали провизију за себе, што је утицало да сваки резервни део буде знатно скупљи од тржишне цене. Али, циљ и није био да се новац тро-

заревих, рођаке Данице Драшковић и "Пинекс" из Ваљева, власника Војислава Михаиловића, господина градоначелника, општине су ГСП, односно град Београд за више десетина милиона динара. Током 1997. и 1998. године, предузеће "Форца импекс" је било посредник у купопродаји резервних делова за потребе јавних комуналних предузећа (ГСП и Ластва), под ингеренцијама Скупштине града.

Приликом пословања са ГСП и више фиктивних предузећа регистрованих у Црној Гори, утајила је порез у вишемилionском износу. Јасмина Лазаревић је практиковала куповину резервних делова и гума од различитих фирми и продавала их, што се рефлектовало и на

провизију између 10 и 20 одсто. Већ почетком 1999. године предузеће престаје са радом, и уместо њега оснива предузеће "Форца", које је преузело све формалне односе претходног предузећа. Кулминација дешавања око овог предузећа јесте хапшење Јасмине Лазаревић 18. октобра 1999. године, као и Милана Живановића, бившег директора ГСП-а, који је, набављајући резервне делове преко фирме "Форца импекс", разним машинацијама стекао добит од више стотина хиљада динара.

У вези са овим случајем, на информативни разговор у СУП приведени су секретар Секретаријата за финансије Скупштине града, Владислав Андријевић, Твртко Гајрановић, секретар поменутог Секретаријата и Славница Трајковић, заменик директора Службе за финансијско-рачуноводствене послове Скупштине града. Они се сумњиче да су због несавесног пословања и злоупотребе службеног положаја, општине ГСП у вишемилionском износу. У исте радње била је умешана и фирма "Пинекс", којој је до 31. августа 1998. уплаћено око 13 милиона динара, а то предузеће је фактурисало робу у вредности од око 11.300.000 динара, чиме се добија 1.700.000 динара провизије.

До истог датума, предузеће "Форца импекс" је уплаћено око 21 милион динара, а фактурисано је око 14.800.000 динара, што је значило чак шест милиона динара провизије. Због свега овога, набавна цена постаје виша и до 30 одсто од тржишне, а не треба изгубити из вида да су такве машинације месечно односиле пет нових аутобуса "Икарбуса". Међутим, хапшење актера ове криминалне афере несумњиво је уливало оптимизам да ће се клупко полако одмотати и довести до врха ове криминалне групе.

Платиш рекет – добијеш линију

После организовања система посредника око набавке резервних делова и уграђивања у цену, градски челници су се досетили да би могли да узимају рекет приватним превозницима при додели права превоза на линијама ГСП-а. У почетку, негде до средине 1999. године, посао се одвијао етички, линије су додељиване без конкурса рођацима и пријатељима, што се неминуемо одразило на квалитет превоза, јер интереси грађана очигледно нису задржавали већу пажњу градских челника. Увођење приватних превозника довело је до тоталног хаоса на улицама Београда, због неједнаких услова обављања јавног превоза, непостојања реда војне и јединственог тарифног система.

Српска радикална странка је редовно упозоравала јавност на криминалне афере које су пратиле освајање београдских улица од стране приватних превозника. На површину су испливали фаворити градских моћника, као на пример браћа Шарац, од раније познати по својим везама са криминалним круговима

У БЕОГРАДУ УХАПШЕНИ ВЛАСНИЦА "ФОРЦА ИМПЕКСА" И БИВШИ ДИРЕКТОР ГСП

СУМЊИВИ ДЕЛОВИ

У БЕОГРАДУ је ухапшена Јасмина Лазаревић (36), директор и власник приватне фирме "Форца импекс". Чика Љубина П, која је у пословима са Градским саобраћајним предузећем у Београду и више фиктивних предузећа регистрованих у Црној Гори утајила порез у вишемилionском износу. Јасмина Лазаревић је од различитих фирми куповала робу (резервне делове и гуме) и продавала их, увећавајући рачуне на штету ГСП. Освајачу огромну зараду је пребављала на фиктивна предузећа у Црној Гори, коју су двојица дилера из ове Републике, који су располагали фалсификованом документацијом, претнарали у девизе и довели их Јасмини Лазаревић у Београд. Јасмина је девизе користила за исплату увећаних зарада запослених у свом предузећу, без уплате прописаних дажбина, за куповину станова и пословног простора у Црној Гори, као и за друге потребе.

Истовремено је ухапшен и Милан Живановић (40), бивши

директор ГСП (до 19.08.1998. године), који је набављајући резервне делове преко фирме "Форца импекс" и других добављача, разним машинацијама прибавио противправну издвојену корист у износу од више стотина хиљада динара.

Код Лазаревићеве и Живановића пронађени су оружје и муниција, које су противзаконито набавили и држали. Заједно са Лазаревић је, уз криминалну причу, приведена истражном оделу Окружног суда у Београду, такође Милан Живановић нападнута притвору.

У вези са овим случајем, на информативном разговору у СУП-у у Београду били су секретар Секретаријата за финансије Скупштине града Владислав Андријевић, секретар Секретаријата за саобраћај Скупштине града Твртко Гајрановић и заменик директора Службе за финансијско-рачуноводствене послове Скупштине града Београда Славница Трајковић.

знатно увећан рачун ГСП. Сву неlegalно стечену добит пребављала је на фиктивна предузећа у Црној Гори, да би одатле добијала девизе, које је користила за исплате зарада запослених, за куповину станова и пословног простора у Црној Гори.

Нови "подухват" Јасмине Лазаревић били су током 1997. и 1998. године уговори о асигнацији и цесији, које је склапала са јавним предузећима ради наплате њихових доспелих потраживања, уз

шти за исплату плата радницима, већ да немилице пути ценове функционера Скупштине града.

Када је реч о набавки делова, најпознатија афера која је пунила новинске ступце је афера везана за фирму "Форца импекс". Управо је Српска радикална странка прва презентовала детаље ове криминалне афере која је представљала есенцију како је СПО перманентно плачкао град Београд. Посредничке фирме "Форца импекс", власнице Јасне Ла-

у Београду, који су почели да pune пепове функционера, што је промовисало један нови вид пљачке од које су сви актери ове прљаве работе имали користи. Да би свему томе дали неки привид законитости, расписују конкурс б. 9. 1999. године за доделу права превоза на линијама јавног градског превоза у Београду, што је требало да послужи као димна завеса за наивне да се тиме почиње решавати проблем превоза у граду.

Саме критеријуме конкурса, Српска радикална странка је изнеда пред суд јавности, а довољно је поменути ставку да ће комисија дати предност ономе ко је стекао утицај и афирмацију у јавном превозу. Ово је био покушај да се рођачке везе и криминалне активности прогурају на "мала врата" и да се овај критеријум наметне као владајући. Помоћник градског секретара за саобраћај, Милан Јанковић, додатно је дезавуисао јавност тврдећи да ће по завршеном конкурсацији сви којима су додељене линије морати да поштују ред возње и да ће постојати контрола која ће омогућити да се сатница поштује.

Наравно, све је то било мртво слово на папиру, а приватним превозницима је остављено да сами одржавају споја возила, без прописаних минималних стандарда поузданости. Једини опипљиви резултати конкурса су атрактивне линије које су разграбили рођачки кланови у СПО-у, уништен ГСП и понижавајући услови превоза грађана. У исто време, поменута браћа Шарац граде мост на Равној гори за потребе СПО-а, као компензацију за права коришћења најатрактивније линије 31 у граду.

У директној вези са закулисним дешавањима око поменутог конкурса за доделу линија приватним превозницима, јесте афера око предузећа "Еуроспој". Захваљујући Српској радикалној странци, фрагменти ове афере доспели су у јавност, са посебним освртом на улогу градоначелника Војислава Михаиловића и његовом злоупотребом одговорне улоге првог човека престонице. Када је расписан конкурс за доделу линија, сви који су хтели да конкуришу морали су да поднесу некакав елаборат за линије градских превозника. Погађате, право на израду тих елабората имало је управо предузеће "Еуроспој", власника никог другог до Војислава Михаиловића. За овај посао сваки приватни превозник морао је да издвоји 1.500 марака.

Октобра 1998. године, када је "Еуроспој" почео да израђује елаборате за линије јавног градског превоза у Београду, на жиро рачун предузећа регистрован је повећан прилив средстава. Тако је до 18. 6. 1999. године, на рачун предузећа је укупно уплаћено 4.628.308,40 динара, а исплате средстава добављачима су 3.992.989,30 динара. Као добављачи углавном фигурирају агенције за маркетиншке услуге и приватна предузећа за извођење инвестиционих радова из Београда и Подгорице. Од поменуте цифре, чак 3.000.000,00 динара исплаћен је приватним предузећима из Подгорице, што

Београдска хроника

ГРАДСКИ ОДБОР СРС О АФЕРИ ОКО ЈАВНЕ РАСВЕТЕ

Град припрема Електродистрибуцију судбину ГСП-а

Извршни одбор под грађана и стручне јединице ствара уверење да садашњи начин одржавања јавне расвете и исплате утрошка електричне енергије на моста да остане овакав каква јесте, истиче Стево Драшкић, председник ГО СРС

Председник Градског одбора Српске радикалне странке Београда Стево Драшкић рекао је јуче да је на основу свега на шта афирмирају да је извршни одбор овог града неће поштовати грађана, а да је обуставио свако размишљање о промени грађана, а

У ИСТОКОНОВАЦИМА ПЕЉАЧКА

Пешачки оборни "Јадет" у затим га преглези "уно"

Према изјави извршног одбора, у којима је јуче изјавио да је извршни одбор овог града неће поштовати грађана, а да је обуставио свако размишљање о промени грађана, а

Оборни "Јадет" у затим га преглези "уно". Према изјави извршног одбора, у којима је јуче изјавио да је извршни одбор овог града неће поштовати грађана, а да је обуставио свако размишљање о промени грађана, а

(Пандур)

Исплате су, како кажу, отворили да моста Драшкић. Тога је наставак грађана, јер му се неће дозволити. Међутим, што што је исплате овог града, што је важно, јесте да моста

закоником као размишљање о промени грађана, а да је обуставио свако размишљање о промени грађана, а да је обуставио свако размишљање о промени грађана, а

Да подсетимо да је од стране Подгорице објављено да ће поштовати грађана, а да је обуставио свако размишљање о промени грађана, а да је обуставио свако размишљање о промени грађана, а

Како то значи предлоге инвеститору се од претпостављајући да је обуставио свако размишљање о промени грађана, а да је обуставио свако размишљање о промени грађана, а

Градња, која, како кажу, неће одустати. Так и као се умишљање о промени грађана, а да је обуставио свако размишљање о промени грађана, а да је обуставио свако размишљање о промени грађана, а

Стево Драшкић, председник ГО СРС, истиче да је обуставио свако размишљање о промени грађана, а да је обуставио свако размишљање о промени грађана, а да је обуставио свако размишљање о промени грађана, а

пска радикална странка је детаљно представила јавности, истовремено апелујући на надлежне органе да зауставе распродају имовине свих Београђана. Градски моћници планирали су да погон "Космај" прикључе погону "Карабурма", што је подразумевало трансфер запослених из једног у други погон, и остављањем погона "Космај" готово без радника. Затим, нови закупац или власник улази у тај погон, преузима га потпуно са свим машинама и објектима, дакле са свим садржајима којима располаже овај погон, и користи га готово без икаквих обавеза према ГСП-у и према радницима који су ту радили. Треба подсетити да предузеће "Јув" има ексклузивно право превоза на линији 31, која је једна од најрепродуктивнијих линија градског саобраћаја у Београду. Самим тим, предузеће "Јув" се доводи у привилегован положај у односу на све остале превознике у граду, а што је посебно поражавајуће, у односу и на ГСП.

Градско саобраћајно предузеће остаје без свог најквалитетнијег погона којим располаже, а који доспева у руке неког другог власника, чиме се настава започето деградације најстаријег градског превозника. Српска радикална странка је више пута понављала да није проблем да сви приватни превозници користе услугу, а не да перфидно истискују ГСП и раднике овог некадашњег гиганта, да би неко други добио објекте ГСП-а без икакве надокнаде само зато што се неки његов рођак налази у врховима власти на градском нивоу.

У пљачки ГСП-а иле се толико далеко да се читави аутобуси продају приватницима у бесцене, уз услов да су блиски градским властима. Јавности је познат случај продаје аутобуса из погона Нови Београд, гаражног броја 1197, регистарског броја БГ 205-874. Да не буде забуне, превара је била вешто замаскирана иза наводног ремонта аутобуса, а затим је непуних месец дана после техничког прегледа и регистрације, на волшебан начин избрисан из документације.

Такође, на светлост дана полако излазе и детаљи велике афере око 240 милиона динара издвојених из градске касе за потребе обнове инфраструктуре ГСП-а и ремонт возила. Јавност је остала ускраћена за одговор водених градских функционера где су нестале те паре. До сада је познато да је са тим новцем ГСП могао већ после месец дана да пусти у саобраћај око 700 возила, али су лопови из СПО-а мислили другачије. Требало је задовољити нарастале прохтеве и хирове породице Драшковић и њима блиских сатрана.

Приликом процене вредности делова предузећа, који је финансирала Скупштина града, дошао је до изражаја пљачкашки карактер политике СПО власти у граду. Наиме, резултати који су презентовани јавности били су више него прозаични. Како другачије тумачити податак да сви резервни делови и алати ГСП-а вреде 75.000 динара, а сав инвен-

дефекто були сумњу да су се бавили незаконитим новчаним трансакцијама.

Да је градска власт потпуно изгубила кормило и препустила се пљачки без скрупула, пример је очигледна намера да распарчају ГСП, овога пута продајом погона "Космај" приватницима. Међутим, то је била кап у чаши жучи радницима ГСП-а, који су недвосмислено поручили да ће, ако треба, "батином" доћи до истине, затраживши помоћ од Градског одбора Српске радикалне странке да јавности саопшти намере СПО-а везане за ГСП. Шта је био разлог жестоком незадовољству радника ГСП-а, већ навикнуте на бројне трзавице унутар свог предузећа? Владајућа структура у Београду имала је намеру да изда у закуп или прода погон "Космај", који је у власништву ГСП-а. Као закупац виђено је предузеће "Јув" браће Шарац, који су према неким информацијама рођаци Спасоја Крунића.

Да би јавност стекла реалну слику о значају овог објекта, треба нагласити да је погон "Космај" технолошки најпремљенији погон којим располаже ГСП, са великим паркинг простором, модерним радионицама, перioniцама, службени простор и друге пратеће садржаје важне за успешно обављање послова који се односе на поправку аутобуса.

Начин на који су властодршци из СПО-а желели да изведу ову пљачку, Ср-

тар сектора друштвене исхране радника у шест погона само 17.600 динара.

Ко пита за паре

На помолу је била нова велика афера везана за челнике Скупштине града и за врх СПО око јавне расвете у Београду. Све је почело припремањем терена кроз праву кампању Извршног одбора Скупштине града како се јавна расвета не одржава онако како би требало, како су велике цене Електродистрибуције у одржавању јавне расвете и сличне глупости. Овом уvertиroom требало је створити уверење код грађана Београда да садашњи начин одржавања јавне расвете и наплате утрошка електричне енергије не може да остане у постојећем облику.

Да посреди није била никаква брига за Београђане, покушао је јавности да

ма. По правилу, требало би да се распише јавни конкурс, али у СПО никада нису били расположени за поштовање законитости. То у пракси значи да посао добија онај који је спонзор Споне и неких њихових манифестација и сличних глупости. Тиме би они на малу врата увели приватнике за систем одржавања јавне расвете.

Из свега тога произашао би спор између Скупштине града и Електродистрибуције око осветних тела, најбаналнији пример бандера. Ко је власник бандера? Да ли је власник Град или Електродистрибуција? У право Електродистрибуција све те објекте води као своја основна средства, а узурпацијом њене имовине дошли би у ситуацију да смање број запослених у јавној расвети. Какву би судбину доживели поменути објекти? По устаљеној пракси, прво би се обезвредили објекти, чиме би се стекли

постоје елементи кривичног дела, Српска радикална странка је енергично устала против тих аномалија. Сетимо се само да је Српска радикална странка прва демаскирала финализацију криминалних замисли градских челника у вези продаје погона "Космај" фирми браћа Шарац, исто и са "Saur international". Скупштина је да без обзира о коме се ради, Српска радикална странка се неће устручавати да то одмах објави.

Такса за неспокој

"Главни разлог за велико поскупљење комуналних услуга које ових дана оперезно најављује Градска влада, јесте што је потрошен новац који је предвиђен за припрему неких јавних комуналних предузећа за зиму", истакао је Стево Драгишић, председник Градског одбора Српске радикалне странке на конференцији за штампу 1. 11. 1999. године, (Политика, 2. 11. 1999), најављујући намере градских власти да ускрате значајну финансијску инјекцију комуналних система града, у доброј мери нарушених промашеном политиком носилаца градске власти. Као изговор за евентуално поскупљење, Градска влада наводи да је дошло до поскупљења неке робе коју користе ЈКП и да се све тече набавља материјал за нормално функционисање комуналних система. Међутим, градски челници избегавају да објасне шта је урађено са новцем од посебне таксе од три одсто.

"Извештаја о трошењу тих средстава нема нигде и очигледно је да се ти подаци скривају", рекао је Драгишић и додао да је ово први пут да се ГСП, Београдске електране, Градска чистоћа и нека друга комунална предузећа нису припремила за зимску сезону.

На јавна упозорена Српске радикалне странке да треба спречити намере градских властодржаца да самоиницијативно подигну цене комуналних услуга, реаговала је праворемно Влада Србије, тако што је својом уредбом одлучила да је она једина надлежна за одлучивање о томе колика ће бити цена појединих комуналних услуга. То је био својерисни шамар градској власти, која је желела да преко повећане цене комуналних услуга завуку руке у већ испразњене џепове Београђана, и тиме нагло нае онај износ новца који су покрали у току ове године.

Такође, они ће морати дефинитивно да одустану од својих даљих криминалних намера, да новац који пристиже у буџет Града троше наменски, да улажу у комунални систем и његово одржавање. Ово је био и тријумф дуготрајних иницијатива и апела Српске радикалне странке да се коначно стане на пут СПО-у, јер је њихова похлепа директно угрожавала право грађана на достојанствен живот. Не би се смејо заборавити да грађани Београда нису криви што се ови лопови налазе на челу престонице.

Љубица Лакић

објасни Градски одбор Српске радикалне странке на својој конференцији за штампу, одржаној 15. новембра 1999. године, да је то био зачетак новог модела за плаћање преостале имовине престонице. Идеја је била следећа. Пошто град Београд сваке године закључује уговор са Електродистрибуцијом за одржавање јавне расвете и утрошка електричне енергије, тај уговор не би био потписан, и одржавање јавне расвете би пало под ингеренције Скупштине града. Значи, морали би да проналазе предузећа која би одржавала јавну расвету, односно да услуге плаћају директно њи-

услови да се продају буд зашто. Тако би поред јавног превоза у Београду, сличну судбину доживела и јавна расвета. Као главни претендент да добије систем јавне расвете на управљање, помињан је за сада непознати човек, близак са госпођом Даницом Драшковић. Сам тај податак говори о томе да се ту ради о нечему веома крупном, иза чега стоје финансијски интереси госпође Драшковић и њој блиских кругова.

Српска радикална странка је, у циљу спречавања реализације ових прљавих замисли, јавности презентовала чињенице до којих је могла да дође. Где год

ДЕМАСКИРАЊЕ „ДЕМОКРАТЕ”

Приликом помињања избора новог градоначелника, одборничка група Српске радикалне странке огласила се и изразила противљење избору човека чији је највећи квалитет „да се не меша у свој посао”. Већ тада је било јасно да ће СПО-у, за провођење својих намера, бити неопходна помоћ одборника леве коалиције, коју су на седници Скупштине и добили

Још од 1996. године, када је настала коалиција „Заједно” и када је договорено да градоначелник буде члан Демократске странке, за СПО је ово била болна рана. Многобројним сукобима од првог дана, од конституисања Скупштине, одборници СПО су имали, као примаран циљ, уклањање тадашњег председника Скупштине, Зорана Бинђића, и то су две године касније остварили избором Војислава Михаиловића за градоначелника.

Веома брзо су одборници „демократске опозиције” заборавили шта су обещавали људима чије су гласове добили. А, истовремено су се од њих могла чути и нова обећања. Главна карактеристика нове „демократске” власти постала је небрига за права и интересе грађана. Најважније је било „черупање” и присвајање свега што Београд поседује. Сви спољашњи утицаји у старту су искључивани. Чак у тој мери да је одборницима других странака, које нису чланице коалиције „Заједно”, онемогућавано да говоре. „Најугроженији” по том питању су били одборници Српске радикалне странке, чији предлози константно, за све четири протекле године, нису уважавани, иако су увек били у складу са Пословником Скупштине.

Већ у почетку проблеми су настали око присвајања имовине Београђана. Ни једној од „заједничких” странака није било у интересу да она друга оствари нешто већи профит. У томе је нарочито предначио СПО, као најјача партија у коалицији. Сви други су само били на сметњи, а посебно председник Скупштине који је имао увид у све њихове „послове”. Коначно, циљ је остварен. Зоран Бинђић је смењен, а врата Старог двора „широм отворена” за многобројне махинације.

Нешто више од годину дана Београд је био без градоначелника, са вл. Миланом Божићем, који је само „аминовао” налоге који су долазили од брачног пара Драшковић. Сталним кршењем Пословника, Божић је изазивао гнев одборника, а радикали су неколико пута покретали иницијативу за његову смену.

Међутим, Божић је пред свима што му се није допало, једноставно „затварао очи”. Прекидао је седнице облијајући да закаже њихов наставак, „измишљао” кворум када му је то одговарало, иритирајући одборнике Српске радикалне странке. Приликом изношења истина о махинацијама градске власти, Божић

је негирао њихово постојање и умешност својих „колега”. Због тога је иницијатива за његову смену „стајала” као предлог за допуну дневног реда од седнице до седнице.

Почетком 1999. године огласио се СПО са предлогом за избор новог градоначелника, како би се Божић „мало по-

Др Војислав Шешељ: „Социјалисти, ово ће вас скупо коштати”!!!

Pretnja socijalistima

Pored mnogobrojnih kršenja pravilnika, kako su tvrdili demokrate i radikali sednicu je i uzburkala tuca između Dejana Radunovića, člana SPO i direktora JKP „Parking servis“ i Dragomira Pavlovića, odbornika SRS. Tući je prethodila burna rasprava između Vojislava Mihailovića, gradonačelnika i Vojislava Šešelja, odbornika SRS. Šešelj je Mihailovića, koji nije dozvolio da Pavle Jeremić obrazloži zašto napušta SPO i nakon što je glasovima SPO, SPS i JUL novi član „Srbija-Zajedno“ izbačen sa sednice, nazvao „lopovom, kriminalcem i pokvarenjakom“. Nakon toga članovi SRS su napustili sednicu, a Vojislav Šešelj je socijalistima poručio da će podrška SPO-u „skupo koštati“.

vuкао“. Niје овај предлог изнет како би се угодило радикалима (који су једини били незадовољни радом парламента), већ да би се убудуће добило одобрење за све незаконите радње од самог председника Скупштине.

СПС и ЈУЛ отворено на страни СПО

Приликом помињања избора новог градоначелника, одборничке групе Српске радикалне странке и ДС огласиле су се и изразиле противљење избору човека чији је највећи квалитет „да се не меша у свој посао“. Већ тада је било јасно да ће СПО-у, за провођење својих намера, бити неопходна помоћ одборника Левог коалиције, коју су на седници Скупштине и добили.

Са 61 гласом за, на седници Скупштине, одржаној 22. јануара 1999. године, усвојен је предлог посланичке групе СПО, да се за новог градоначелника изабере Војислав Михаиловић. Поред одборника странке, чији је члан, Михаиловић је „придобрио“ и одборнике СПС и ЈУЛ-а.

Према Пословнику Скупштине, на место градоначелника бира се један од одборника, чему претходи расправа у Скупштини о том предлогу – избору Михаиловића заиста је претходила вишесатсва расправа, али је он само успутно помињан. Наиме, расправљано је о предлогу за смену потпредседника Скупштине Милана Божића, који је у пау-

зи између две седнице постао министар у Савезној влади. С обзиром на присуство свих одборника СПО и СПС-ЈУЛ, који су се удружили против осталих одборника и грађана престонице, Божић је овај предлог ставио на гласање, унапред сигуран да ће исход по њега бити повољан.

Пошто је оцењено да је Михаиловић до тада био споредна „фигура“ и да ништа значајно није урадио, о њему се није могло ни расправљати. Због тога је расправљано о страни чији је он члан. Већ рални „бој“ састојао се од напада одборника Српске радикалне странке и ДС и одбране одборника СПО и чланова градске владе. Иако су одборници Српске радикалне странке за све што су говорили имали чврсте доказе, одбрана се сводила на истицање неаргументованих напада.

До избора за градоначелника, Михаиловић није повезиван директно ни са једном од афера актуелне власти, али оптужбе су му упућиване као саучеснику, јер је у то време био председник Административно-мандатне комисије. И заиста су оптужбе биле оправдане, јер је председник комисије, као „честан“ и „поштен“ човек каквим су га представљали, могао да се супротстави незаконитим делима владе. А, пошто тако нешто није предузео, очигледно је да је и Михаиловић од таквих „послова“ профитирао.

Ство Драгишић, шеф одборничке групе Српске радикалне странке у Ску-

пштине града, упозорио је на опасност избора Михаиловића за градоначелника, јер је он власник фирме преко које се набављају резервни делови за ГСП, по знатно вишим ценама од уобичајених. На овај начин, Михаиловић је учествовао у уништавању највећег градског превозника, и у махинацијама везаним за овог превозника Београђана.

Од изречених оптужби „врх“ Београда повремено се бранио оптужујући одборнике Српске радикалне странке за клевете.

Расправу су, без учешћа у њој, пратили одборници СПС-ЈУЛ. Тек након три сата расправе, реаговао је, заштитнички према СПО-у, шеф одборничке групе Жарко Шешлија. Он је, како би прекинуо даљу расправу и оптужбе на рачун СПО-а, затражио да се одборници придржавају усвојеног дневног реда, а да се расправа о комуналним системима града, која је била у току, остави за неку од наредних седница, на којој ће бити поднет извештај о раду јавних комуналних предузећа и градске владе.

По прекиду расправе прешло се на гласање, уз противљење и одбијање да учествују одборника Српске радикалне странке и ДС. Али, и без њих, уз „изненађујућу“ подршку одборника СПС и ЈУЛ, Михаиловић је постао нови градоначелник Београда.

У образложењу поступка одборника своје групе, Жарко Шешлија је изјавио да је одавно требало изабрати новог председника Скупштине и да је он само један од 110 градских одборника. Пошто је СПО тренутно странка која врши власт у престоници, оправдана је подршка њеном предлогу. Шешлија је привремено заборавио на оптужбе упућене Михаиловићу и истакао да он „тек треба да се докаже“, а одборничка група СПС-ЈУЛ подржала је његову кандидатуру, јер није желела „парализу власти у престоници“.

(„Политика“, 23. 1. 1999.

– „Нови градоначелник

– Војислав Михаиловић“)

Када је већ изабран за градоначелника, Војислав Михаиловић је давао изјаве, наизглед пун радног елана, нудећи Београђанима само нова празна обећања, у складу са дотадашњом владавином „демократа“. Најавио је нови председник, онако помпезно како то само они умеју, бољу организацију рада и консолидацију стања у комуналним предузећима, јер жели да га Београђани памте по „борби да се живот и стандард грађана у престоници побољшају“.

(„Дуга“, 13. 3. 1999.

– „Београд држава у држави“)

Као приоритет, Михаиловић је навео успостављање што боље сарадње са Европом и довођење страних инвеститора у Београд, јер је страни капитал основа бољег живота грађана.

Ко је Војислав Михаиловић?

Какав је то бољи живот Михаиловић обећавао Београђанима, већ је довољно

очигледно. Градска власт, на чијем је он челу, довела је Београд на ивицу егзистенције, а његове житеље "осудила" на борбу за опстанак. Промене су, после седнице на којој је Београд добио новог градоначелника, заиста набујале. Али, на горе. Уместо најављиване боље организације рада, наступила је тотална дезорганизација, а комунални системи су постали "рупе без дна" из којих су градске "вође" узимале онолико колико им је било потребно. Последнице њиховог бољег живота трпели су Београђани, за које је он постао неиздржив.

За све то време, први човек Београда наглашавао је своју борбу за демократију, а истовремено је отишао у другу крајност. Од гласноговорника, каквим се представио при избору на своју функцију, "прерастао" је у једног од највећих послушника брачног пара Драшковић. Због функције коју је обављао и неких уступака својих ментора, био је "заветован на ћутане" у тој мери да се могу чути коментари неких одборника да му ни глас не знају.

Домаћин Скупштине, градоначелник Београда Војислав Михаиловић, рођени Београђанин (3. 9. 1951. године), дипломирао је на Правном факултету 1980. године. У својој каријери је два пута биран за потпредседника Скупштине Србије, а од 1996. године је одборник у Скупштини града Београда и председник Административно-мандатне комисије.

("Дуга", 13. 3. 1999.

– "Београд држава у држави")

Избор Војислава Михаиловића за градоначелника, био је у тренутку бројних криза у Београду, као "божја помоћ", јер ће престоницом у будуће управљати унук генерала Драже Михаиловића, који је од свога деде "наследио сталоженост, мирноћу и непогрешивост процене праве стране. То можда није увек она страна која профитира и побеђује, али се нећу пред угуцима стидети за одлуке које сам донео".

("Политика", 15. 2. 1994.

– "Унук генерала Михаиловића потпредседник Скупштине")

Међутим, Војислав је син Бранка Михаиловића, кога се, као и његове сестре Гордане, генерал одрекао. У биографији Драже Михаиловића, наведено је да су његови наследници два сина и кћерка. По имену се наводи само син Војислав, који је учествовао у "демократском и националном покрету отпора" и погинуо у источној Босни, у пролеће 1945. године. Према незваничним изворима, четнички командант пред смрт није желео ни да види своју децу, тврдећи тада да је имао само једног сина који је погинуо. А када је изабран за градоначелника, на предлог СПО, уз подршку одборника СПС-ЈУЛ, иако су неки "злбоничи" коментарисали како се "Дража у гробу преврће" због тога, новоизабрани београдски "домаћин" је нагласио: "И мој отац, а сада и ја, настојимо да борбу за демократију, коју је започео Дража

Михаиловић, наставимо и да као син и унук великог човека оправдамо презиме које носимо".

("Време", 30. 1. 1999.

– "Војислав Михаиловић, лик и дело")

Читава Михаиловићева делатност и сви напори били су усмерени ка увећању личног буџета, али су и представљали допринос "поштеност и вредност раду" странке. А у прилог добром страначком раду иде и чињеница да је странка, уместо да своја знања и способности стави на располагање грађанима, сву имовину престонице ставила себи на располагање. Членици су се, просто, утркивали ко ће више да оштети буџет града, а међу њима је, као равноправни конкурент, увек био Војислав Михаиловић.

Управо је Српска радикална странка била та која је већ почетком 1999. године, када је Војислав Михаиловић предложен за градоначелника, указивала на његову везу са предузећем "Форца импекс" и махинације средствима из градског буџета преко ГСП-а. Наиме, предузеће "Форца импекс", власника Јасмине Лазаревић, набављало је резервне делове и гуме од многих произвођача, притом остварујући огроман профит на рачун ГСП, коме је испоручивало набављене делове. У ове "мутне" радње било је укључено и предузеће "Тимекс" из Ваљева, чији је власник Војислав Михаиловић, новоизабрани градоначелник Београда.

Изнете чињенице одборници у Скупштини града нису схватили озбиљно. Чак је одборничка група СПС-ЈУЛ отворено пружила подршку СПО-у при избору на место председника Скупштине, човека који је већ био умешан у једну криминалну аферу. После свега, остало је само питање: чиме су СПО и Михаиловић заслужили ову подршку СПС и ЈУЛ-а?

"Рекетирање" приватних превозника

Пошто се од самог почетка определио за "лов" у домену саобраћаја, задржао се у тој области. Разлог је вероватно тај што је превоз погодан за извлачење средстава од градске таксе, а да то није одмах приметно. Касније, када су махинације изнете на "светлост дана", већ је све завршено, а с обзиром на снагу странке (уз подршку СПС-а) у Скупштини, нема никакве опасности од кривичне одговорности. Или можда Михаиловић једноставно поседује "непогрешивост процене правих послова".

Тако је наредни "посао" Михаиловића опет био "саобраћајни". Овога пута, у питању је био приватни аутобуски превоз у Београду, који је актуелна власт увела одмах по доласку. Зашто постоји приватни превоз било је очигледно из односа превозника и представника градске владе, као и из односа Владе према ГСП-у. Највећи градски превозник је систематски уништаван, а аутобуске линије су добијали приватници уз пла-

ћање рекета у незанемарљивим износима. "Рекетирање" је извођено на неколико начина, а један од њих је обавезно поседовање елабората за линије градских превозника, који се "добро" плаћао.

Ексклузивно право на израду елабората имало је предузеће "Еуроспој", које је од приватних превозника наплаћивало по 1.500 ДМ за елаборат. Приватни аутобуски превозници ову цифру нису могли да избегну, јер је елаборат био неопходан при конкурисању за линију. Власник предузећа "Еуроспој" је, које због једног "обичног папира" оштети сваког превозника, "часни" и "поштени" градоначелник.

За откривање ове афере, директно везане за првог човека Београда, заслужна је Српска радикална странка, која је овог пута, као и у свим претходним случајевима, стала у одбрану Београђана, а против незаконитости и махинација на штету грађана. Наиме, Војислав Михаиловић је покушао да се "сакрије" из овог предузећа, како његови послови не би доспели у јавност. Иако је предузеће основано 17. 10. 1995. године решењем Окружног привредног суда у Београду, ФИ 14848/95, од стране власника Војислава Михаиловића, који је наименован за директора без ограничења, предузеће се, од када је он градоначелник, помиње са Јасмином Бабић на челу. Још 1998. године (14. 7), у Окружном привредном суду у Београду, под бројем ФИ 1189/89, извршена је промена седишта предузећа и овлашћеног лица за заступање. Том приликом предузеће отвара жиро-рачун (бр. 40802-601-0-559663) у ЗОП-у Савски венац, и том приликом су за располагање новчаним средствима овлашћени

Шешлија: Градоначелник тек треба да се донаже

Одборничка група леве коалиције у Скупштини града подржала је избор Војислава Михаиловића за председника градске скупштине, јер не жели нареднику власти у престоници, рекао је јуче Жарко Шешлија, шеф одборничке групе СПС-ЈУЛ.

Он је објаснио да је по Статуту града одавно требало изабарати новог председника Скупштине, који је, заправо само један од 110 градских одборника. Његов је, прецизније је, предложила странка која обавља власт у граду, а он својим радом тек треба да се донаже.

Јасмина Бабић и Анђелко Трпковић из Београда.

Предузеће "Еуроспој" почиње да се бави изградом елабората од октобра 1998. године, када почиње увећање средстава на жиро-рачуну. Од тада, па до 18. јуна 1999. године, на рачун је уплаћено 4.628.308,40 динара, од чега је 3.992.989,30 динара исплаћено добављачима. Чак око 3.000.000,00 динара је исплаћено приватним предузећима из Подгорице (која се помињу као добављачи), а за које постоје индикације да се баве недовољним новчаним трансакцијама.

Криминал у залеђу НАТО агресије

Током 1999. године врх СПО-а је показао своје право лице и потврдио његова тврђења Српске радикалне странке да су они продужена рука НАТО савеза у Југославији. Током агресије на нашу земљу, док су искрене патриоте, каквима су се радикали показали, били активни у одбрани земље, СПО је отворено показао да проводи намере Запада. По угледу на свог председника "рукољубца", чланови градске Скупштине су у залеђу агресије радили против својих суграђана. Уместо да својим делима дају пример грађанима, челници су се трудили да у "мутном" извуку што већу добит.

Центар противзаконитих радњи била је бензинска пумпа "Шер бокс" у Београду, ул. Кнеза Вишеслава бр. 57-6, где је вршена продаја горива физичким и правним лицима без бонова, супротно одредбама Уредбе о промету моторног бензина и дизел горива Владе Републике Србије. Чак и онда када је земља угрожена и када је неопходно да сви будемо јединствени у њеној одбрани, СПО стаје на супротну страну, страну агресије.

Недозвољена трговина нафтом, која је била позната свим политичким субјектима у Београду, једино Српску радикалну странку није оставила равнодушном. Ради заштите Београђана, као и осталих грађана Србије, радикали су одлучили да ову информацију изнесу у јавност и да овом криминалном делу стану на пут.

На већ наведеној пумпи од ступања на снагу Уредбе Републичке владе, продато је 9.941 литара горива без бонова, уместо којих су коришћена одобрења са-

везног министарства за одбрану, Управе за одбрану Београда, Пов. бр. 80-17, које је неовлашћено издао и потписао Зоран Стојановић, заменик начелника Управе за одбрану Београда. Утврђено је да је издато укупно пет одобрења на количину од 32.170 литара моторног бензина и 5.000 литара дизел горива, за приоритетно точење горива, и то субјектима који немају право приоритета:

1. Политичкој страни СПО,
2. Предузећу "Српска реч",
3. Предузећу "Еуроспој",
4. Градском штабу Цивилне заштите,
5. Скупштини града Београда.

Захтеве за издавање одобрења за приоритетно точење горива примао је Благо Пјешчић, директор Управе за енергетику у саставу Секретаријата за комуналне и стамбене послове Скупштине града, уз чију сагласност је Стојановић издавао одобрења.

Приликом вршења провера уочено је да је гориво точено и у путничко возило марке мерцедес, рег. бр. БГ 414-422, којим управља градоначелник Београда, Војислав Михаиловић, на основу списка за приоритетно точење горива који је доставила Снежана Миљанић, секретар Скупштине.

Тржишна инспекција, која је извршила провере, пронашла је ускладиштених 35.232 литара лож уља на истој пумпи, за потребе предузећа "Лекинова" из Београда. Пронађено лож уље је одузето, а са власником бензинске пумпе, Милом Ђурашковићем, обављен информативни разговор. Из овог разговора, као и из разговора са Зораном Стојановићем, Блажом Пјешчићем и осталима умешаним у ову нелегалну продају горива, утврђено је да су налози за поступање долазили од чланова координационог одбора Скупштине града Београда (Милутина Ранђеловића, потпредседника Извршног одбора Скупштине града, Данице Драшковић, Љиљане Благојевић, секретара за културу) и других чланова Извршног одбора Скупштине града Београда. Утврђено је и да су предузеће "Лекинова", за које су ускладиштене велике количине лож уља, и његов власник Мунџан Лавинел, непознати на пријављеним адресама.

Све злоупотребе изведене су уз пуну подршку и одобрење председника Скупштине града Београда, који је и сам умешан у њих. Све што се противзаконито дешавало у Београду у протекле че-

тири године, започињало је у Старом двору, а у последње две године уз "аминовање" Војислава Михаиловића. Показао је да мисли на "савремен, цивилизован, демократски" начин и да му је основни циљ "бољитак" престонице. Истрајао је у "мудријем", "домаћинском пословању", какво је Београђанима обећавао доласком на функцију градоначелника.

Одбрана од свих оптужби, које су једино долазиле од одборника Српске радикалне странке у Скупштини, било је прекидање седница, одбијање заказивања наставка или нове седнице. Осећао је Михаиловић страх од радикала, од сусрета са њима у скупштинској сали. Плашио се истине коју су они увек износили у јавност, док су други одборници бивше коалиције "Заједно" и одборници СПС и ЈУЛ-а прећућно одобравали њихово деловање. Питамо се само у чему је одборничка група СПС-ЈУЛ, у Скупштини града Београда, видела свој интерес.

Коментаришући очигледну подршку СПС и ЈУЛ-а, Војислав Михаиловић је нагласио да никада односи са њима нису били добри, али да они подржавају СПО у Скупштини, јер нису "спремни да сруше градску управу" и "град не би умели да воле боље".

("Данас", 5-6. 2. 2000.

- "Српски покрет обнове неће изгубити Београд")

А управа СПО-а је као "богом дана" Београђанима. Са неупоредиво мањим буџетом него у време владавине социјалиста, градска власт успева да достигне максимум. Проблем је у зависности Београда од Републике, која све чини да "градским функционерима онемогуће да раде".

("Данас", 5-6. 2. 2000.

- "Српски покрет обнове неће изгубити Београд")

Наравно, за све њихове грешке и пропусте, крив је увек неко други, само не они сами. А за све пропусте Михаиловић каже: "Могуће је да је било злоупотреба, али морамо бити легалисти и говорити само о ономе што је доказано, а све док та лица не буду осуђена, не можемо их сумњичити".

("НИН", 1. 6. 2000.

- "Неће бити принудне управе")

Након четири године проведене у Скупштини града Београда (од чега две године на њеном челу), за које време је град доведен до пропасти, уништени су сви комунални системи, Михаиловић се дрзнуо да се кандидује и за председника Савезне Републике Југославије.

Сада када су сви извори у Београду "пресушили", када више нема могућности за нове злоупотребе, Михаиловић креће на крупније "залогаје". Али, овога пута ће бити сам, без ичије помоћи, јер ће подршка СПС-а и ЈУЛ-а сигурно изостати.

Катарина Грујовић

Градска влада „остала у седлу“

На јучерашњој седници Скупштине града није покренуто питање смене Градске владе о којој се причало последњих дана. Према ранијим незваничним најавима, такав предлог је требало да да одборничка група SRS, а да SPS то подржи.

Како "Блиц" незванично сазнаје до оваквог предлога није дошло јер је између СПО-а и SPS-а постигнут прелиминарни договор да не дирају једни друге.

УПОЗОРЕЊЕ СОЦИЈАЛИСТИМА

Иако је одавно била сазрела ситуација за увођење принудне управе, иницијативу Српске радикалне странке за образовањем Привременог већа за град Београд, "минирали" су СПС и ЈУЛ

Логика намеће питање: јесу ли грађани који не желе да живе под јармом, да ћутке аминую све хирове самозваних месија, реформатора који су се, попут пијавице, инфилтрирали у све поре престоног града, заиста највећа пошаст за лагодан живот поменуте господе. Ко су, заправо, ти "трговци" који одређују интересе житеља Београда. Без трунке гриже савести, један из плејаде Драшковићевих преторијанаца рече да "све што чинимо, чинимо да Београду и Београђанима буде боље".

("Београдске новине",
26. 2. 1999)

Даље, "брижни" Спасоје Крунић, по вокацији председник Градске владе, каже да "нема дана а да ме неко не заустави на улици или позове телефоном и да ми не каже – честитам, ала вера, свака част". Патолошка самозаљубљеност која је захватила елиту из Старог двора, очигледно не познаје баријеру, јер аутистична, у свом виртуелном свету, немају ништа заједничко са свакодневницом коју преживљавају грађани, којима они толико "чине". Да не прејудуцирамо, али медијина такво стање третира као озбиљну болест, зар не.

Оставимо за тренутак "брижне" челнике града, и погледајмо како функционише највише градско тело, које би требало да представља репер свеукупне климе у граду. Непопштовање времена и личности одборника, траљаво припремљене седнице, по правилу заказане у последњем моменту, у маниру је ове господе, дезорјентисане у времену и простору. Иза тога је, међутим, стајала гола намера да се политикантским и демагошким приступом жељени планови прогурају свим средствима, не били се ућарио сваки преостали тренутак владавине. Треба се присетити мисли Јована Јовановића Змаја који је пре стотинак година записао: "Много штошта није свршено само зато што није ни почето". Управо овом аксиомом могао би се представити "учинак" градске власти, "за добробит Београђана".

Пробијен зид ћутања

Београд је после годину и по дана, на првој седници Скупштине града у 1999. години, одржаној 22. јануара, поново добио председника, и то Војислава Михаиловића. За његово именовање гласали су одборници СПО и СПС, док су демо-

крате, одборници Српске радикалне странке и ДСС одбили да учествују у гласању. Самом чину гласања претходила је бурна расправа о лику и делу Војислава Михаиловића, који је помињан као припадник странке која фаворизује непотизам и корупцију. Одборници ДС-а су Михаиловићеву кандидатуру поштедели критика, јер је "његова главна карактеристика да се до сада није пуно мешао у свој посао и да ћути, што му је вероватно и најбоља препорука у СПО за овај посао".

("Политика",
23. 1. 1999)

Српска радикална странка је истакла да Михаиловићев досадашњи благонаклон став према лошем раду градске владе, као досадашњег председника Административне комисије, неминовно сврстава и њега као саучесника свих нечасних радњи у престоници. Стево Драгишић је у име Српске радикалне странке поменуо Михаиловића и као власника једне од фирми посредством којих је ГСП набављао резервне делове по вишеструко увећаним ценама. Без уплитања у вербалне дуеле између Српске радикалне странке, ДС и СПО-а, социјалисти су тражили да се расправа о раду градске владе прекине. Они су подржали избор Михаиловића за председавајућег градске Скупштине, "јер не желе парализу власти у престоници".

Српска радикална странка је упозоравала да сви они који подржавају избор Михаиловића требало би да знају да припада странци чији је мото: "Напуни свој џеп и иди". Прве речи новоизабраног градоначелника биле су да ће се залагати "за толерантандух и љубав у парламенту, како би живот Београђана учинили бољим".

("Вечерње новости",
23. 1. 1999)

Драги читаоци, ви просудите сами где се обечана љубав и толеранција у међувремену изгубила. Јавност је, међутим, избором Михаиловића за градоначелника, помислила да је тиме учињен велики корак ка националном помирењу, јер је гласовима левице изабран унук четничког вође Драже Михаиловића.

Стари двор: никада на нижим гранама

Оно што је било уочљиво јесте да је избор градоначелника био у другом плану, већ да је посебно фокусирана бурна дискусија око најављене смене секретара Скупштине града. Биљане Кајганић. Наиме, Кајганићка је уочи седнице поделила одборницима документацију у којој указује на малверзације водећих људи града, посебно апострофирајући Спасоја Крунића и Милана Божића, као директне извршиоце свих захтева Данице Драшковић, "сиве еминенције у гра-

тога Александар Чотрић је писмено упозорио редакције "Блиц" и "Глас јавности" да случајно не објаве овај документ, јер ће бити тужени по Закону о информисању, који иначе СПО не признаје, али за све постоје изузеци. На крају, предлагачи одлуке о смени секретара нису дали никакво образложење за то, а на место Биљане Кајганић изабрана је Снежана Миљанић.

На самом почетку, приликом утврђивања дневног реда, које је, узгред буди речено, трајало три сата, један од одборника, Павле Јеремић, тражио је да се на дневни ред стави његово напуштање СПО-а, због злоупотребе власти ове странке на Чукарици. Уз помоћ левице, острашћени одборници су још једном демонстрирали тиранију над неподобним градским функционерима из сопствених редова. Међутим, Јеремићев грех се састојао, према мерилима неморалних, у томе што је јавно изразио неслагање са политиком СПО-а, која је "изневерила свој изборни програм", и залупио врата превртљивцима у демократском руху.

Своју "демократичност", за коју се толико вербално залажу, показали су забраном Јеремићу да одборницима образложи своју одлуку, што је незамисливо у парламентарној пракси. Док су други ћутали, одборници Српске радикалне странке су устали и одбрану интегритета "инкриминисаног" Јеремића, што није било довољно да се одбрани право на другачије мишљење од глупости. Јеремић је искључен, а убрзо су седницу напустили радикали, уз констатацију да "градом управља банда криминалаца, коју представља СПО, а њихова криминална власт се базира на подршци СПС".

(др Војислав Шешељ на поменутој седници, "Глас јавности", 9. 7. 1999)

Управо повод за одстрел Јеремића у целости одликава пређашње наводе. Наиме, већ приликом утврђивања ко ће бити извођач радова на градњи споменика Николи Пашићу, дошла је до изражаја похлепа и морална атрофија водећих људи Скупштине града. Прво је Спасоје Крунић обећао Павлу Јеремићу да "ништа не брине", јер ће сигурно добити жељени посао, да би убрзо све што је обећао заборавио. Када је ливница "Јеремић" после много мука добила посао, чак и на сопствену штету, мукама се још није назирао крај.

Скупштина града је саставила такав уговор којим је практично уценила инвеститора, који је морао да пристаје на разноразне хирове врха градске управе. Да се ради о људима "од речи" говори и то да су месецима објављивали исплату дуга од 69.000 динара за лежарину. Као врхунац бесчашћа уследиле су и речи Љиљане Благојевић, градског секретара за културу, да Скупштина града не дугује ништа ливници Јеремић. Само овај фрагмент из подебелог досијеа о криминалним "пословима" СПО-а, потврдио је народну пословицу да "ако желиш да видиш какав је неко, дај му власт".

Циркус у Скупштини града, режиран од оних који су својим присуством укаљали углед ове институције, дочаравају и речи несрећног тзв. градоначелника, да се "по ко зна који пут показало да они који брину за грађане Београда седе стрпљиво и раде".

("Глас јавности", 9. 7. 1999)

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ ГРАДСКОГ ОДБОРА СРС

Седница Скупштине града врхунац злоупотребе у политичке сврхе

"Партије које сада приремено чине већину у Скупштини града - СПО и ДС немају намеру да се баве комуналним питањима, већ само у циљу стицања материјалне користи", прецизирао је Стево Драгишић

Поништен одлука о усвајању регулационог плана за Дединац од стране одборника Михаила Вишењева, који је у седници Скупштине града изјавио да неће подржати одлуку о усвајању регулационог плана за Дединац, да није било кворума

Председник Скупштине града Војислав Шешељ је у седници Скупштине града изјавио да је одлучио да се неће повластити пред притисцима одборника СПО и ДС, који су га приморали да поништи одлуку о усвајању регулационог плана за Дединац. Шешељ је изјавио да је одлучио да се неће повластити пред притисцима одборника СПО и ДС, који су га приморали да поништи одлуку о усвајању регулационог плана за Дединац.

СПО "купио" гласове демократа за три милиона динара

На седници на којој је присуствовали одборници СПО, ДС и СРС, усвајање су на дневни ред ставили одлуку о усвајању регулационог плана за Дединац. Одлука је усвојена са 19 гласова, док су против гласали одборници СПО и ДС.

Градски власодржици тјвно одлучују иза леђа грађана

На седници Скупштине града одржаној 8. јула прошле године, одлучено је да се усвоји регулациони план за Дединац. Одлука је усвојена са 19 гласова, док су против гласали одборници СПО и ДС.

Тајној седници присуствовао и одборник Иво Ђокић

ду". На многе оптужбе Кајганићка није могла да реагује, јер јој, као секретару, није дата реч. На њену страну стали су одборници Српске радикалне странке и ДС, а једино што је Кајганићка успела да добаци са свог места су речи да су јој градски челници нудили стан и директорско место на ДИФ-у у замену за ћутање. Поменути документ о малверзацијама градских челника, уместо ње прочитао је Стево Драгишић, а убрзо после

Дневни ред као камен спотицања

Кршење Пословника и Статута Скупштине града, кашњење са почетком седнице, сумњиви кворум, вербални дуели... укратко би се тим речима могао дефинисати буран ток 18. седнице Скупштине града, одржане 8. јула прошле године. Међутим, један детаљ је бацио у заснак све остало што се тога дана дешавало у скупштинској сали.

"Стрицање и рад", kao i brak iz нужде radi opstanaka na челу престонице, карактерисаће (не)рад градске СПО управе током "окупације" Београда. Зато не треба да чуди кошмар и јад који је окувао сва комунална предузећа и установе под ингеренцијом Града.

Принудна управа за спас престонице

"Даме и господа, Одборничка група Српске радикалне странке у Скупштини града покренула је иницијативу за образовање привременог већа за град Београд, односно увођење принудне управе. Конкретан повод за покретање ове иницијативе била је последња седница Скупштине града, односно начин на који је предложена и усвојена декларација коју је предложила Одборничка група СПО".

(Конференција за штампу
Градског одбора
Српске радикалне странке,
Београд, 11. 10. 1999)

Шта се заправо догодило на тој седници? Заказана тачно три месеца после скандалозне осамнаесте, деветнаесте седнице је представила јавности неодољну потребу да се безаконју градских челника мора стати на пут. И поред бројних нонсенса који су "обогатили" историју парламентаризма, случај без председана за ову градску Скупштину било је усвајање одлуке без претходно увршења у дневни ред и без расправе.

Пови прилог историји парламентарног насиља било је усвајање "Декларације о покушају атентата и убиства функционера града", како су је формулисали одборници СПО. Да изузетак потврђује правило, уследиле су и иницијативе које нису имале никакве везе са градском проблематиком, те "осуда бруталне акције припадника МУП-а на Београђанима", затим "Захтев Скупштине града да председник Савезне Републике Југославије, у интересу Београда и наше земље, поднесе оставку".

Умало да заборавимо, тзв. градоначелник рече да је "дневни ред утврђен и да се накнадно ништа не може мењати", журећи да што пре пређе на следећу тачку дневног реда. Чудно је кад немирна савест почне да притиска и када не помаже ни спољашња маска вука у јагњеној кожи. Обћавање да ће одборници Српске радикалне странке, који су услед силецијског протурања предлога дневног реда, затражити принудну управу за Београд, испуњени су већ после три дана иницијативом за образовање Привременог градског већа за град Београд, упућеном Министарству за локалну самоуправу.

Као што је већ наведено, деветнаеста седница ће сигурно ући у анале парламентаризма, јер се по први пут један предлог за допуњу дневног реда ставља одмах на усвајање, пре него што се уопште Скупштина изјаснила да ли жели да тај предлог уђе у дневни ред. Посебну мрљу на тај догађај баца и изричит став

СПО-а да се о тексту декларације не расправља, а председник Скупштине им је без поговора изашао у сусрет. Тиме је повређено више чланова Пословника и Статута скупштине града. Према члану 78. став 5. Пословника Скупштине града, предвиђено је да се одборници посебно изјашњавају прво о сваком предлогу за допуњу или измену предложеног дневног реда, а тек касније о дневном реду у целини.

Скупштина је већ у старту морала да се одреди да ли ће предложена декларација ући у дневни ред или не. Уместо тога, СПО је предложила декларацију по хитном поступку, а његови верни јуришници су то образложили, и председник Скупштине је био дужан да омогући свим одборницима да говоре о тексту декларације. И поред тога, председник Скупштине је ставио Скупштину на изјашњавање предложени текст, иако је део одборника имао примедби да се ради о најгрубљој повреди Пословника. Он се оглушио о те примедбе, остварио оно

што је планирао, и тек касније дозвољно да се говори о повреди Пословника, иако се о томе говори одмах када неко од одборника укаже председавајућем на повреду Пословника. Тек ако Скупштина констатује да није било погрешног интерпретирања Пословника, може се наставити са поступком и процедуром која је била у току.

Господа из СПО-а врло добро знају да члан 35. Статута града и члан 80. Пословника Скупштине града гарантују право сваком одборнику да говори, односно да учествује у раду Скупштине. Ономогућивши одборницима право да дискутују о предложеном тексту декларације, председавајући је прекршио поменути чланове Статута и Пословника. На тај начин је суспендовано право представника бирача у Скупштини, које се гарантује Уставом Републике Србије. Уосталом, основни смисао демократије је глас народа који транспонује управу представника бирача у Скупштини, без обзира да ли је реч о локалној самоуправи. Ре-

Београдска Радикална Општина
НА ПРВОЈ ПОСЛЕРАТНОЈ СЕДНИЦИ СКУПШТИНЕ ГРАДА

Изабивање одборника, свађе и туча

На усвајање дневног реда утврђеног три месеца, а на разматрање председничког изјашњавања за град Београд, председник Скупштине града је изјавио да се ради о повреди Пословника и Статута града. Председник Скупштине града је изјавио да се ради о повреди Пословника и Статута града. Председник Скупштине града је изјавио да се ради о повреди Пословника и Статута града.

БУРАН ТОК ЈУЧЕРАШЊЕГ ЗАСЕДАЊА СКУПШТИНЕ ГРАДА

КОРАК ДО ТУЧЕ

У време расправе о дневном реду, одборници су се свађали и тучали. Председник Скупштине града је изјавио да се ради о повреди Пословника и Статута града.

Звезде, чести прекиди i туча одборника obeležile jučerашnju sednicu Skupštine grada

SRS i SPO ukrstili pesnice

У време расправе о дневном реду, одборници су се свађали и тучали. Председник Скупштине града је изјавио да се ради о повреди Пословника и Статута града.

Како је било на седници познато, одборници су се свађали и тучали. Председник Скупштине града је изјавио да се ради о повреди Пословника и Статута града.

Претња социјалистима

Председник Скупштине града је изјавио да се ради о повреди Пословника и Статута града.

Градска влада „остала у седлу“

Председник Скупштине града је изјавио да се ради о повреди Пословника и Статута града.

публичкој или Савезној скупштини, има право да говори у име бирача који су га изабрали. Ако се одборник онемогући да говори, онда не може бити речи о демократији, и тада узак круг одабраних узима себи за право да одлучује шта је добро за већину, а шта не. Јер, како рече господин "градоначелник" – "с обзиром на мртве, ови закључци иду мимо дневног реда, и усвајају се без расправе", и брже-боље констатовао да је предлог усвојен, и онда је као прави "демократ" дозволио да одборници дискутују.

Постоји још неколико разлога које је Српска радикална странка навела као аргументе за образовање Привременог већа. После напуштана седнице одборника Српске радикалне странке, СПС и ЈУЛ-а, председавајући је, на захтев неког одборника да утврди кворум, прво констатовао да постоји кворум и наставио да онда напрасно прекинуо седницу јер сада није било довољно одборника за рад, чиме је директно довео у сумњу то да су све донесене одлуке легално изгласане. Пошто је Скупштина прекинула рад због недостатка кворума, јасно је да није способна да у легалној процедури доноси одлуке, чиме се блокира и функционисање локалне самоуправе у Београду.

С тим у вези, треба посебно нагласити да је осамнаеста седница Скупштине града одржана 8. јула 1999. године, а да је деветнаеста седница заказана 8. октобра, дакле три месеца од претходне, што је максималан рок који прописује члан 45. Закона о територијалној организацији Републике Србије и локалној самоуправи, где се експлицитно каже да седнице Скупштине града, односно општински органи, морају да обављају свој посао у размаку од највише три месеца. Како деветнаеста седница није завршена због недостатка кворума, истекао је рок од законом прописана три месеца, па су се стекли услови из члана 45. да Влада Србије преузме вршење послова града. Тиме је испуњен формални разлог за увођење принудне управе, а поменути члан предвиђа да је могуће увести принудну управу уколико се теже оштећује јавни интерес.

Неспособност градске власти се тако очито рефлектовала кроз колапс забележен у свим комуналним делатностима, чиме је извршен директан напад на општи интерес грађана. Најочигледнији пример угрожавања општег интереса је безнадежна ситуација у јавном превозу. Српска радикална странка је у захтеву за увођење принудне управе посебно апострофирала потпуно погрешно регулисање јавног превоза у Београду од нестручне и некомпетентне власти СПО-а, што је више пута доводило у питање даље егзистирање јавног превоза. Са преузимањем управљања Београдом, коалиција "Заједно", док је још била једна фирма, затекла је 850 возила ГСП-а, као јединог превозника у граду. Од свега тога није остало готово ништа, јер је у функцији свега 300-350 возила ГСП-а, и то у шпицу, али је зато уве-

дено у игру 650 возила приватних превозника. И поред тога, стање у јавном превозу је било све горе. Зашто?

Један од разлога је непоштовање реда вожње приватних превозника, који углавном возе када има највише путника, док их у међувремену готово нема. Неки приватници изнајмљују своје линије које су добили на конкурс, јер се не знају услови обављања превоза. Градска власт је у бесомучној потражи за присвајањем добара који доносе огроман профит појединцима, маргинализова-

витаљних служби града управо недужни грађани, незаштитени од бахатости "брижних" властољубана.

Кворум по потреби

Зашто та иста душебрижна Скупштина у недоглед одлаже расправу о томе како ће Београђани презимити тешку послератну зиму? Одговор је врло јасан и знак је да ће управо на тим изборима, које тобоже прижељкују, својим суграђанима морати да објасне у чијим су се-

Нови градоначелник – Војислав Михаиловић

За кандидата одборничке групе СПО гласао 61 одборник СПО и лево коалиције. – Против избора Михаиловића изјаснили су се представници ДС, СРС и ДСС. – У трочасовној расправи, одборници више критиковали градску владу, него што су говорили о кандидату за председника

Београд је, осим глади и не дава, јуче освојо до боно председника Скупштине града. Са 61 гласом за Војислава Михаиловића, потпредседника републике Србије и до садашњег председника Административно-милитарне полиције Скупштине града, Михаиловић је изабран за градоначелника наредних 33 одборника СПО, странке чија је члан, и за петого гласовима гласао су одборници СПО и СПС док демократи, радикали и ДСС нису ни учествовали у гласању.

Михаиловић је изабран после бурне трочасовне

двама часова разговора. Београд потпуно упростољени, готово јавна комунална система су се распадали, а јавна инфраструктура је у великој мери парализована. У расправи о кандидату за председника Скупштине града, Михаиловић је изабран за градоначелника наредних 33 одборника СПО, странке чија је члан, и за петого гласовима гласао су одборници СПО и СПС док демократи, радикали и ДСС нису ни учествовали у гласању.

Михаиловић: Боље сарађивати са Европом

Иницијатива преко Скупштине града Војислава Михаиловића још је јуче да се не турботи да у градској самоуправи још увијек имају улогу демократи и лево коалиције. Михаиловић је изабран за градоначелника наредних 33 одборника СПО, странке чија је члан, и за петого гласовима гласао су одборници СПО и СПС док демократи, радикали и ДСС нису ни учествовали у гласању.

Михаиловић је изабран после бурне трочасовне

Божић и даље потаредседник Скупштине
Михаиловић, који је јуче објавио коалицијски списак напредних грађана изјаснио се још да му неће бити брига да ли ће он бити изабран за градоначелника. Он је изјаснио да ће се залагати за то да се градоначелник изабере на основу гласова грађана, а не на основу гласова одборника.

Шешлија: Градоначелник тек треба да се доконе
Одборничка група коалиције у Скупштини града изјаснио се још да му неће бити брига да ли ће он бити изабран за градоначелника.

У дискусији која је претходила избору Михаиловића, за скупштинском говорницима је изјаснио како се он осећа као кандидат за градоначелника градске самоуправе који је изабран само као привремена странака која су у јуче изјаснили да се кандидирају, изјаснио се још да му неће бити брига да ли ће он бити изабран за градоначелника.

Војислав Михаиловић
Нови градоначелник

Војислав Михаиловић, секретара градске Скупштине, изјаснио се још да му неће бити брига да ли ће он бити изабран за градоначелника.

ла градске службе. У таквим условима нико није могао да натера приватнике да обављају превоз по условима који нису ни прописани и што, уосталом, нико од њих и не тражи. У бити овакве фарсе од управљања метрополном каква је Београд, лежи отимање огромних средстава, уз проналажење нових извора пљачке, јер нису смели да дозволе пад профита. Јасно је онда зашто су највеће жртве својеврне опструкције

повима завршиле паре за одржавање градских система. Оно на шта је Српска радикална странка упозоравала на конференцијам за штампу, догодило се на двадесетој седници Скупштине града, када су одборници "демократске" опозиције усвојили захтев за поменути седнице о заказивању ванредних избора, а да наставак деветнаесте седнице неће моћи да се одржи због недостатка кворума. Разлог је био врло прозаичан, јер партије

које повремено чине већину у Скупштини града, као СПО и ДС, немају намеру да се баве комуналним питањима.

Тако је Слободан Вуксановић, представник ДС-а, тог дана за скупштинском говорницом, без пардона, изјавио да "Скупштина града има преча посла него да се бави комуналним системом". Очигледно, брижне "демократе" коначно су скинули маске и показали јавности да се бављење комуналним системом своди само на стицање материјалне користи вршиоца власти у граду. Резултат тога су бројне афере које је Српска радикална странка објелоданила, а епилог свега тога су привођења и хапшења градских функционера. С обзиром да више немају могућности за манипулацију, одборници СПО и ДС почели су да злоупотребљавају Скупштину града у своје страначке интересе.

Иницијатива за расписивањем ванредних избора, која се чула на двадесетој седници, могла би се разумети да је Скупштина града упутила захтев Републичкој скупштини, да као надлежан орган распише ванредне изборе за Скупштину града. То је у њеној надлежности, јер Закон о локалној самоуправи предвиђа да Градска скупштина или Скупштина општине може тражити расписивање превремених или допунских избора за неку изборну јединицу појединачно, уколико је та изборна јединица управљена. Када не може да обезбеди кворум за нормално функционисање, када Скупштина града не може да донесе битне одлуке које су из надлежности Скупштине, када не могу да се разматрају питања везана за функционисање комуналног система, председник Скупштине, Војислав Михаиловић, морао је о томе да обавести Републичку скупштину и да затражи превремене изборе како би се формирала стабилна већина у Градској скупштини и обезбедило нормално функционисање свих виталних система у граду.

Насупрот томе, СПО ужива у ситуацији у којој се налази Скупштина града, јер нема стабилне већине која ће одлучивати о питањима из надлежности Скупштине. Дакле, имају изговор зашто се не доносе појединачне одлуке које би на прави начин регулисале хаос који су они изазвали (не)вршењем власти, а остају самостално на власти у граду, а самим тим и у могућности да и даље пљачкају Београд.

Шта је све СПО био спреман да уради не би ли сачували власт? Мало у коалицију са овим, па са оним, да што дуже владају. Зар то није чист нонсенс? Међутим, после свих хапшења није више сигурно да ће им власт бити толико слаба, јер више није искључена могућност да неки од градских функционера не буде приведен или ухапшен због неке криминалне афере. Једном када клупко почне да се одмотава, свима који су били везани у том ланцу постаје несигурно.

Уосталом, Српска радикална странка више пута је апеловала на надлежне истражне органе да се види колико су сви градски функционери били везани

за криминал, односно колики је био њихов удео у пљачки Београда. Њихово класично изрутивање грађанима Београда могли би представити речима "да ствари имају онакав изглед какав им далне наша душа". Епилог 20. седнице Скупштине града је незаконито усвајање закључака о ванредним изборима на свим нивоима, од стране СПО и ДС, својерсног дневнополитичког брака за једну ноћ, као покрића за одржавање "опозиционог" имиџа у који више нико не верује.

Донесено није донето

Наставак 19. седнице Скупштине града одржан је по хитном поступку 7. децембра 1999. године, када је требало да се одржи и 21. седница, на чијем дневном реду се налазила само једна тачка која се односила на промену Статута града. Наставку 19. седнице одборници Српске радикалне странке нису присуствовали, јер је било очигледно да је Најт регулационог плана Дедиње усвојен без довољног броја гласова одборника, дакле са мање од 56 присутних одборника у сали. Утврђено је да кворум није постојао и та тачка дневног реда је требала поново да се изгласа.

— Седницу смо напустили јер је на њој већ прекршен Закон и нећемо присуствовати њеним наставцима све док се незаконито донете одлуке на 19. седници не опозову, изјавио је др Војислав Шешел, председник Српске радикалне странке.

("Политика",
8. 12. 1999)

Ово је само пример који доказује да председник Скупштине не води рачуна о томе шта му Пословник налаже, и на који начин Скупштина мора да се води и на који начин одлуке могу да се донесу, а размишља искључиво о интересима своје партије. То је био један од аргумената зашто је Српска радикална странка покренула иницијативу за увођење принудне управе у Београду, пошто Скупштина константно ради без кворума и одлуке које доноси су неlegalне. Како је пракса показала да се скупштинска већина формира од случаја до случаја, када је некој партији интерес да се нека тачка дневног реда изгласа, чим прође оно што су они желели, те одборничке групе напуштају скупштинску салу. Српска радикална странка је тада изгласала најт Статута града, јер је то обавеза Скупштине да свој закон усугласи са Законом о локалној самоуправи до 31. 12. 1999. Самим чином напуштања наставка 19. седнице, Српска радикална странка је желела да тестира остале одборничке групе какав је њихов однос према начину вођења Скупштине.

Шта рећи о усвајању регулационог плана за Дедиње, сем да је то била још једна срамна епизода у управљању градом од епизодиста који ће тако и остати записани у историји управљања престоницом. Најсрамнији 43. члан плана директно је омогућавао легализацију свих бесправно саграђених објеката на овом простору. Занимљиво је било јав-

но неслагање одборника ДС, који је тражио да се поменути члан потпуно избрише из предлога. Како се већински део није слагао са тим предлогом, салу су напустили одборници леве коалиције, а остатак одборника је ипак усвојио оно што су наумили.

— Не желимо да делимо одговорност за последње које ће настати због усвајања оваквог регулационог плана за Дедиње, изјавио је по изласку из сале Слободан Павловић, одборник СПС.

("Политика",
8. 12. 1999)

Крај седнице претворио се у игрицу када су одборници, попут Боривоја Боровића, "шале ради" подржавали амандмане демократа, док су се остали чланови СПО смешкали и гласали против, а градоначелник игнорисао "параду". Након усвајања пакета регулационог плана и кратке паузе, председник Војислав Михаиловић само је пред посланицима СПО констатовао да нема кворума и 19. седницу прекинуо по трећи пут.

Међутим, регулациони план ипак није усвојен, иако га је Војислав Михаиловић званично прогласио усвојеним, а након тога распустио седницу због недостатка кворума. Зашто је план враћен на преиспитивање, нико у Скупштини града није знао да каже. Можда баш тај случај експлицитно говори о незбиљности градских челника да на адекватан начин прихвате одговорност о судбини града. Наиме "врли" градоначелник Михаиловић каже да "тек након усвајања плана схватио сам да није било кворума за време гласања и зато сметрам да та одлука није ни донета".

("Блиц", 11. 12. 1999)

Треба подсетити да градоначелник није био овако самокритичан у бројним случајевима када су усвајане одлуке, а да у скупштинској сали није било кворума. Али, Михаиловић је само продукт накардне политике брачног пара Драшковић, конципиран тако да задовољи њихову хировитост. Међутим, никако не би смели да пренебрегну чињеницу да логика по којој "нисмо усвојили оно што смо усвојили", има ограничен век трајања, после кога обично долази до непријатног суочавања са последицама своје промашене политике.

Бура око буџета

Ближио се крај године, а тиме и прилика да се уради анализа о томе шта је урађено, односно на шта је трошен новац свих Београђана. Тако је, требало је и установити буџет за следећу годину, што се никако није укладало у планове градских челника. Разлог је веома једноставан. Градски одбор Српске радикалне странке је на својој редовној конференцији за штампу, 28. децембра, најавио седницу Скупштине града на којој је требало да се усвоји одлука о буџету за следећу годину. Оно што је претходило доношењу те одлуке, приметне су јадикове челника градске власти о томе како су им средства за ову годину недо-

вољна да подмире све потребе буџетских корисника.

На републичком нивоу дошло је до велике рестрикције у области јавне потрошње у односу на претходни период, да су чак неке позиције и изостављене, да ранији износи који су планирани за нека министарства у 1999. години, сада су реално мања него што је проценат умањена укупног буџета, речимо за потребе МУП-а. На градском нивоу таквих намера није било. Носиоци градске власти тражили су да буџет за 1999. годину износи седам милијарди динара, што би било реално повећање у односу на прошлу годину. То је било спакако неизводљиво, и жалопојке челника града говоре о њиховој навици лова у мулном, када је кроз буџетска средства остваривана огромна материјална корист појединаца. Њих је највише погодило што су из одлуке о буџету изостављене оне ставке, као на пример финансирање Студија Б и неких друштвених организација, преко којих су ишле сумњиве новчане трансакције.

Градски челници су остали дужни јавности за податак колико је и у које намене потрошен новац од таксе од три одсто, и не зна се какав је план трошења тих средстава за наредну годину. У питању је било 900 милиона динара планираног износа таксе од три одсто за 1999. годину, чиме су могле да се покрију основне потребе комуналне инфраструктуре Београда. Проблем је, међутим, само у томе што је Градска влада била приморана да смањује износ сопствених привилегија и привилегије неких других буџетских корисника. У ситуацији када мора да задовољи интересе тих група и личне интересе, или да заузме позицију рестриктивне политике јавне потрошње, они су изабрали овај други пут да у оквиру расположивих средстава задрже сопствене привилегије, на рачун даљег урушавања комуналност система града Београда.

У светлу прокламованог пута за даље пуњење сопствених цепова, треба посматрати дешавања везана за 23. седницу Скупштине града. Да се не наруши

већ традиционалан недостатак кворума по потреби, показао је прекид те седнице председавајућег Михаиловића, на којој је једино, без расправе, усвојен нови Статут града. Расправи о буџету за наредну годину нису присуствовали одборници левине, док су радикали непосредно пред гласање напустили скупштинску салу. Иначе, седница је каснила уобичајених сат времена, а потпредседник Градске владе, Бојан Димитријевић, образложио је Владин предлог буџета за наредну годину у износу од 4.821.928.000 динара, као недовољан за потребе града.

Али је зато било припремљено да се на буџету града наредне године нађу две нове институције – Агенција за обнову Београда, која ће добити 45 милиона динара и ЈП Урбанистички завод, коме би требало да припадне око 40 милиона динара. Секретаријат за информисање са укупно 53,6 милиона динара и велика средства издвојена за протокол и путне трошкове функционера, изазвала су негодовање одборника Српске радикалне странке и, што је посебно изненађење, одборника ДС Стево Драгишић је у име Српске радикалне странке рекао да "средства која се одвајају за Секретаријат за информисање иду у руке Студију Б и Београдским новинама, које служе искључиво за промоцију СПО".

("Политика",
28. 12. 1999)

Одборници Српске радикалне странке тракоће су тражили да се са буџета скину и сва удружења за које је Влада наменила 3,7 милиона динара и да се та средства упуте образовању, за које је намењено само пет милиона динара. Одборници левине су, иначе, напустили скупштинску салу одмах после усвајања промена Статута града.

"Уважени" градоначелник Михаиловић заказао је за 31. децембар хитну седницу Скупштине града, на којој су одборници усвојили буџет за 2000. годину и урбанистички план Делиња, и покренули поступак формирања Комисије за промену Статута града. Завршетак 23. 22. и, у октобру започете и три пута настављене, 19. седнице био је толико ургентан да су позиви за седницу послати телеграмом, а медији, сем Студија Б, тек су накнадно обавештени о седници. "Хитност" којом су на позив председавајућег одговорили одборници из редова СПО, ДС, ДСС, ДА, и експресно окончали седнице за које раније никако није могао да се постигне кворум, у најмању руку буди сумњу шта се крије иза поновне, краткотрајне "љубави" СПО и ДС-а.

Одборничке групе Српске радикалне странке, СПС и ЈУЛ нису ни добиле позив за седницу, па је очигледно да је "демократској" власти у Београду требало да у идилличној атмосфери, далеко од очију јавности, остваре оно што су наумили. Ништа добро, рекло би се, а последнице погрешне политике разних договора, обично рачуна без крчмара, уосталом осећамо на сваком кораку.

Иван Николић

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

БЕОГРАДСКИ ОКРУГ

Београд, 11000 Земун, Трг победа 3, тел.: 011/316-28-81, 316-45-61

Д. 10. 99. р. 011-00-0010/99-01
Дођили

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
Министарству за локалну самоуправу

Београд 11. 10. 1999.

Број 389/99

На основу Члана 45. Закона о територијалној организацији Републике Србије и локалној самоуправи, одборничка група Српске радикалне странке у Скупштини града Београда покрене

ИНИЦИЈАТИВУ

за образовање привременог градског Већа за град Београд.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

На деветнаестој седници Скупштине града Београда, заказаној осмог октобра 1999. године у току поступка утврђивања дневног реда на предлог шефа одборничке групе Српског покрета обнове, Скупштина је усвојила Декларацију "Осуђа покушаја атентата и убиства функционера Града" (у даљем тексту Декларација). Декларација је усвојена одмах по позивању предлога без њеног утврђивања у дневни ред, тако да је одборничка ускраћена могућност да се изнесе, да ли Декларацију треба уврстити у дневни ред, као и да дискутује о тексту Декларације. Из назова на који је декларација предложена и усвојена може се јасно закључити да је Скупштина злоупотребљена у циљу позивања политичких тензија поводом трагичне погибије градских функционера.

Чланом 78. став 5. Пословника Скупштине града предвиђено је да се: "одборници посебно изјашњавају, прво, о сваком предлогу за измену и допуну предложеног дневног реда, а затим о предложеном дневном реду у целини". У овом случају Председник Скупштине није дозволио да се одборници изјасне о предлогу за допуну дневног реда, већ је поред именовања одборника да се ради о повреди Пословника ставио предлог Декларације циљом на изјашњавање и по обављеном гласању констатовао да је Декларација усвојена.

На овај начин грубо је прекршен и Члан 35. Статута града Београда и Члан 80. Пословника Скупштине града којим се сваком одборнику гарантује право да говори на седници Скупштине. Како је одборницима ускраћено право на учествовање у раду Скупштине и право на изјашњавање мишљења у Скупштини тиме је прекршено начело народног представништва које гарантује Устав Републике Србије.

ПОЛИТИКА „СТАЛА” НА ЧЕТИРИ ТОЧКА

Сваки резервни део, гуме и гориво продаје се преко уговора и посредника, по знатно већим ценама од тржишних. Пошто један аутобус има много делова, лако се закључује да је зарада енормна. Препродавци задовољно трљају руке, јер сав шкарт који имају на лагеру у сваком тренутку могу да продају ГСП-у, па да још и зараде. Провизије које прате поменуте трансакције су енормне, а због напумпавања рачуна трпи каса ГСП-а, односно зараде преосталих радника овог некадашњег гиганта

Да би се видело да је јавни градски превоз једна од најпрофитабилнијих грана, пустићемо да говор бројки, кроз податке о зарадама од 1996. године, јасно укаже на бит проблема. Почећемо од 1996. године, када је марка износи 3,3 динара, ГСП је те године остварио приход од 208 милиона марака, уз расходе од 234 милиона марака. Ту разлику од 26 милиона покривао је град. Већ следеће године, када на власт долази коалиција "Заједно", број возила ГСП одмах бележи пад за 7,5-8%. Број корисника овог предузећа и прећених километара пада, а курс марке и динара остаје приближно исти. ГСП је те године забележио приход од око 230 милиона марака, расходе од 300 милиона, а разлику од 70 милиона марака поново је покрио Град. Тада је један аутобус Икарбуса коштао

140.000 марака, и за поменуту разлику од 70 милиона марака било је могуће купити 400-500 нових аутобуса, чиме би се у доброј мери обновио возни парк ГСП-а. Тако нису мислили градски челници, јер су паре завршиле у ко зна чијем џепу.

Долази критична 1998. година, када је укинут јединствени тарифни систем, што је стопирало дотадашњи прилив новца. Нема више дотација, карте и маркиче бележе драстичан пад продаје, тиња незадовољство запослених. Требало је припремити терен за увођење приватних превозника, па је у те сврхе одлично послужила деградација најетаријег превозника у граду. Наравно, да не буде забуне, увођење приватних превозника као алтернативе ГСП-у, није представљало никакав баук, али је предигра томе сугерисала на закулисне радње чији

је једини интерес био неконтролисано богаћење одабраних главешина блиских врху СПО-а. Признаћете, тешко је измислити бољи пут да се дође до деобе богатог девизног колача као што је ГСП, него устоличењем осовине Град-приватници.

Крећу велики послови за градске властодршце – издавање дозвола, регистрација предузећа, уступање линија, чега све не; у циљу што већег обрта новца. Рачуница је врло једноставна – осам плус седам су шеснаест, шест плус пет, два памтим. Долази до изражаја директна спрега челника града и појединих приватника, који су случајно или намерно у родбинским везама са градским оцима, што је улазница за добијање најпрофитабилнијих линија. Многобројни уговори предузећа ишли су преко по-

"Паркинг сервис" – сервис за прање новца градских челника

17.n2.2000. god.

X-1/3-3 MO/SP

ПОМОЋНИКУ ГЕНЕРАЛНОГ ДИРЕКТОРА ЗА
ЕКОНОМСКО-ФИНАНСИЈСКА ПИТАЊА

Предмет: Информација о регулисању утврђеног
менџа резервних делова у погледу
"Centralnog remontu"

Prilikom vanrednog popisa rezervnih delova u magazinske pogone "Centralni remont" koji je obavljen u vremenu od 23.09 - 28.09.1999. godine utvrđen je manjak na inventarist stvari delova. Odluceno da po ovom popisu nije doneta odluka o likvidaciji utvrđenog manjka isti je utvrđen i prilikom redovnog godišnjeg popisa za 1998. godinu. Nađajuće ni po ovom popisu nije doneta odluka o likvidiranju istog.

Напомињемо да је одвијање континуираног пописа у више наврата писменим путем сабевали решење овог питања, што до данас није решено па је исти манџак утврђен и прilikом пописа за 1999. годину.

Dopisane br. 447 od 18.01.2000. i br. 449 od 18.01.2000. godine o ovome su informisani VO generalnog direktora, zameniku generalnog direktora i pomoćnik generalnog direktora za ekonomsko-finanjska pitanja.

Напомињемо да се комерцијални сектор, i поред тога што је наредбом в.д. генералног директора био обавезан да се изјасни по овом питању, ни до данас није изјаснио.

Odluceno na hitnost rešavanja ovog pitanja zbog donošanja odluka o usvajanju popisa i savršenog celokupog Komitija za popis uz konsultaciju sa rukovodiocima ekonomsko-finanjskog sektora i rešumovodstva i plana predlažu da se utvrđeni manjak po tržišnim cenaма u vreme popisa knjiži se teret odgovornosti lično.

Pređaje vam dostavljamo radi informisanja i preduzimanja odgovarajućih mera u cilju konačnog rešavanja ovog pitanja, i Vaše saglasnosti sa datim predlogom.

NIKOLAJIĆ
ЕКОНОМСКО-ФИНАНСИЈСКОГ СЕКТОРА
Nikolaj Biljana, #ipl.eco.

Dostavljeno:
1 x Naslovu
1 x Direktoru RZ Zaj. poslovi
1 x Rukov. ekon. fin. sektora
1 x Odelj. kont. popisa
1 x o/o

средничких фирми, брижљиво одабрани да се у читаво клупко мутних радњи не би случајно инфилтрирао неко непозван. Довољно је сетити се фамозне фирме Еуроспона и драгог нам градоначелника Војислава Михаиловића, која је поставила одређене стандарде у својеврсном спринту на што више девизних нула у цепу.

Преко поменуте фирме букљавано су уцењивани приватни превозници да као предуслов за добијање дозволе за рад морају да откупе некакав пројекат, поприлично немаште садржине, за који се током летњих месеци прошле године морало издвојити читавих 65.000 динара, односно 5.418 марака по тадашњем курсу. Када су приватни превозници мало ојачали, врло брзо су показали своје добро скривано налицје. Ако не занемаримо чињеницу да приватници по аутобусу зарађују месечно 6.000 марака, када се обришу трошкови за особље, гориво и резервне делове, остаје им чиста зарада од 2.500 марака, наравно по возилу.

Добро је познато да сваки приватник располаже са више возила, да не плаћају порез, одржавање, осигурање радника, једном речју, немају непотребних издатака, јер унајмљују раднике ГСП-а који су или на боловању или користе слободне дане.

Возачи приватних аутобуса имају плату између 200-250 марака, а кондуктери од 100-150 марака месечно. У почетку, радници су могли да рачунају на 10-12% од зараде или 100 марака дневно, да би после оствареног првог већег капитала власници умањили плату радницима, уцењујући их за даљи остатак у послу.

Оставимо на тренутак приватне превознике и осврнимо се на проблем остваривања екстра профита појединаца блиских породици Драшковић. Да би приватник испунио предуслове за добијање дозволе, дужан је да пријави податке о аутобусу – годиште, тип возила, километражу, надлежнима из градског Секретаријата за саобраћај. Да је ова ставка, можда и најважнија, била од периферног значаја, постало је јасно свим корисницима услуга приватних аутобуса. Ако би парафразирали мудру народну пословицу: "Док једном не смркне, другом не сване", могли би да констатујемо да су многи чиновници поменутог Секретаријата остварили чист хар са аутобусима, за коју је требало издвојити 150 марака. Само по тој ставки, лако је израчунати да се од 600 аутобуса оствари профит од око милион марака.

Поред реда возње, који се периодично обнавља на шест месеци или годину

дана, и притом се увек изнова плаћају, постоје и друге профитабилне ставке, поменимо само неке – тарифу за добијање линије, пререгистровање... Генерално, критеријума за избор власника предузећа, возача, кондуктера нема, све се завршава врећом пуном девизног новца. Посебна одговорност била је на друштвеном правобраниоцу, јер су сви уговори морали да буду парафирани од правобраниоца, што захтева хитан одговор на питање ко је затајио или свесно склопио поглед са еклатантног кршења законских норми.

Сваки резервни део, гуме и гориво продаје се преко уговора и посредника, по знатно већим ценама од тржишних. Пошто један аутобус има много делова, лако се закључује да је зарада огромна. Препродавци задовољно трљају руке јер сав шкарт који имају на лагеру у сваком тренутку могу да продају ГСП-у, па да још и зараде. Провизије које прате поменуте трансакције су енормне, а због напумпавања рачуна трии касе ГСП-а, односно зараде преосталих радника овог некадашњег гиганта.

Далеко од очију, близу новчаника

Прilikом набавке горива долазило је до очигледних злоупотреба службеног положаја руководства ГСП-а на остваривању огромне материјалне користи. Говор цифара је немилосрдан – 14 тона на 100 возила, преко 80 тона на 600 возила, колико су била дневна следовања ГСП-у из НИС "Југопетрола", иако је у саобраћају просечно било око 250 возила. Остатак горива продаван је по цени од 25 динара за један литар, иако је набавна цена била само 7,90 динара. Градско саобраћајно предузеће је 19. новембра 1999. године склопило уговор са предузећем "МГ-ОИЈ" из Новог Сада, око испоруке 2.500.000 литара дизела у вредности од 34.000.000 динара. У име ГСП-а, уговор је потписао в.д. генерални директор Владан Максић, у својству корисника увоза, и директор "МГ-ОИЈ" Реља Дакић, у својству увозника. Индикативно је да је провизија увозника уговорена на бруто набавну цену робе од 4% (члан 2. уговора), што је веома неповољно по интересе ГСП, с обзиром да све зависне трошкове плаћа ГСП (члан 3. уговора).

Овом приликом потребно је нагласити да се код свих увозничких провизија проценат рачуна на нето набавну цену. Сама додатна набавка горива је спорна, јер према тумачењу Сектора за правне, кадровске и остале послове информисања, ГСП не може да набавља дизел гориво на слободном тржишту, већ само од НИС-а и Беопетрола, уз претходно одобрење ресорног републичког министарства. За време прошлогодишње НАТО агресије на нашу земљу, СПО је бесрамно отимао драгоцену "ратну" нафту намењену каквом-таквом функционисању престонице у условима ратног стања. Осноно руководство ГСП-а, блиско клану Драшковића, немилнице је то-

ком трајања ратног стања, а по налогу Максића, менаџа дизел бонове за бензинске и "делила" их трећим лицима, другим речима, остварујући значајну финансијску корист. Трансакције са боновима одвијале су се сигурним каналима, уз наглашену привидну форму, која је обично пратила овакве "подухвате".

Пример који следи речито презентује поменуто наводе. Референт осигурања, Радивоје Савковић, дана 14. 7. 1999. године обавештава телефоном директора РЈ Заједнички послови да је по налогу генералног директора, а за замену (дизел за бензин) секретарици Весни Матић прелато 220 литара. У мутне трансакције око замене бонова, укључио се и тадашњи в.д. генералног директора ГСП, Милан Живановић, који се 26. априла 1999. године обратио "Југопетро-

за главног добављача маркица за превоз. На први поглед рекло би се ништа чудно, међутим проблем врло брзо избија на површину, јер су се појавиле неправилности у штампању маркица, што је створило огромне проблеме у дистрибуцији.

Према резултатима финансијске контроле Службе продаје, уочене су неправилности око примљених маркица за децембар 1999. године од приватног издвачког штампарског предузећа "Цицера". Тако је 26. новембра 1999. године представник "Цицера" донео у магацин ГСП-а 7.077 маркица за децембар 1999. године, на основу требовања ГСП-а, приликом чега је Служба продаје констатовала неисправност у штампању маркица у броју од 40.000 примерака.

Контролом је установљено да је за дистрибуцију била предвиђена вели-

Класична злоупотреба положаја регистрована је приликом случаја везаног за пословање ГСП-а са предузећем "Алто-интер", односно спора који се волио код Привредног суда у Београду до 29. децембра 1999. године, због тога што наведено предузеће није измирило своје обавезе у износу од 432.000,00 динара према ГСП-у. Међутим, 11. новембра 1999. године руководиоца Комерцијалног сектора ГСП-а, Владимир Томчић, класичним криминалним актом писмено обавештава Правну службу ГСП-а, под бројем 10213, у коме се дословце наводи: "У вези спора који се води код Привредног суда у Београду, где је као дужник фирме "Алто-интер" (број предмета 2215/99), извештавамо вас да је дужник измирио у потпуности своју обавезу. У том смислу предмет сматрамо решеним". На предметни допис сагласност је дао и в.д. Максић, по ком основу је Правна служба 12. новембра 1999. године поднела Привредном суду поднесак са предлогом за повлачење предлога за дозволу извршења, на основу чега је тај суд и донео решење којим је обустављено извршење дужничке обавезе (решење I бр. 2215/99).

Овај егзактни пример изругивања свих законских норми је ипак био на стацленим ногама, јер су савезни руководиоци Сектора за економско-финансијска питања констатовали да "Алто-интер" није измирио своју обавезу према ГСП-у (решење бр. 8896, од 29. 12. 1999), чиме је нанео штету ГСП-у од 1.449.063,57 динара на дан 29. новембра 1999. године. Епизод ове судско-криминалне заврзламе је покренут дисциплински поступак против именованог Томчића, како је у образложењу наведено, "несавесног, некавалитетног и неблаговременог обављања радних задатака".

Шта се све радило у ГСП-у, почело је да се открива након хапшења бившег директора Милана Живановића и Јасмине Лазаревић, октобра прошле године, осумњичених за незаконито пословање ГСП са фирмама "Форца импекс" и "Авала гуме". До јавности је допрло да су се за резервне делове и поједине добављаче издвајале енормне суме новца, док је истовремено број возила у саобраћају био све мањи. Читаоцима ћемо презентовати тзв. Протокол о преузимању обавеза између "Форца импекса" и "Авала гуме", закључен 26. марта 1999. године, око међусобних обавеза и потраживања са ГСП-ом. Сам протокол урађен је без икаквог знања ГСП-а.

Да се ради о врло озбиљном преступу, говори и сума од 657.407,85 динара. Због свега изнетог, постојала је разлика приликом књижења код ГСП-а, и с тим у вези појавила се претплата код "Форца импекса", јер је плаћање у то време обављано путем асигнација преко Секретаријата за саобраћај за "Форца импекс", а код "Авала гуме" путем асигнација и компензација, јер ГСП није имао увид у то колика је стварна претплата и на основу којих рачуна, с обзиром да није вршено тројно сравњење пословних књига између актера. Спецификација рачуна достављена је накнадно 23.

2015
21. III 1999

26. 07. 1999. god.
K-1/1-BN/PN

DIREKTORU RJ "ZAJEDNICKI POSLOVI"

U prilogu dopise ostavljam Vas prateću dokumentaciju
- Informaciju, službenu belešku i Ugovor o cesiji u vezi ugovora sa
"Trajalom" br. 137/2-98 na iznos: 16.972.916,00 dinara koji ni do danas
nije potpisan.

Nepotpisivanjem ovog Ugovora SSP "Beograd" je ostao uskraćen za
pomoc koje mu je sledovala u navedenom iznosu i koji je Vlada Republike
Srbije opredelila još u 1997 god. gradu Beogradu - za SSP "Beograd".

Molim Vas da pod HITNO preispitate ovaj slučaj i o istom obavestite
generalnog direktora.

Detaljnije obrazloženje je data u prilogu.

BUKOVODILAC
EKONOMSKO-FINANSIJSKOG SEKTORA
Nikolov Biljana, dipl. ecc.

лу" са захтевом да се извесној Драгани Ђорђевић омогући замена бонова у количини од 220 литара дизела за бензинске бонове. Да подсетимо, ради се о човеку који је ухапшен управо због финансијских малверзација са парама радника ГСП-а, односно генерално недомашинског пословања.

Свако ко се прихватио управљања ГСП-ом, аутоматски је истицао у први план неког свог фаворита, чиме је утирао сигурну стазу за нека "ситна" задовољства, која су за остале "неподобне" само санак пусти. Да не би случајно заостајао за својим претходницима, Владан Максић је прокламовао фирму "Цицера"

ка количина дуплих бројева маркица. Ако наведену бројку од 40.000 разложимо по зонама, добијамо фрапантан податак да прва зона маркица стаје 142,80 динара, што множимо са 35.000 неисправних маркица. Исти поступак понављамо за радничку маркицу, исто за прву зону, за коју је требало издвојити 122,40 динара, па то помножимо са 3.600 комада. Прва и друга студентска маркица стаје 76,50 динара, и ту је евидентно 2.000 неисправних комада. После свега, остаје нам могућност да се изборимо за прелазну оцену и саберемо колико су појединци из врха предузећа могли да присвоје новца "испод стола".

PRILOG 1: Informacija o vezi problema koji su nastali zbog spornih faktura firme "Patrimons" sa ovrhom i ne ostali problemi koje u ovom radu ima odvajanje finansijske kontrole zbog kojih nije u mogućnosti da obavlja poslove kontrole

U vezi razgovora koji je obavijen sa Vama 19.11.1999 god. i koje je prisustvovalo odeljenje finansijske kontrole i rukovodilac Ekonomsko-finansijskog sektora u vezi spornih faktura firme "Patrimons" sastrano da je neophodno, obzirom na to da su zbog svoje kratkog vremena koje ste mogli da odvojite za taj razgovor anoge stvori ostale nedorečene, i da Vas pisano obavestimo o:

1. Probleme koji su nastali sa firmom "Patrimons"
2. Ostale organizacione i tehnicke probleme zbog kojih odeljenje finansijske kontrole praktično više i ne funkcioniše

Patrimons
International Trading Company

Jovana Rajića 5a
11119 Beograd
JUGOSLAVIA
tel./fax: (381 11) 423 253
424 329

GSP "BEOGRAD"

Zmaj Jovina 41
11000 Beograd

Beograd, 24.09.1996.

FAKTURA Broj: 96/243

Broj porudbenice: 3148

Datum porudbenice: 13.09.1996.

Broj otpremnice: PM 217/DT

Datum otpremnice: 24.09.1996.

RR br	Opis dela	Kat. br	Kol.	Jed. cena	Ukupno
1	čvrst temperaturne motora	51.27420.7006	300	194,00	58.200,00
2	čvrst prizka ulja	51.27421.0088	500	306,00	153.000,00

Zajedno sa rednim brojem 2

Total (DIN): 211.200,00

Opšti porez na promet (%): 10 21.120,00

Porez za izveznicu (%): 2 4.224,00

Posebna taksa na promet proizvoda (%): 3 8.336,00

TOTAL ZA NAPLATU (DIN): 242.880,00

Molimo da gore navedeni iznos uplatite na naš broj računa: 40816-601-1-2057845

novembra 1999. godine od strane "Avadla gume", pri čemu je konstatovano da se računski odnosi na 1998. godinu, i da su isti već zatvoreni (plaćeni) kod GSP-a, a plaćeni i "Foris impex", gde se pojavila predmetna pretprijava.

Koliko je sve to i kakvog uticaja imalo na poslovanje GSP-a, najbolje su osetili različiti preduzeća krajem prošle godine, kada su ostali uskraćeni od Grada za isplatu pet mesečnih plata. Javnosti je više puta skretana pažnja da je GSP pljačkan u najmanju ruku čudnim kupovinama i zalihama rezervnih delova, pa i čerupašom novih autobusa. Dešavalo se, kao u slučaju sa nabavkom robe od firme "Mankol", da je dotičnoj firmi isplaćeno 2.825.434,00 dinara avansa, a da GSP-u nije isporučena roba, niti je obezbeđena dokumentacija za knjiženje avansa. Po već dogovorenim poslu, firma "Tenek trej" trebalo je da isporučuje GSP-u rezervne delove za generalni remont motora MAN u vrednosti od 816.982,25 maraka. Naknadno je ugovor prebačen kompaniji "Internacional ID", a problem se pojavio pri-

likom plaćanja, koje je izvršeno samo na bazi ugovora, dok je izostala profakturna. Takođe, uvidom u ugovor o isporuci rezervnih delova, postalo je uočljivo da uopšte nisu navedena lina koja su ovlašćena za potpisivanje ugovora.

U slučaju firme "Patrimons" došlo je do realizacije akceptiranih naloga, kao i naplata kamate koja, po fakturama ove firme, iznosi 20% na mesečnom nivou, inace enormno visoka, a ne kao što je po zakonu iznos zatezne kamate za neblagovremeno plaćanje obaveze. Slučaj sa fakturama firme "Patrimons" otvori je pitanje odgovornosti onih koji su posredno ili neposredno bili u vezi sa ovom firmom. Na listi odgovornih nalaze se i mnogi izvršioци koji više ne obavljaju te poslove, neki su otišli iz GSP-a, a većina je, posle "uspešno" obavljenog posla, preusmerena na druge "radne zadatke" dađe degradacije najstarijeg gradskog prevoznika.

Da se nisu kontrolisale klauzule koje su se nalazile na fakturama ili

profakturama za neblagovremeno izmirenje obaveze, a odnosile su se na izmirenje kamata, dokazuju slučajevi sa kojima je GSP počeo da se susreće i pre 1999. godine. Navešćemo samo neke od drastičnih primera: "Super AC" - u parničnom postupku, "Troauto", gde je doneto rešenje o vansudskom poravnanju koje nije ni sprovedeno, jer GSP navodno nema para. Lista se sigurno ne završava na "Patrimonsu", jer u slučaju hronične nelikvidnosti, mnogi dobavljači su прибегавали različitim načinima naplate svojih dospelih potraživanja. Poменути "Patrimons" zatražio je iznesnu količinu marke za februar 1999. godine, uz znanje samog vrha GSP-a. Indikativna je zabrana Skupštine grada, koja je donela nekako baš u to vreme, da se u slučaju hronične nelikvidnosti GSP-a zabrani vršenje kompenzacija i pesija za marke.

Zbog čestih smena rukovodstva, mnogi ugovori nisu "obnovljeni", neki su poljubno stavljeni van snage, o čemu odgovornosti iz GSP-a nisu nikog obavestavali, a neki zaključeni nikada nisu dostavljeni finansijskoj kontroli. Dešavalo se da komercijalni sektor dostavi aneks osnovnog ugovora, o čemu ništa ne zna finansijska kontrola, jer im nije dostavljen. Za neke "poslove" stižu fakture, a da nema zaključenih ugovora, kao u slučaju poslovanja sa "Gošom". Šta reći o višegodišnjem kašnjenju fakture (Jugopetrol, Gopa) po raznoraznim osnovama, od kojih je krupijalno svesno izbegavljene poreskih obaveza odgovornih iz komercijale, pogona, do dobavljača.

Po nalogu pomoćnika generalnog direktora GSP-a, krajem 1998. godine puštena je hrpa fakture koje su trebale da zatvore avansne uplate (Pineks, Foris impex), a odnosile su se na plaćanja koja su izvršena tokom 1997. i 1998. godine. Da čitava problematika dobija groteskne konture, govori i činjenica da se ne zna ko je unutar rukovodstva GSP-a ovlašćen da potpisuje fakture. Pечат oвере komercijalnog sektora, koji bi trebalo da stoji na poleđini fakture, stavlja se pro forme, i ne popunjava se. To u praksi znači da ako se, na primer, ne popuni broj ugovora ili predučana po čemu je nabavka izvršena, postavlja se pitanje za šta onla garantuju "odgovorna lina" iz komercijalnog sektora? Pri tome ne treba ispuštiti iz vida da potpise stavlja i rukovodilac komercijalnog sektora.

U vezi problema sa nefakturisanom robom, vađa poменути firme "Steko", "Mikromotor" i "Elektroremont", koje su izvršile svoje obaveze, a fakture su im ispostavljene tek posle godinu dana, i to po novom cenovniku, a postoji i preko sto desetak dostavljenih za robu koja nije fakturisana (Mikromotor), a kod nekih fakture nema ulaza i roba je duго под reklamacijom (Steko).

Лични интерес пре свега

Више пута инивиран захтеви савесних радника ГСП-а за регулисање проблема мањка резервних делова, остајао је без одговора. Приликом ванредног пописа резервних делова у магацину погона Централни ремонт, обављеног у периоду од 23. до 28. 9. 1999. године, утврђен је мањак шеснаест ставки резервних делова. Иако је о томе обавештен в.д. Максим, као и економско-финансијски и комерцијални сектор, изостало је њихово изјашњавање по том питању. Тако је, у попису резервних делова за 1998. годину, забележен мањак резервних делова у висини од 90.591,53 динара. Ту није крај проблема.

Уместо да се радницима обезбеде основна средства за рад, при чему би паства за прање руку била довољна за почетак, догађа се управо супротно. Пасту за прање руку заменио је шампон за прање возила, а магацини свих погона буквално су затрпани непотребним деловима као што су добоши, кућништа мењача и друго. Логично би било очекивати да су једина страна о којој треба да се прича путници, што је само замка за лаковерне. Уосталом, одговорни из града и ГСП-а, у својим димузинама тешко могу да чују вапаје грађанства или једноставно не желе. Влада Републике Србије одобрила је још 1997. године помоћ граду Београду за побољшање прилика у ГСП и "Ласту". Ради се о уговору који су надлежни из ГСП-а требали да потпишу са "Трајалом" из Крушевца на име испоруке гума и ХТЗ опреме, у износу од 16.972.916,00 динара. "Ласта" је свој део искористила, док је ГСП остао ускраћен за помоћ која му је следовала у наведеном износу.

Иако је у 1998. години сутерисано тадашњем помоћнику генералног директора за економско-финансијске послове ГСП-а да о томе упозна генералног директора и предложи потписивање уговора, исти то није учинио из познатих разлога, али, зато је руководство ГСП-а било знатно инвентивније приликом уговарања посла са фирмом "Каирс-бироопрема" из Чачка. Наиме, уговором са наведеном фирмом, потписаним 12. новембра 1998. године, у име ГСП од стране генералног директора Милана Живановића, продавац се обавезао да ГСП-у испоручи машине за пластификацију и фолије за месечне карте у износу од 2.946.960,00 динара. Роба је прispела у магацин ГСП-а априла 1999. године, али још увек прispеле машине нису пуштене у рад. Проблем се појавио јер "Каирс" није увозник, већ продавац опреме, а вредност посла је увећавана по штицованом курсу, као и формулација одлуке о пријему машина за пластификацију.

Тако је у периоду од 12. новембра до 31. децембра 1998. године штицовани курс променио своју вредност са 8,00 на 9,10 динара за једну немачку марку. Вредност уговореног аванса на дан 12. новембра 1998. године износила је 221.122 марака, или 1.768.176,00 динара (јед-

на марка 8,00 динара), а већ 31. децембра 1998. године износ у маркама је умањен на 194.304 ДЕМ, јер се за једну марку добијало 9,10 динара по штицованом курсу.

Језик цифара је сувопаран, али понекад говори више од јавно изговорене речи. У поменутом периоду забележена је разлика од 26.717 марака, да би се 23. априла 1999. године, када је роба пристигла на адресу ГСП-а, постојећи износ од 26.717 марака увећао на чак 293.887,00 динара, захваљујући штицованом курсу од 11 динара за једну марку. На крају је вредност посла износила 3.246.960,00 динара.

Након извршене контроле и израле прегледа вредности имовине ГСП-а која се налази на територији Републике Хрватске од Одељења осигурања, уочено је неслагање између стварне књиговодствене вредности која је предмет осигурања и вредности изражене у попису осигурања. Потписивањем уговора о осигурању имовине и лица између ГСП-а и "Сим осигурања", овлашћеном лицу из поменутог осигуравајућег друштва предати су подаци о ревалоризованој набавци вредности имовине на дан 31. децембра 1997. године. И поред упозорена да се изврши умањење вредности за грађевинске објекте (2.416.437 динара) и опрему (473.508 динара), премије осигурања се и даље рачунају у увећаном износу.

Центри моћи у престоници, уместо да се позабаве избављењем ГСП-а, који је тешко израбуван "умирао на чокотима", бавили су се политичким проценама шта губе, а шта добијају од роња ГСП-а. Држећи се прокламованог модела остваривања што веће добити на мучи грађана, градски оци водили су рачуна о свим сегментима јавног градског превоза. Пропуста није смело да буде, што аутоматски значи да ни набавка хране за раднике ГСП-а није смела да се нађе у колизији са манијом богаћења на рушевинама некадашњег гиганта.

У ГСП-у већ дуже време фигурира проблем набавке хране за мензе. Проблем је доспео у жижу јавности када се сазнало да се неким добављачима не измирују финансијске обавезе, док је привилегованим добављачима, блиским врхушки СПО-а, омогућено да остварују значајну финансијску добит, далеко од очију јавности, продајући робу по знатно вишим ценама него што је слободној продаји. Поменутоме само једног добављача, фирму "Ђурчић-топ", чије цене експлицитно потврђују претходно изречену констатацију. Тако је, на пример, роштиљска кобасица вреднована на читавих 110,92 динара, док се исти такав артикул у БИМ "Славији" може набавити за 53,00 динара. Једини њихов проблем, својеврсна омча око врата, која све више притеже надобудне олигархе, је што су запослени из ГСП-а више гладни него пијани да не би могли да саберу два броја.

Коначно, никако не би смели да превидимо питање имовинског стања појединих "заслужних" функционера. Те-

ма која некако здраворазумски намеће што хитније одговоре ко плаћа луксузне аутомобиле, путовања, гозбе по београдским кафанама... Одсуство транспарентности својих извора финансирања чита се само у једном контексту.

Чим је ступио на чело ГСП-а, в.д. Максим је морао себи да прибави и одговарајуће возило, у складу са његовим "репомеом", као што је, на пример, ауди 80. Јер, замислите да се в.д. Максим вози у аутомобилу домаће производње, или, не дај боже, градским превозом. Његовим устоличенем, службено возило о коме је реч дано је на коришћење Скупштини Београда, од стране ГСП-а, без икакве званичне одлуке или неопходних назира. Такође, познато је где се поменуто возило тренутно налази, а неке незваничне информације указују да је на вишемесечном ремонту. И то је све.

Да градски оци преферирају и домаћа возила, показује и случај куповине возила "југо флорида", која није могла да прође без закупних радњи. Возило је набављено од предузећа "Шамет" из Аранђеловца по цени од 45.844,80 динара, на коју је плаћен порез. Међутим, достављен је и рачун предузећа "Ауто кола" са износом од 69.000,00 динара за исто возило, који је измирен бирманским уплатама и компензацијом. Стога се ГСП нашао у ситуацији да плати знатно мањи порез, уз који још увек тече камата. Поставља се питање шта је са разликом од 45 до 69.000 динара? Одговора још нема, али је питање само докле.

Вратимо се на тренутак питању транспарентности лагодног живота градских званичника, односно поверењу у људе који су увек беспрекорно и по последњој моди обучени, са решеним стамбеним питањем. Крајње је дегутантно када фразеолошки говоре о сиромаштву и сличним стереотипима, а да их муче обичног човека коме се обраћају уопште и не дотичу. Да подсетимо, читава свита знаних и незнатих функционера из Старог двора, на челу са градоначелником Војиславом Михаиловићем, од сидних путовања по свету и не стиже да се ближе упозна са проблемима грађана, што би, у крајњој линији, требало да је једина њихова преокупација. Гламур светских метропола је свакако примамљивији од суочавања са мрачном свакодневицом престонице.

Колико грађане Београда коштају "екскурзије" олабраних функционера? Одговор је једноставан, али и упозоравајући – петодневна посета делегације Скупштине града Паризу, која је бројала седморо људи, "олакшала" је највиши градски дом за око 240.000 динара, што је скоро половина од укупне суме планиране из буџета за путне трошкове градских челника. Сва је прилика да сви надмени покушаји градских званичника да ескивирају одговоре на питања о еномном личном богаћењу, неће моћи да исфабрикују опрост за све почињене грехове. Посебно би требало да имају на уму историјску чињеницу да је Салвадор Аљенде политички умро у очима јавности након краха градског превоза.

Иван Николић

ДРУГА СТРАНА МЕДАЉЕ

У распарчавању имовине свих Београђана, важно је у правом тренутку поставити поуздану особу на чело одабраног предузећа, која ће ћутке аминovati све жеље брачног пара Драшковић, или левице

У условима перманентног суноврата животних прилика у престоници изазваног флагрантним кршењем елементарних права грађана, поставља се круцијално питање транспарентности "демократске" власти: да ли су репрезенти ове власти заиста уверени да грађани не виде и не реагују на антагонизам између јавно изговорене речи, обећања о бољој будућности "када дођемо на власт", и изгледа и понашања истих беседника. Док се јавно свесрдно залажу за заустављање галопирајућег сиромаштва, када се угасе светла позорнице, транспонују се у људе који преферирају скупу одећу, аутомобиле, са решеним стамбеним питањем, којима је стало до сузбијања беде, сиротињских кухиња као до лањског снега.

Декларишући себе као једине заступнике реалних интереса осиромашеног бирачког тела, локални властодршци се држе доктрине да је много ефектније причати о сиромаштву, не схватајући суштину свакодневних проблема већине грађана, јер, ипак су сувише далеко од проблема плаћања рачуна за струју, куповине патика, да би их уопште дотицала мука обичног човека. Уместо тога, свом силином обрушавају се на комунална предузећа и установе које потпадају под њихове ингеренције у зависности од тога где у одређеном тренутку могу да подмире своје прохтеве.

У распарчавању имовине свих Београђана, важно је у правом тренутку поставити поуздану особу на чело одабраног предузећа који ће ћутке аминovati све жеље брачног пара Драшковић. Чему то води, најбоље сведоче руинирани и опљачкана јавна комунална предузећа и несрећни радници на ветрометини, без права на барем достојан живот. Ненавикнути на отпор, према ономе ко се усуди да им се супротстави примењују "ванредне мере", најжалост, већ добро познате широј јавности. Према непотпушим и непоткупљивим грађанима примењује се широк дијапазон репресивних мера, не би ли се ућукала истина о правој природи "демократске владавине" СПО у Београду. Пример оних непокорних грађана, одлучних у заштити права и закона, представља својврстан сигнал широј друштвеној заједници да санкционише присутне аномалије које озбиљно нагризају здраво тки-

во престонице. Јер, истина се више не може сакрити.

Деца као "таоци"

У свом походу на установе за чије функционисање је управо Град надлежан, а које су, парадоксалне ли ситуације, похарали без пардона, на ред су дошле и предшколске установе. И управо тај неразумни атак, политички штетан, људски недобронамеран, превршио је сваку меру доброк укуса. Узевши у обзир баналну чињеницу да су предшколске установе углавном женски колективи, посматрали су их као лак плен. Убеђени да се чланови колектива предшколских установа неће побунити, на очиглед запослених бесрамно су чинили разне финансијске малверзације, проневере, демонстрирајући притом потпуно одсуство слуха за проблеме деце, због којих, уосталом, предшколске установе и постоје.

Не размишљајући о томе да ли ће хиљаде малишана имати шта да једу у вртићима, радници градског Секретаријата за социјалну и дечју заштиту немилнице су отимали средства намењена за куповину хране. И оне намирнице ко-

је су испоручене вртићима купљене су по највишим ценама од добављача, блиских криминалним клановима СПО-а. Тако у анексу уговора (бр. 404-44/98 од 15. 3. 2000), склопљеног између градског Секретаријата за социјалну и дечју заштиту, а који заступа секретар логичног Секретаријата, Стана Божовић, и добављача намирница, предузећа "Еко-продукт", са седиштем у улици Андре Николића 1-3, чији је председник Мирко Брашковић, стоји да се повећавају цене намирница за исхрану деце. Индикативан је датум склапања уговора, 15. март, а да се управо тим анексом уговора "врше измене основног уговора, почев од 6. марта 2000. године".

Градски секретар за социјалну и дечју заштиту, Стана Божовић, правда овакве поступке свог Секретаријата фразом да је купљена храна врхунског квалитета. Добро, можда квалитет јесте врхунски и такав треба да буде, али се намирнице не морају куповати из "шесте руке", преко неких препродаваца, већ се могу узимати директно од произвођача. Тада Секретаријат не би плаћао пољопривредне производе са српског тла по енормно високим ценама, па се за суму

Злоупотребама положаја, зарадили су вишегодишњу робију. Очигледна подршка коју имају у парламенту од стране скоро свих одборничких група, сем Српске радикалне странке, и даље их држи на слободи

Zaposleni u PU „Dr Sima Milošević“ neće da dozvole dolazak nove direktorke

Radnici štite direktorku

Radnici 35 vrtića Predškolske ustanove „Dr Sime Milošević“ u Zemunu, potpuno su rešili obustavu rada i jednolično vrata svih vrtića. Ovo su zaposleni osigurali se u osam časova ispred zgrade matičnog vrtića i protivnoš zbog toga nisu dozvolili ulazak nove direktorke.

PU „Dr Sime Milošević“ nije dobila odobrenje za rad na području predškolske ustanove. Ovo je razlog zbog kojeg su radnici osigurali se u osam časova ispred zgrade matičnog vrtića i protivnoš zbog toga nisu dozvolili ulazak nove direktorke.

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ ГРАДСКОГ ОДБОРА СРС

Градска власт ускрађује део зараде запосленима у вртићима

Председник Градског одбора Српске радничке странке Београда Стево Драговић упуcao је писмо на које једну изградњу у међународном уговором са Секретаријатом за социјалну и децу заштиту и др. Једна од тачака уговорног документа је да су средства за набавку материјала за његово материјала да је су укупно савесно да исплату зараде за сваки предшколски радни партерни Београд јединствен пример овога.

УПОЗОРЕЊЕ МИНИСТРА ЗА БРЗУ О ПОРОДИЦИ ДР МИРОСПАВА НЕДЕЉКОВИЋА

Одмазда градске владе над директорима предшколских установа

Министар за брзу о породици др Мирослав Недељковић упозорио је Државну Градску Владу да не сме да одмазда над директорима предшколских установа у чију локалност криве ситуација како би могла да испречи недовољност запослених што се показало недовољно финансијском одговорношћу добрих делова оспора у одређеном времену.

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ ГРАДСКОГ ОДБОРА СРС

Обрачун са директорима обданишта који нису чланови СПО

Смена Јасенка Савић, директорки земунске предшколске установе, изнела на велики отпор запослених јер не постоје битни разлози за уручења откaza, каже Стево Драговић, председник ГО СРС. Председник београдског одбора СРС Драговић оптужио је Дирекцију за градско грађевинско земљиште за „денегацију инвеститора“.

Градска влада, уместо да изведе на одговорност лица из својих редова упуцала у злоупотребе и пољача, почиње да прети смењивањем сваког руковођа који није прихватио Српског покрета обнове или није у редовним односима са владајућим породицом Драшковић-Боничковић, оспораје се у оспоришту.

Прва на мести за директора је Јасенка Савић, директорка Предшколске установе „Др Сима Милошевић“ из Земуна, која је решењем Министарског одбора Скупштине града, а не предлог председника Скупштине града Београда разрешена 2000. године, у складу са одредбом.

која је одлазила на један производ могу купити два.

Увидевши да надлежни Секретаријат не располаже адекватно новем намењеним вртићима, директори су се побунили и затражили да се обустави обједињена набавка хране и да се средства поделе предшколским установама које би самостално вршиле набавку.

Оно што је изазвало револт директора и особља предшколских установа, јесте податак да је Секретаријат куповао најскупље производе, а испорука је постајала све нередовнија. Са друге стране, предшколске установе „притиска“ Запад за заштиту здравља, који редовно обилази објекте и узима узорке хране на анализу. Да би оброчи задовољили потребне критеријуме, морају да садрже све хранљиве састојке који су неопходни за развој детета (беланчевине, угљене хидрате, масти...).

Градски Секретаријат за социјалну и децу заштиту одлучио је да директорима предшколских установа изађе у сусрет и омогући им самостално набављање намирница. На састанку одржаном 24. маја 2000. године, директорима је понуђен „папир“ који је садржао износе додељене београдским предшколским установама. Одредене суме (заједно) чини, приближно, четвртину средстава која су некада трошена у исте сврхе. Образложено је да су то тренутне могућности Секретаријата, да новца више нема и тражено је да директори својим потписом дају сагласност и тиме верификују документ. Резигнирани директори објавили су да дају сагласност и да прихвате мизерне суме новца. За „папир“ који и нема форму документа јер не

садржи ни назив предлагача, потпис као ни печат, речено је да важи од 1. јуна 2000. године и да нема ретроактивног исплаћивања, иако су директори од последње испоруке, 11. априла, морали сами да се сналазе за намирнице, јер деца не могу да се хране само смрзнутим поврћем. Међутим, до пребацивања новца предшколским установама није дошло, а Секретаријат је задржао обједињену набавку са спорадичним испорукама.

Али, да је тачна она народна, да у свему лошем има нешто добро, потврђено је и овом приликом на састанку у Секретаријату за социјалну и децу заштиту. Наиме, на састанак је, поред директора осталих предшколских установа у Београду, позвана и Јасенка Савић, директорка предшколске установе „Др Сима Милошевић“ из Земуна. Иста она Јасенка Савић која је, решењем од 19. априла 2000. године, разрешена дужности директора, и коју је градски секретар, Стана Божовић, оптужила за „незаконито пословање“. Сада се поставља питање зашто је госпођа Божовић одлучила да Јасенку Савић поново призна за директора. У чему су то Стана Божовић и остали из Секретаријата Скупштине града видели свој интерес. Али, кренимо редом.

Предшколска установа „Др Сима Милошевић“ једна је од највећих и најбогатијих у Београду. Вероватно је то био један од разлога за покушај постављања на место директора човека из редова СПО, који би радио, у сарадњи са градским властодршцима, на систематском сиромашењу куће и истовременом богаћењу неких других. Стога је требало нај-

пре уклонити са места директора госпођу Јасенку Савић, а најбољи метод, до сада примењен неколико пута, јесте оптуживање за малверзације. И као што увек своје грешке траже код других, и друге оптужују за недела која су сами починили, тако су сада и Јасенку Савић неоправдано окривили управо због онага што они раде. Али, како је све почело?

У последнедневним сатима 19. априла 2000. године, по истеку радног времена, из градског Секретаријата за социјалну и децу заштиту у предшколској установи „Др Сима Милошевић“ упућен је факсом налог директору да „до даљњег обустави све активности везане за куповину и плаћање дидактичких средстава и средстава за рад“. Налог који је за секретара Стану Божовић потписао помоћник Милан Петковић, примењује се од дана његовог добијања.

Због недостатка мотива за издвајање оваквог налога, наредног радног дана директор Јасенка Савић и председник Синдиката Јулијана Киковић, упућују факсом захтев за објашњење разлога издвајања налога. Да ли због непостојања рационалног разлога или нечег другог, Секретаријат овога пута остаје нем.

Истог дана десило се оно што су Стана Божовић и њена клика најмање очекивали. Наиме, одржан је састанак руководиоца радних јединица и Извршног одбора Синдиката установе на којем су присутни изразили незадовољство издавањем налога и најавили нове мере. Десило се најмање очекивано – Синдикат је подржао директора, а све у циљу одбране своје установе.

Како би се окончало тражење објашњења, Стана Божовић је, 21. априла, позвала Јасенку Савић да дође у Секретаријат у 10 часова, када ће јој бити уручено решење о разрешењу. Решење предаје заменик секретара, Весна Влаховић, која ни сама није сигурна када оно ступа на снагу.

Да ли особа која је заменик ГСЗ-СДЗ сме себи да дозволи да не зна када решење постаје извршно? Весна Влаховић чак верује да је то од дана када је донесено, иако свако решење постаје извршно 15 дана од дана уручивања. Ово је само једна у низу егзактних чињеница које показују какви се кадрови налазе на челним функцијама у овом граду.

У образложењу поступка стоји да је Секретаријат за социјалну и децу заштиту у циљу унапређења рада и успешнијег функционисања предшколске установе „Др Сима Милошевић“, Земун, покренуо иницијативу за разрешење досадашњег директора, госпође Јасенке Савић. Извршни одбор Скупштине града прихватио је овај предлог и у складу са Законом о друштвеној брзи о деци и Статутом града Београда разрешио дужности Јасенку Савић.

Уплашени могућим ванредним мерама запослених, челници Секретаријата преко др Славице Прибаковић, председника Управног одбора установе, заказују састанак за 24. април у 9,00 часова у управној згради, са само једном тачком дневног реда: „Информација о именована-

њу директора предшколске установе "Др Сима Милошевић", Земун, по решењу Извршног одбора Скупштине града Београда". Седници би, поред чланова Управног одбора, требало да присуствује проширени колегијум установе који не прихвата разрешење директора, а већ је најавио обуставу рада за 24. април. присуствоваће и остали запослени који ће изразити револт због увођења политике у вртиће. Позвана је и штампа која ће јавно да информише о догађајима у предшколској установи у Земуну.

Сила као једини преостали аргумент

По утврђивању дана када ће бити обустава рада, надлежни из Секретаријата за социјалну и децу заштиту прибегавају претњама не би ли заплашили раднике и одвратили их од обуставе. Стога, Милан Петковић дан пред штрајк, иако је била недеља, злоупотребљава бројеве телефона радника Установе који су му дати за случај невоље током НАТО агресије. Петковић, дакле, позива све руководиоце и уз читав арсенал претњи налаже да вртићи буду отворени 24. априла изјутра. Уколико руководиоци не желе да испуне наређење надлежног, од њих је затражено да кључ донесу у Секретаријат.

Између осталих, Петковић је у 22 сата позвао и помоћника директора, Илеану Ковачевић, са захтевом да нареди особљу да раде или ће сносити одговорност. Када му је заменик директора одговорила да она то неће урадити, Петковић је претњим тоном истакао да они имају и друге методе. Касније је Милан Петковић јавно негирао да је претио било коме из Установе.

И поред многобројних претњи, вртићи су 24. априла били закључани, а особље се окупило испред управне зграде где је требало да се одржи најављени састанак. Око 9,00 часова у двориште вртића долазе Весна Влаховић и Милан Петковић, представници Секретаријата, као и Славица Прибаковић, председник и Боро Вићевић, члан Управног одбора Установе. Пошто је зграда била закључана а сви запослени већ били присутни, понуђено је одржавање састанка у дворишту. Као што је већ поменуто, састанак је требало да има једну тачку дневног реда, а то је именовање новог директора за ту функцију Секретаријат је одредио Бранкицу Ђуришић, бившег директора предшколске установе "Савски венац", која је ту показала своју умешност пословања доводећи Установу на ивицу egzистенције. Бранкица Ђуришић је за време свог "директоровања", поред многобројних злоупотреба просторија Установе и конфликта са родитељима, током 1999. године послувала са губитком нешто више од 110.000,00 динара. Иако је већ једну Установу довела до пропасти, родбинске везе са градским секретаром за социјалну и децу заштиту, Станом Божовић, омогућиле су јој да се кандидује на место директора веће и богатије Установе у

којој би применили широк репертоар метода како систематски руинирати дату установу.

Онога дана када је требало свечано да буде устоличена за директора предшколске установе "Др Сима Милошевић" и званично уведена у просторије, због непланираних потешкоћа, Бранкица Ђуришић је чекала на улици. Новоименовани директор који треба да стане испред својих радника и буде пример за њих и децу која у вртићима бораве, чека у прикрајку да насилним путем заузме фотељу.

Али, због одлучности радника, састанак није одржан ни до 14,00 сати, када представници Секретаријата одлазе за кажујући седницу Управног одбора у својим просторијама за 15,00 часова. Исход седнице није познат, јер чланови Управног одбора из предшколске установе "Др Сима Милошевић" нису присуствовали. Мада се по дешавањима наредног дана може закључити да је одлучено да се предузму ригорозне мере.

Иако су наредног дана сви вртићи били отворени, протест је настављен и о томе су обавештени и медији. Разлог наставка протеста је одбијање Секретаријата да укине решење о разрешењу Јасенке Савић.

А Секретаријат не само да није укинуо решење, већ је дозволио Бранкици Ђуришић да у пратњи три мушкарца обиђе неколико објеката, представљајући се као нови директор. Разлог њене посете је упознавање са особљем.

Оптужбе без покрића

Наредни корак предузет истог дана је гостовање Стане Божовић у пратњи Милутина Раићеловића на Студију Б, током којег је говорила о "незаконитом пословању директорке Јасенке Савић". Као доказ за изречене оптужбе, секретар користи извештај Комисије за контролу завршних рачуна предшколских установа Београда за 1998. и 1999. годину. Комисија је радила 9, 10. и 13. марта, у саставу Слободан Меанџија, председник, и Ратко Поповић и Марко Ерић, чланови. Како би што уверљивије поткрепила своју причу, Стана Божовић, говорећи о финансијским малверзацијама у предшколској установи "Др Сима Милошевић", истиче везе са Заводом за економику домаћинства Србије, Миланом Савићем, супругом директорке Савић и фирмом "Пертини", преко којих је проведена провера.

FROM : P.U. "Dr. Sima Milosevic"

PHONE NO. : 3547558

Apr. 21 2000 11:25AM

Милутић Перкић

Број: 118-520/2000-ИО

Извршни одбор Скупштине града Београда, на седници одржаној 10. априла 2000. године, на основу члана 44. тачка 10. Статута града Београда ("Службени лист града Београда" бр. 18/95 - пречишћен текст, 20/95 и 21/99) и члана 49. Закона о друштвеној бризи о деци ("Службени гласник РС", број 49/92), на предлог председника Скупштине града Београда, донео је

РЕШЕЊЕ

Разрешава са дужности директора Предшколске установе "Др Сима Милошевић" - Земун

ЈАСЕНКА САВИЋ.

Образложење

У члану 44. тачка 10. Статута града Београда, предвиђено је да Извршни одбор између две седнице Скупштине града, на предлог председника Скупштине, именује и разрешава лица која именује и разрешава Скупштина града, с тим што је дужан да охт о именовању и разрешавању поднесе Скупштини на потпису, на првом наредном заседању.

Град Београд је оснивач Предшколске установе "Др Сима Милошевић" - Земун и, у складу са чланом 49. Закона о друштвеној бризи о деци, директора именује и разрешава Скупштина града Београда.

Доказ о "незаконитом пословању" никада није достављен нити дат на увид директору Јасенки Савић и осталима из колектива. Из тог разлога је сутрадан упућен позив Стани Божовић да образложи решење због "унапређења делатности", а не према тврдњама на Студију Б због "незаконитог пословања". Колектив је затражио и одговорност свих потписника извештаја, јер Установа не располаже документима о лошем пословању.

Секретар Стана Божовић, 24. априла заказује састанак у Управи Установе и позива помоћник директора Илеану Ковачевић, руководиоце свих објеката, председника Синдиката и председника и чланове Управног одбора. На састанак долазе и чланови Комисије који су утврдили "незаконито пословање", као и правник, шеф рачуноводства и књиговођа Установе. Непланирано на састанак долази и директор Јасенка Савић, чије пословање је једина тачка дневног реда. Стана Божовић и Славица Прибаковић, председник Управног одбора, противе се њеном присуству, али под јаким притиском колектива, директору је омогућено присуство, али без права учешћа у расправи.

Састанак је отворила секретар Стана Божовић, која је изјавила да има довољно времена да аргументима потврди све махинације. Незаконитост у пословању је утврђена због тога што је 5. јуна 1998. године извршена уплата Заводу за економику домаћинства Србије од 250.000,00 динара, а од те суме још увек нису реализована средства од 35.000,00 динара за интелектуалне услуге, тј. израду софтвера за исхрану. Циљ ове уплате је, према тврдњама Стане Божовић, смањење средстава на рачуну, јер је, дан раније, Секретаријат тражио од свих предшколских установа да доставе извештај о стању на рачуну. Предшколска установа "Др Сима Милошевић" једина није доставила тражени извештај.

На питање запослених, зашто су тек после три године утврђене незаконитости у пословању, и зашто Јасенка Савић није разрешена због тога већ због унапређења делатности, одговорио је правник Секретаријата, Милан Петковић. Он је истакао да је финансијска комисија формирана касније, мада су га на Правном факултету вероватно учили да се прво води поступак, а затим доноси решење. Када су приложени факс из Завода за економику домаћинства Србије, у коме се као разлог неспоручивања софтвера наводи прошлогодишња НАТО агресија, током које је због нестанка струје софтвер у више наврата "пуцао" и рад одлазио у неповрат, и доказ да директор Савић није дала налог за исплату јер је била на службеном путу, кренуло се у потрагу за другим осумњиченим.

На питање зашто Секретаријат није реаговао тада, 1998. године, када је у том периоду било неправилности у пословању, нико није желео да одговори. У том периоду све је изгледало нормално и оправдано. Чак је Управни одбор потписао позитивно пословање за тај пери-

од, а нешто касније, 30. јуна 1998. године, директор Јасенка Савић је добила решење о постављењу. Све наведене чињенице при разрешењу дужности директора предшколске установе "Др Сима Милошевић", Јасенке Савић, и не иде баш у прилог овом "поштом, експедитивном и високостручном" кадру Секретаријата. Истом је требало да прође две године, притом усвоје два финансијска извештаја, и тек онда уоче незаконитости у пословању и махинације приписане госпођи Јасенки Савић.

Када су представници колектива изразили противљење именовану Бранкице Ђуришић, која је на Савском венцу пословала са губитком, за директора, Стана Божовић је најавила да Бранкица Ђуришић није постављена за директора и изнела предлог да колектив предшколске установе "Др Сима Милошевић" предложи в.д. директора на следећем састанку Управног одбора, на коме ће се разматрати извештај комисије, а који је одмах заказан за 3. мај. До тада функцију директора обавља помоћник, Илеана Ковачевић.

Пошто није била у могућности да докаже незаконитост у пословању у вези са Заводом за економику домаћинства Србије, Стана Божовић се није усудила да започне расправу о осталима, преко којих су вршене "проневере", иако је приликом гостовања на Студију Б то чинила. Тачније, тада је помињала Милана Савића, супруга директорке Савић, који је обавио неке радове у вртићу путем уговора о делу. На тај начин добијени панони и паравани били су много јефтинији него да су купљени преко Завода.

Са друге стране, Установа се труди да помогне свим запосленима и да им омогући зараду ван радног времена у матичној кући. Тако су, на основу уговора о раду, већину послова уређења објеката обавили чланови колектива, а Секретаријат је све обављене радове приписао Милану Савићу, приписујући му на тај начин зараду од 250.000,00 динара током 1999. године.

Фирма "Пертини" је такође помињана на Студију Б, као један од путева проневере новца. На рачун фирме "Пертини" уплаћен је износ од око 276.000,00 динара, али у објектима Установе нема играчака. Чланови колектива третирају играчке као потрошни материјал, јер се оне заиста јако брзо троше, а за играчке, као и за све остало, постоје законски нормативи. Али средства којима предшколске установе располажу нису довољна да се нормативи испуне. А због великог броја деце играчке се јако брзо похабају, јер је прописани број деце у васпитној групи увек мањи од њиховог стварног броја.

Приликом набавке играчака, оне се преко стручних сарадника, а према тренутним потребама објеката и расположивим средствима, дистрибуирају објектима. Проблем је то што, према комисији, не постоје интерне доставнице. Подаци о набавкама играчака и расподели по теренима постоје, али у рукопису и

то из истог разлога што међу запосленима влада безгранично поверење, па се никада није јавила потреба за израдом званичних докумената. Уосталом, када је Секретаријат набављао прескупе играчке преко фирме "Офи компани", власника Горана Бошковића, који због превисоке цене нико није хтео да купи, није се постављало питање добављача. Сада, када је у питању "Пертини", чије су играчке најповољније на нашем тржишту, али чији власник није у родбинским везама са челним људима Београда, то је могућност да се неко оптужи за незаконито пословање.

Накнадна памет Стане Божовић

Због недостатка аргумената, Стана Божовић је састанак после кратког времена завршила објашњавајући да мора да оде да би потписала за плате предшколцима, иако је долазећи рекла да има доста времена. На састанку који је проширени Колегијум одржао поводом предлога о именовану в.д. директора, донета је одлука да се в.д. директора не предлаже, јер је Јасенка Савић и даље на дужности директора. О могућности постављања в.д. директора може се разговарати тек када се неосновано решење о разрешењу реши пред надлежним органом.

Поред овакве одлуке колектива, на састанку Управног одбора, председник др Славица Прибаковић је инсистирала на овом предлогу, одбијајући да разматра извештај финансијске инспекције, на чему су присутни инсистирали, сходно закључку са састанка 26. априла. Такође, није приложена ни одлука Извршног одбора Скупштине града о укидању Решења о именовану Бранкице Ђуришић за директора предшколске установе "Др Сима Милошевић", коју је Стана Божовић на претходном састанку обещала.

Узевши у обзир све приче, људи из Секретаријата за социјалну и децу заштиту, а посебно Стане Божовић, секретара која је говорила о незаконитом пословању предшколске установе "Др Сима Милошевић" оптуживала директора, Јасенку Савић је 5. маја поднела приватну тужбу против не. Циљ Јасенке Савић је да пред надлежним органима докаже своје позитивно пословање, као и то да су оптужбе Стане Божовић потпуно неосноване, због чега би она требала да сноси законске последице.

Четврти општински су је реаговао већ 10. маја доносећи решење о привременој мери, којим се налаже Извршном одбору Скупштине града Београда да по пријему решења врати Јасенку Савић на место директора до правоснажног окончања спора. Да привремена мера није усвојена, показао је састанак директора предшколских установа, заказан за 16. мај. На тај састанак је позвана помоћник директора Иелана Ковачевић, иако им је речено да Установа има директора који ће се појавити у Секретаријату. На улазу Јасенки Савић није доз-

вољено да уђе, а сазнала је да је Стана Божовић лично телефонирала обезбеђењу и издала упутства. Како би секретара још једном упознала са привременом мером Четвртог општинског суда, Јасенка Савић је код обезбеђења оставила ово решење.

Да ли се Стана Божовић, када је добила ово решење, уплашила законских консеквенци па је на састанак, 24. маја, позвала Јасенку Савић, као директора предшколске установе "Др Сима Милошевић" или је пронашла интерес у ње-

ном поновном признавању, још увек није познато. Али, надајмо се да ће судски орган што хитније изнети ствари на видело и да ће свако бити тамо где заслужује да буде.

Међутим, службеници Секретаријата и Скупштине града, не презају ни да пред судским органима презентују начин свог пословања у претходном периоду. Позив за рочиште, туженима не значи обавезу појављивања. На суђењу заказаном за 14. јула, у име тужених појавила се само стручна сарадница, ис-

пред Јавног правобранилаштва, која је суд подсетила на унапред упућени поднесак. У поменутом поднеску истакнуто је да Извршни одбор Скупштине града и даље остаје при својој одлуци о разрешењу Јасенке Савић. Основни проблем, према туженом, јесте ненадлежност Четвртог општинског суда за покренути спор. Пошто је предмет спора акт који је донео Извршни одбор Скупштине града Београда, једини надлежан за поступање у спору је Окружни суд у Београду.

Као доказ о неоснованости и преурањености тужбеног захтева, у поднеску се наводи да је одлуку о разрешењу донео орган чије одлучивање подлеже потврди од Скупштине града "на првом наредном заседању". Да ли је потребно подсетити тужене да је "прво наредно" заседање Скупштине одавно прошло, а на дневном реду се није нашао проблем Јасенке Савић.

Чињеница да је Извршни одбор Скупштине града донео решење о разрешењу на основу Статута града Београда, а у складу са одредбом члана 44. тачка 10, која је предвиђена на основу усаглашавања Статута са Законом о локалној самоуправи, изазвао је реакцију Министарства за локалну самоуправу. Наиме, члан 44. Статута града Београда, усаглашен је са чланом 89. став 1. тачка 6. Закона о локалној самоуправи, који се налази у одељку IV, који се односи на организацију и рад општинских органа, али који се примењује тек од наредних локалних избора, према члану 223. став 1. истог Закона. Извршном одбору је, из тог разлога, дописом предложено да спорно решење о разрешењу измени или поништи. Пошто у року од месец дана од предлога Извршни одбор није поступио у складу са предлогом, ресорно Министарство је у са чланом 209. став 2. закона о локалној самоуправи, донело решење о поништењу решења Извршног одбора.

Суђење, по приватној кривичној тужби против Стане Божовић, такође стоји на мртвој тачки. Од 5. маја, када је тужба поднета, одржана су три рочишта, на којима се градски секретар за социјалну и дечију заштиту није појавила. Образложења за одсуствовање, која је износио адвокат тужене, била су различита. Иако се госпођа Божовић није појављивала у судници, то је није спречило да уклони доказе потребне за ово суђење, а који би поткрепили тврдње Јасенке Савић. Тако је на захтев судије да се достави снимак са Студија Б, где је Стана Божовић јавно оптуживала директорку предшколске установе "Др Сима Милошевић" за финансијске малверзације, одговорено да снимак не постоји. Како ће се убудуће понашати Стана Божовић и до када ће трајати садашњи статус кво, остаје да се види већ на наредном рочишту заказаном за 26. септембар.

Катарина Грујовић

Република Србија
МИНИСТАРСТВО ЗА
ЛОКАЛНУ САМОУПРАВУ
Број: А18-00-0002/2000-01
Датум: 20.06.2000. год.
Београд
ЈПРСР

Др. Сима Милошевић
са седишта у Београду
бр. 145
14. 5. 2000 год.
ЗЕМЉ. ПРАВО
ТАД. 000000

На основу члана 209. став 2. Закона о локалној самоуправи ("Сл. гласник РС", бр. 49/99), а у вези са чланом 223. истог Закона Министарство за локалну самоуправу доноси

РЕШЕЊЕ

Поништава се решење Извршног одбора Скупштине града Београда број 118-520/2000 од 19.04.2000. године о разрешењу дужности директора предшколске установе "Др Сима Милошевић" Јасенке Савић.

Образложење

Извршни одбор Скупштине града Београда на седници одржаној 19.04.2000. године, на основу члана 44. тачка 10. Статута Града Београда ("Сл. гласник града Београда", бр. 18/95, пречишћен текст 20/95 и 21/99) и члан 49. Закона о друштвеној бризи о деци ("Сл. гласник РС", бр. 49/91), а на предлог председника Скупштине Града Београда донео је решење којим је Јасенка Савић разрешена дужности директора предшколске установе "Др Сима Милошевић" Земун.

Одредбом члана 44. тачка 10. Статута Града Београда предвиђено је да Извршни одбор између две седнице Скупштине Града, на предлог председника Скупштине, именује и разрешава лица која именује и разрешава Скупштина Града с тим што је дужан да акт о именовању и разрешењу поднесе Скупштини на потврду, на првом наредном заседању.

Ова одредба предвиђена је Статутом града на основу њеног усклађивања са чланом 89. став 1. тачка 6. Закона о локалној самоуправи.

Чланом 223. став 1. Закона о локалној самоуправи предвиђено је да ће се одредбе тог Закона о организацији и раду општинских органа примењивати од спровођења наредних избора за одборнике скупштине јединица локалне самоуправе односно од дана конституисања тих скупштина.

Имајући у виду да се одредба члана 89. Закона налази у одељку IV који се односи на организацију и рад општинских органа, као и одредба члана 44. Статута града Београда то се исте примењују тек од спровођења наредних избора за одборнике скупштине јединица локалне самоуправе.

Како је решење Извршног одбора Скупштине града Београда донето супротно одредби члана 223. став 1. Закона о локалној самоуправи, сходно члану 209. став 1. Закона Министарство за локалну самоуправу предложило је својим дописом број 444/2000 од 10.05.2000. године да се спорно решење измени или поништи.

Обзиром, да у року од месец дана по предлогу није поступљено Министарство за локалну самоуправу сагласно члану 209. став 2. Закона донело је решење кво у диспозитиву.

VEŠTA: Г1-206/2000

ЧЕТВРТИ ОПШТИНСКИ СУД У БЕОГРАДУ

БЕОГРАД

ТУЖИЛАЦ: ЈАСЕНКА ЈАСЕНКА из Новог Београда, коју заступа adv. Velimir Ignjatović.

ТУЖЕНИ: 1. ПРЕДШКОЛСКА УСТАНОВА "Др. СИМА МИЛОШЕВИЋ" - Управни одбор из Земуне, Радића Петровића 26.

2. ГРАД БЕОГРАД - ИЗВРШНИ ОДБОР СКУПШТИНЕ ГРАДА које заступа Градско јавно правобранилаштво, Тиршова број 1, Београд.

ОБРАЗ НА ПРОДАЈУ

Логично се намеће закључак да притужбе челника града о хроничној несташици новца једноставно не одговарају истини. Чињенице неумољиво показују да се иза паравана одвијају мутне, закулисне радње, чији се ефекат одражава на егзистенцију грађана

Дође и та срећна Нова 2000. година. Аутобуса и даље нема, али ће, кажу, бити исте боје. Стиже и "помоћ за демократију", а смеће, лед и снег на све стране: "Зима је, и сасвим је нормално да буде снежних падавина, а друга ствар је што су се сви размазили. Не постоји со која би могла да очисти сав снег одједном, а градске комуналне службе чисте више од наших законских обавеза. Све главне саобраћајнице и путни правци су проходни, а чишћене су и споредне улице како би се обезбедило нормално снабдевање грађана и одношење смећа".

(Драган Човић,
"Блиц", 25. 1. 2000)

"Сва јавна комунална предузећа и градска власт, уложили су огромне напоре да све виталне службе у граду редовно раде и поред снежне меџаве и изузетно хладног времена. Наравно, да у овако тешким зимским условима све службе у граду не могу да раде као у мају или јуну".

(Александар Милутиновић,
"Блиц", 26. 1. 2000)

Међутим, то све и није неки проблем, јер: "Мањак пара се не одражава на комуналне услуге, већ на инвестиције и наплате запослених, јер за текуће одржавање комуналаца, пара увек мора бити".

(Бојан Димитријевић,
"Блиц", 5. 1. 2000)

Да је "математика природна наука са великим могућностима калкулација, али је крајњи резултат увек тачан збир два броја", доказује нам директор ГСП-а: "У децембру, и поред 124 радника ФТО, приватно обезбеђење је плаћено 49.112,20 динара. Мобилни телефон за исти месец "ширка" 21.665 динара. Када томе придодамо још неколико непотребних издатака, и његову плату, крајњи резултат је преко 100.000 динара сваког месеца. Резултати рада. Па... и они су ту негде, сада ће директор да израчуна: $8+7=16$, шест пишем, два памтим."

("Независна реч",
10. 3. 2000)

Градска власт је упркос свему наставила да води рачуна о интересима грађана, и о њиховим материјалним могућностима: "Ми, наравно, никада нисмо

тражили да цене јавног превоза буду економске, водећи рачуна о заштити животног стандарда Београђана, али мора се имати у виду да су вишеструко повећани трошкови пословања ГСП, "Ла-

сте", па и приватних превозника који утичу на ту цену".

(Александар Милутиновић,
"Глас јавности", 1. 2. 2000)

Колика плата треба да буде да би се платио месечно превоз, по захтеву града, од 5 динара у градском, 8 динара у приградском, а 13 динара у ноћном саобраћају, ако се користе две линије у једном правцу?

"Ја због обавеза идем на посао службеним колима, или пешиче, и не користим градски превоз".

(Спасоје Крунић,
"Блиц", 4. 2. 2000)

Да "град не може ни динар више да издвоји из буџета за куповину додатних количина горива на слободном тржишту за потребе ГСП-а, како би се повећао број њихових возила у саобраћају".

Александар Милутиновић,
"Блиц", 2. 2. 2000,

Још бисмо и схватили да није слабората од по 1.500 ДМ по превознику, и скромних вечера, на пример поводом братимљења ГС "Солун" и "ГСБ" (са присутних 50 особа): "Шта је све било на менију није прецизирано рачуном, али са сумом од 28.386 динара, или 560 по особи, не сумњамо да је било укусно".

("Независна реч", 10. 3. 2000)

Све се уротило против њих, па још и телевизије, јер "... сем Студија Б, не постоји други утицајни електронски медији на коме наша саопштења имају прођу".

(Војислав Михаиловић,
"Данас", 5-6. 2. 2000)

"Па, ваљда је доста кича и играња са овим градом".

(Драган Човић,
"Београдске новине", 26. 9. 1997)

Према проценама надлежних из Скупштине града, Београд ће у 2000. години располагати са близу пет милијарди динара, од чега ће се у градску касу слити 1.650 милијарди динара на основу прихода од посебне таксе од три одсто. У овој прерасподели новца најгоре је прошла деџа и социјална заштита, као и материјално одржавање свих школа и вртића на територији града Београда. Како практично изгледа деоба колача, званог буџет града, у режији градске олигархије, речито може послужити и следећи пример. За програм деџе и социјалне заштите планирано је да се издвоји око 43 милиона динара, а за потребе Секретаријата за информисање чак 53,6 милиона. Логично се намеће закључак да притужбе челника града о хроничној несташици новца, једноставно не одговарају истини. Чињенице неумољиво показују да се иза паравана одвијају мутне, закулисне радње, чији ефекат се одражава на egzистенцију грађана.

Српска радикална странка се, у једном од својих првих обраћања јавности у 2000. години, осврнула управо на недovolан износ средстава које је Скупштина града издвојила за потребе материјалних трошкова вртића и школа у Београду. У циљу доследног поштовања Закона о локалној самоуправи, радикали су посебно апострофирали перфидне пла-

Драган Којадиновић Гебелс СПО-а

нове градских челника, да се износ за инвестиционо одржавање школа покрије средствима од посебне таксе од три одсто, иако им је добро познато да су та средства строго наменска, и да се могу користити само за одржавање комуналних система. Град је ове године издвојио 5,7 милиона динара за образовање, а само грубе процене говоре да ће бити потребно око 201 милиона динара за покривање материјалних трошкова основних и средњих школа.

У том правцу треба тражити разлоге зашто су градски челници посетили за средства од градске таксе, као сламком спаса, јер су директори школа изразили своје незадовољство планираним средствима за покривање материјалних трошкова школа. Овакви и слични "бисери" градских челника служе за једнократну употребу, не били некако амортизовали тинајуће незадовољство. Скупштина града очито није имала намеру да понуди решење које се не би косило са законом. Али, требало је на уштрб одговорне и рационалне прерасподеле новца, буџетски финансирати такве фантомске ставке, као што је издвачка делатност, за коју је издвојено читавих шест милиона динара. Ту је и фамозни Студио Б, са својих 34 милиона динара, затим 11 милиона запотребе Београдских новина, па путни трошкови фондиционара и њихове свите у износу од 5,5 милиона динара. Само по наведеном основу, Град је могао да покрије материјалне трошкове школа, али су у игри биле привилегије и богаћење уског круга јуришника из СПО-а.

Српска радикална странка је већ упозоравала да се буџетска средства користе за све, само не за одржавање комуналног система града. Према аршинима СПО-а, једина сврха постојања Студија Б је да омогући извлачење огромне су-

ме новца за потребе њихове странке, у виду спонзорства, која се третирају као рекламирање на Студију Б. Најлакше је новац опрати преко телевизијске станице, јер је лако заташкати од знатижељника праве мотиве "рекламирања".

ГСП – како може, приватници – како хоће

У исто време, Српска радикална странка је успела да изврши санацију на већем броју школских установа у Земуну, иако је располагала са знатно мањим буџетом. Овде се једноставно рали о класичном занемаривању проблема. Јер, требало је смислити нове преваре и лажи, а у таквим условима није било места за решавање нагомиланих проблема.

А било их је на претек. Оно што је Српска радикална странка наговештавала у свим саопштењима за јавност, а тисало се уништавања комуналног система у граду у контексту перманентног плачкања свега што доноси огроман новац, добило је потврду са првим снегом који је окувао улице Београда. Град затрпан смећем, непроходне улице, колапс јавног саобраћаја, само је део хаотичне слике коју је узроковала парализа рала виталних комуналних служби.

Што се Земун тиче, градске службе нису ни покушавале да очисте саобраћајнице у овом делу престонице, већ се чифћење завршавало код хотела "Југославија". Тако је Град "одржавао" улице у Земуну. Посебан проблем имале су и све остале комуналне службе и она предузета која су достављала робу, неопходну за живот Београђана. Није било бољег начина да се неспособност градских челника демонстрира, него што је та мећава успела да покаже. Просто је невероватно да никакво интересовање нису показали. Све што су урадили била је једна емисија на Студију Б, у којој су скупшили неколико директора комуналних служби, и два потпредседника Извршног одбора, да би заједно јаликовали над оним што их је снашло. Правдали су се на разне могуће начине, па су се чак дотакли и наводно лошег функционисања неких републичких служби. Једино нису успели никако да скину са себе одговорност за немар и нестручност у управљању престоницом. То би требало да буде њихова примарна обавеза, зар не.

Само што је снег почео да се топи, а комунални систем коначно дошао до даха, грађане Београда снашла је нова невоља, овога пута манифестована кроз проблеме у саобраћају. Да Београд поприма гротескни изглед, побринули су се приватни превозници, који су намеравали обилато да искористе дезорјентисаност градске управе. Шта се, у ствари, догодило?

Приватни превозници напрецац одлучише да им цена карте од три динара не одговара, и без пардона оставише Београђане да се сналазе како знају и умеју. У реду, није им цена одговарајућа, али онда Извршни одбор Скупштине града мора да интервенише, па да казни

приватне превознике који не желе да извезу возила на улице. Подсећајући господу из Скупштине града на обавезе које не испуњавају, Српска радикална странка је истицала потребу да се поштују ставке уговора, по којима у сваком тренутку мора бити прописан број возила на улици, што би морало да чини окосницу плана Секретаријата за саобраћај о јавном превозу у граду. То би морало да буде обавеза за све. Ту нема места ценкању. Град би то могао да уради када би био у стању, пре свега, да своје личне интересе раздвоји од интереса приватних превозника, што је немогуће, јер су градски челници дубоко огрезали у поделу профита од јавног превоза. У крајњој линији, зато су и уништили ГСП, као највећег превозника у граду, који је имао монополски положај по природи ствари.

Да је ГСП способан да прихвати на себе терет целокупног превоза у граду, не би приватници могли да уцењују град него би били санкционисани по слову уговора. Али, изгледа да тога нема у уговору, јер је установљено да су неки приватни превозници изнајмљивали линије, претходно добијене на конкурс, што је апсолутно забрањено. А град ћути. Град покушава да на перфидан начин, заклањајући се иза приватника, изврши притисак на републичке органе не би ли дошло до повећања цена превоза, јер имају пред собом лични интерес. Догађа се ирационална ситуација да због њиховог лагодног живота град трпи огромне последице.

Српска радикална странка је више пута јавно апеловала на што хитније увођење принудне управе у Београду, јер је сваки нови дан боравка штеточина из

СПО на челу Београда, представљао нову главоболу за његове житеље. Разлози за увођење принудне управе леже и у неким другим аферама које су биле разоткривене протеклих година, колико СПО држи престоницу под окупацијом. Пре свега, реч је о афери са "Saur Intergrasional"-ом, затим афера око рециклаже отпада у Београду, афера око набавке тролејбуса из Чешке. Свакако, посебно место у овој спирали срама заузима и ратно профитерство челника СПО за време НАТО агресије, који су, без бриге савести, незаконито отуђили од државе 34.000 литара бензина и нафте, и ко зна шта су радили са тим контингентом.

И поред круцијалних потврда криминогене природе власти СПО-а у Београду, изгледа да је судбина захтева одборничке групе Српске радикалне странке у Скупштини града за увођењем принудне управе "била да остане затурена негде испод стола. У позивању на поштовање законских норми, као и на кривичну одговорност за суноврат градских служби, многи су се, очигледно, препознали.

Отимачина на парче

Челници града, свесни да им је ово последња година владавине, припремају нове преваре да за што краће време прирабе што више новца за себе. Док су се критике осталих политичких субјеката свеле на уопштено санкционисање политике СПО-а у граду, догле је Српска радикална странка ревносно износила јавности на суд конкретне злоупотребе у управљању градом. Посебна прича је случај наплате пијачарине, сле-

дећи "изум" у режији СПО-а, преко које је Град покушао корисницима тезги напијацама да узме накнаду за целу годину унапред. О којим цифрама се ради? Иако се закуп тезге званично плаћа 600 динара, сваки корисник мора да издвоји чак 960. Разлика од 360 динара одлази наводно за потребе плаћања чуvara, што нигде није евидентирано. Поред закупа, плаћају се и дневне обавезе од 15-30 динара. И то само до 12 часова, јер после овог времена корисник тезге плаћа још толико.

Поред закупа и осталих "невидљивих" трошкова, власнике тезги очекује не мало изненађење у виду тзв. надрезервације, или издавања једне исте тезге 3-4 пута. Наиме, када је власник одсутан, а тезга слободна, ослобађа се терен за неограничено отимање, уз напомену да се тезга мора ослободити када власник дође. Уопштено говорећи, поменута признаница за плаћени закуп је једини документ који поседују власници тезги. Нигде уговора, иако закон врло јасно прописује шта ваља чинити, ако се узима закуп на дуже време.

Подизање цене нафте и нафтних деривата, као и боља снабдевеност државних и приватних бензинских пумпи, највише је изгледа обрадовало градски Секретаријат за саобраћај и ГСП, јер су мислили да ће им то бити аргумент за подизање цене превоза. Да је, заправо, реч о контрааргументима, Српска радикална странка је јавности до краја разобличила мутне радње око цене превоза, које су почетком марта поново закупиле пажњу грађана. Иза свега је стајао још један покушај да се рука што дуже завуче у туђи џепо.

ПЕТАК 19. МАЈ 2000.

Седница отказана из безбедносних разлога и страха

На ванредном заседању одборници Скупштине града јуче

ТЕРАЋЕМО СЕ ДО СУДЊЕГ ДАНА

Седницу напустили одборници СРС. Чланови СПО, ДС, ЈУЛ-а и СПС-а изгласали 10 тачака са дневног реда

Sednica Skupštine Beograda odložena iz bezbednosnih razloga Zašto strah od „Stop teroru“?

Скупштина града Београда, на којој је седница била одложена због безбедносних разлога, неће се одржати до сутра. Одборници одлучили су да седницу одложи до сутра, јер се не може осигурати безбедност учесника. Ова одлука је донета јуче на ванредном заседању Скупштине града. Чланови одборничке групе СРС, ДС, ЈУЛ-а и СПС-а изгласали су 10 тачака са дневног реда. Седницу напустили одборници СРС. Чланови СПО, ДС, ЈУЛ-а и СПС-а изгласали су 10 тачака са дневног реда.

Манастирски пистајима
Скупштина града Београда, на којој је седница била одложена због безбедносних разлога, неће се одржати до сутра. Одборници одлучили су да седницу одложи до сутра, јер се не може осигурати безбедност учесника. Ова одлука је донета јуче на ванредном заседању Скупштине града. Чланови одборничке групе СРС, ДС, ЈУЛ-а и СПС-а изгласали су 10 тачака са дневног реда. Седницу напустили одборници СРС. Чланови СПО, ДС, ЈУЛ-а и СПС-а изгласали су 10 тачака са дневног реда.

Републички министар за енергетику и електричне енерџије Владе Србије и Скупштина града

Градски челници признали да је ГСП скоро уништен

„За протекле три и по година у Београду је процветала корупција до неслушаних размера“, рекао је Стево Драгишић, председник градског одбора СРС. – Пропао покушај да се кривац за хаос у јавном превозу саопшти на републичке органе

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА ШТАМПУ ГРАДСКОГ ОДБОРА СРС

Драгишић: Градска власт дубоко огрезла у криминал и корупцију

Стево Драгишић, председник ГО СРС, истакao је да власт у Београду није имала довољно воље, знања и умешности да у општој немаштини реши проблеме грађана и подмири комуналне проблеме грађана

Јавном превозу у Београду. „За протекле три и по године у Београду су процветали корупција до неслушаних размера, криминал у који су умешани познати чиновници градске власти из СРП и општинских организација, учествовајући у свим структуралним променама власти“, рекао је Драгишић. Комитет заштити грађанску расправу у јавности

који Београд је ГСП-а. Међу СРС-ом стављеном текло је да се

да одговори на конкретна питања. Крукић је изјавио седнице, рекавши да има велики посао, подсетио је Драгишић, изражавајући изненађење тим поступком.

„Који је то ваљкији посао могло да има председник Извршног одбора ове седнице Скупштине града. Обавеза је председника Извршног одбора да присуствује свакој седници Скупштине града, да слуша пажљиво сваког од

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА НОВИНАРЕ ГРАДСКОГ ОДБОРА СРС

Драгишић: Школе неће имати средстава за рад

Град буџетом за материјалне трошкове и инвестиционо одржавање школа издвојио 5,7 милиона динара, а СРС процењује да ће бити потребно 201 милион. – Владимир Мириновић и Сергеј Вабурин почасно грађани Земун

вали повећање цена, исценирали су обуставу рада приватних превозника. За то су изабрали дан када је највећа гужва на градским улицама, да би се намерно изазвао хаос повлачењем аутобуса приватника. Разлог је била потреба повећања цена карата, због погоршаног прилива новца у приватне целове одабраних.

Већ сутрадан су, у договору са организатором, градском владом, самоиницијативно подigli цене, и извезли возила на улице, како би грађани закључили да је боље скупљи превоз, него улице без аутобуса. Све је то било фино упаковано у, тобож, забринуте изјаве да је „градска влада већ упутила захтев ресорном министарству за повећање цена, пре свега због ГСП и Ласте“.

(„Блиц“, 2. 3. 2000, изјава Александра Милутиновића, потпредседника градске владе)

То је био смисао штрајка, боље речено, лажи коју је СПО уздигао до неслушених висина. Како им рок трајања истиче, требало је још много тога опљачкати, а времена је све мање.

Буџет изгласали, рачун заборавили

Одборници Српске радикалне странке у Скупштини града непрестано и будно стражаре над свим штетним потезима градских челника. На 24. седници градског парламента, планираној за 15. март, одборници су требали да расправљају о 42 тачке дневног реда, између осталих о завршном рачуну буџета, о оствареним приходима и употреби средстава од таксе од три одсто, предлог у програма уређења грађевинског земљишта. Обиман дневни ред, који се не памти у садашњем сазиву градске Скупштине, имао је искључиво марксистички карактер да послужи као димна завеса у покушају СПО-а да створи идеалну слику о сопственој владавини. Пре свега, летимичним увидом у Одлуку о завршном рачуну буџета видљиво је да су многе позиције од виталног значаја за Београд остале мртво слово на папиру. То се посебно може видети у извештају о остварењу комуналне изградње из прошле године где су, репимо, позиције за финансирање објеката водоводне инфраструктуре остале неизвршене готово 70%.

Оно што је карактеристично за ову власт, а што је било немогуће сакрити у овом завршном рачуну буџета, јесу средства за путне трошкове изабраних лица и стручних делегација. По одлуци о буџету за 1999. годину, било је планирано 450.000 динара, а извршено је 4.503.729 динара. Затим, средства за трошкове протокола Скупштине града, планирана у износу од 800.000 динара, остварена су у износу од 1.455.153 динара; средства за трошкове сарадње Београда са градовима у земљи и иностранству, планирана у износу од 100.000 динара, а остварено је 1.002.256 динара; средства за путне трошкове и дневнице чланова

Приликом првог самоиницијативног повећања цена превоза (пет и осам динара), приватници су као аргументацију навели немогућност да гориво купе на пумпама, по званичној цени од седам динара, већ се сналазе на црном тржишту, и за то издвајају више од 20 динара. Уследиле су већ уобичајене жалобојке да им је угрожена даља egzистенција, јер по цени од три динара не могу да превозе. Чим је републичко Министарство трговине реаговало уз помоћ тржишне инспекције, протести су замукли. Испоставило се да приватни превозници и те како могу рентабилно да послују по цени од три динара, јер ниједан приватник није затворио своју фирму због „угроженог пословања“. Биће да је иза тога стајао само покушај да се ућари преко плећа грађана. Цена нафте је била 15 динара, а говоримо о почетку марта, што значи да су за скоро 30% мањи трошкови горива него када су самоиницијативно подigli цене. Ако се рачуна до краја, може се извући закључак да приватни превозници сада убиру већу зараду и са ценом од три динара него у време „нерентабилног превоза“, када су нафту набављали по 20 динара.

Српска радикална странка је више пута наоњављала да се противи повећању цена превоза у Београду, износећи конкретне аргументе који су то могли да поткрепе, уз подсећање да је иза ових захтева стајала врхушка СПО-а, чији су интереси угрожени, умањењем профита који су отимали од грађана. Проблем је у томе што приватни превозници морају да плаћају рекет СПО, приватном предузећу „Еруспој“ Војислава Михаиловића, „Спони“ Данице Драшко-

вић, и ко зна коме све не. То је онај екстра расход који је оптерећивао све приватне превознике. Међутим, недопустиво је да Београђани, који се превозе градским саобраћајем, покривају трошкове рекета. Онај ко хоће да плаћа рекет, плаћаће га из свог џепа. То су ефекти власти СПО-а, далеко од виртуелне стварности коју је креирао Студио Б. Просто је немогуће замислити и закључити да је ГСП за протеклих неколико година толико пропао само зато што у њега није улагано. Прави разлог је свесно уништавање ГСП.

Градски челници више пута су помезно најављивали нове аутобусе из Икарбуса, Берлина, који само што нису стигли. Проблем је једино у томе што тих возила нема у возном парку ГСП-а. Били су кратко време, тек да би „очи и уши СПО-а“ овековечили тај „свечани“ тренутак. А каква је даља судбина тих аутобуса, више никог није било брига, важно је било замазати очи јавности да градска власт наводно „брине“ за интересе Београђана.

Српска радикална странка је дошла до информације да је поменути контингент аутобуса, замишљен као „поклон Београђанима“, завршио у возном парку браће Шарац, у договору са највишим функционерима Скупштине града. Јавна је тајна да многи челници градске управе имају своје аутобусе управо у возном парку браће Шарац, и да заједнички деле профит. Када се то све има на уму, постаје јасно какве интересе има СПО у повећању цене превоза. Пошто је у почетку профит био огroman, свако угрожавање сигурне зараде уносило је нервозу међу челницима града. Како су им апетити порасли, а да би издејство-

Извршног одбора, планирана у износу од 400.000 динара, остварена у износу од 2.297.077 динара.

Вишеструко прекорачење планираних износа у буџету Града говори о томе да челнике Скупштине града највише занимају привилегије и материјална корист коју извлаче из свега што дотакну. Другачије се не може објаснити оvolико прекорачење трошкова за дневнице и путне трошкове неких званичних и стручних делегација. Остаје отворено питање о каквим се то стручњацима ради, јер досадашња пракса је показала да се ради о правим мајсторима за изазивање хаоса у граду, о стручњацима за пуњење сопствених џепова.

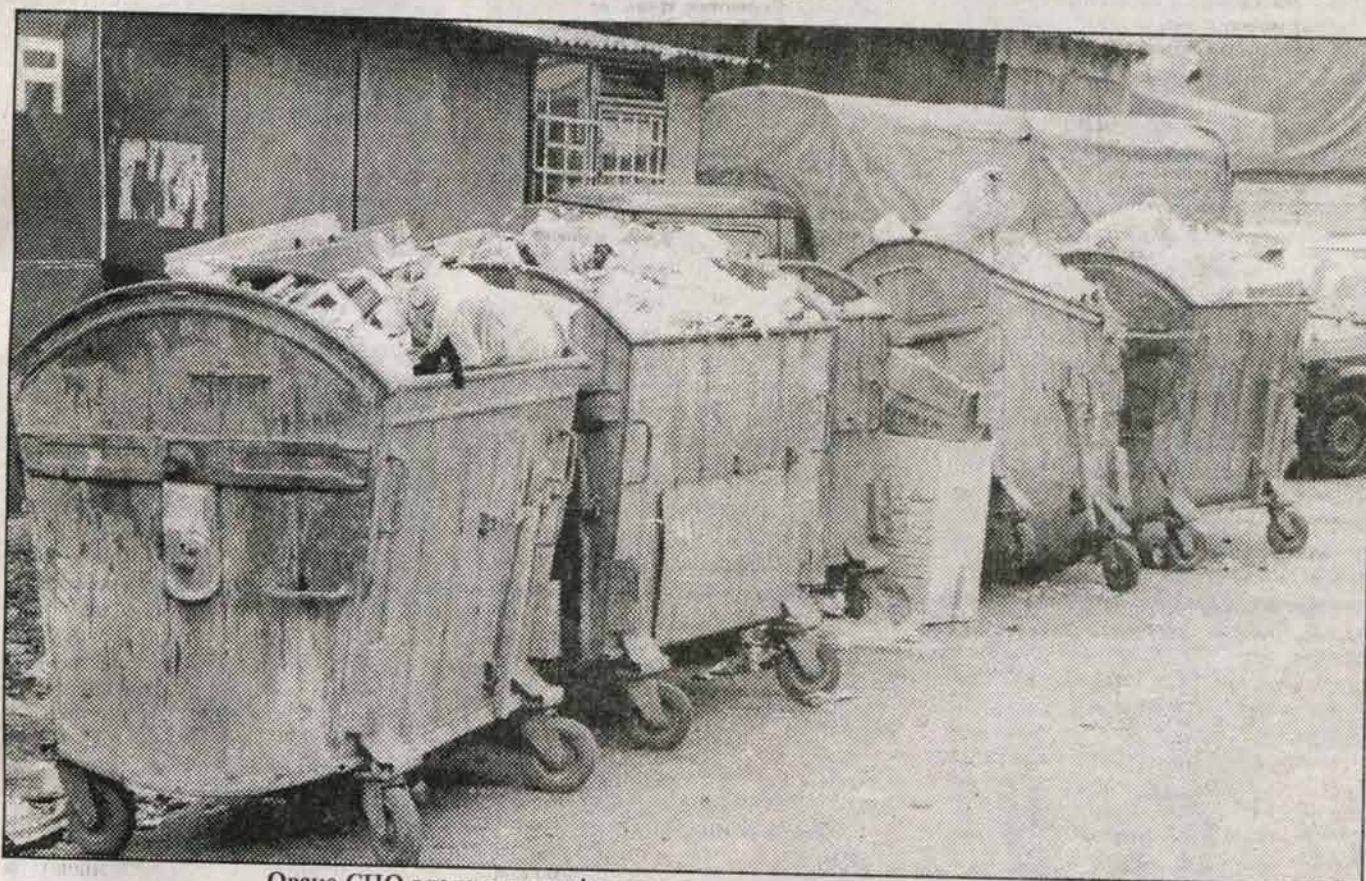
је има, као и од лажбина које грађани плаћају да би их лагали и обмањивали.

Вратимо се на поменути 24. седницу Скупштине града, која је због недостатка кворума прекинута, да би се наставила следећег дана, све до тренутка када се на тапету нашао положај ГСП-а, што је био сигнал за председавајућег да поново прекине фарсу од седнице. Они су се надали да ће скупштинска сала бити празна оног тренутка када на ред дође расправа о јавном превозу, да ће њихове лажни бити усвојене пуким дизањем руку одборника СПО. Тек трећег дана, 17. марта, седница је настављена, али је у дневни ред самовољно убачена "декларација о притиску на медије", што је

мо шинично звучи изјава Спасоја Крунића да "док сам ја на челу гралске владе, за Београд ће се куповати најбоља возила".

("Глас јавности", 17. 3. 2000)

Питање увођења принудне управе лебдело је у ваздуху, јер су се услови за њено активирање одавно стекли, али је подршка изостајала увек у задњем тренутку. Српска радикална странка је, по ко зна који пут, са конференције за штампу, одржане 27. марта, послала јасну поруку о неодрживости даљег стопирања увођења принудне управе у Београду. Доследно и одлучно. Ради тога, јавности је представљена законска проце-

Овако СПО влада и показује како испуњава своја многобројна обећања

Још једна ставка је у завршном рачуну уочљива, а то је фамозни информациона центар, односно Студио Б, за који је планирано чак 22.000.000 динара, што није било довољно, јер је остварено 29.622.068 динара, за ширење лажни и деструктивне међу грађанима престонице. "Београдске новине" су биле нешто "скромније", планирано је било 6.000.000 динара, а остварено је 6.958.999 динара. Још не знамо колики је тираж дотичног гласила, односно колики би он требало да буде да би се сав овај новац потрошио на штампање и на плате запослених, али са тиражом од 5.000 примерака, немогуће је потрошити поменути износ.

Српска радикална странка је више пута указивала на чињеницу да Студио Б и "Београдске новине" морају самостално да се издржавају, а не да их Град плаћа средствима од јавних прихода ко-

био сигнал одборницима Српске радикалне странке да напусте седницу. Пре напуштања седнице, председник Градског одбора Српске радикалне странке и одборник у градској скупштини, Стево Драгишић, оптужио је поименице градске челнике за константно деградирање јавног превоза у граду. Седница је, уосталом, и била прекинута баш онда када је требало доказати да је Војислав Михаиловић власник "Еуроспоја", јер је тврдио да није.

У име објективног информисања грађана Београда, сазрели су били услови да се коначно означи онај ко дилује линијама јавног превоза у граду и ко све остварује профит од пролазе линија. Међутим, они не желе да закажу наставак те седнице, јер би на површину избила сва прљавштина која годинама лави престоницу. Они то знају, и грчевито одлажу сучељавање са истином. Како са-

дура за увођење принудног већа, по којој појединци, удружења грађана или политичке партије, предлажу Републичкој влади, која може да покрене иницијативу за формирање принудног већа. На захтев Владе, распушта се градска Скупштина, и сви органи који произилазе из састава Скупштине. Формира се привремено веће и оно обавља посао у делокругу који му Влада повери својом одлуком.

Интереси грађана на последњем месту

Калкулантска и провидна игра градских властодржаца рефлектовала се на примеру њиховог односа према комуналној инфраструктури Земуна. Много пута до сада Српска радикална странка је говорила шта је све општина Зему-

и изградila. До сада се није десило да неко добије нешто на поклон, а да тај поклон, па макар имао и политичких разлога, остави дародавцу. Управо је такав епилог одбијања ЈКП Београдски водовод и канализација да прими објекат који је изградila општина Земун.

Широј јавности је познато да је општина Земун финансирала изградњу примарне водоводне мреже за сва села на овом подручју, а извођач радова је био Београдски водовод. Када је требало да приме примарну водоводну мрежу и да на тај начин стекну и обавезу одржавања локалног водовода, кренула је општина која се манифестовала кроз разлог одбијања, а то је недостатак станице за дохлорисавање, па је следило и образложење да наводно Дирекција за изградњу града Београда има у свом програму изградњу те станице. Прешле су, затим, две дуге године празних обећања да ће радови врло брзо кренути, од којих није било ништа.

На крају, када је општина Земун одлучила да сама финансира изградњу те станице, није било могуће добити назад пројекат. Када су општински органи некако дошли до пројекта и пронашли извођача радова, Београдски водовод је дао свој технички надзор за извођење тог пројекта. Објекат је завршен, а Београдски водовод је требао само да прими објекат под своје окриље, али једноставно то неће да учине. Нису помогли ни више пута поновљени апели општине Земун да Београдски водовод прими тај објекат и повеже га на магистрални цевовод.

Није постојао ниједан други разлог да се избегавају обавезе због којих и постоји ЈКП Београдски водовод и канализација, осим политичког. Чак се ишло доглед да су надлежни из Београдског водовода намерно дезинформисали грађане да је цевовод нестручно урађен, те је зато немогуће прикључити га на магистралну мрежу.

Ради отклањања било каквих инцидентних ситуација, Српска радикална странка је 3. априла обавестила јавност шта су праве побуде овакве манипулације грађанима. На почетку је требало нагласити да је извођач радова било управо ЈКП Београдски водовод и канализација, те на тој адреси треба потражити евентуално испољену нестручност у току извођења радова. Нестручност или свесна намера, важно је било умањити политички ефекат који се неминуовно постиже марљивим радом за добробит свих грађана.

Нажалост, у ову прљаву, оркестрирану кампању против општине Земун, укључила се, случајно или не, лева коалиција, у почетку стидљиво, а касније све безочнијим саопштењима. У саопштењу објављеном 2. јуна, истиче се да је "пуно разлога за бригу и незадовољство више од 5.000 житеља земунске МЗ Бечмен, који, упркос обећањима општинских власти у претходној изборној кампањи, и данас живе тешко и са много нерешених проблема".

("Вечерње новости",
2. 6. 2000)

Један од таквих "нерешених проблема" био је "забрињавајући квалитет во-

де за пиће", који се, наводно, не анализира довољно често и "не задовољава критеријуме исправности". Да је посредни нонсенс, више је него јасно, али је и чист маркетиншки промашај. Звучи невероватно да странка попут ЈУЛ-а, која пледира да важи за озбиљног политичког чиниоца, може дозволити луксуз да се упушта у оно за шта није ни компетентна, а ни надлежна за утврђивање критеријума исправности воде. Резултати анализе квалитета воде за пиће, урађени 19. и 20. априла, показују да је вода на територији Бечмена бактериолошки исправна. Чак је општина Земун можда и једина која на делу локалног водовода проверава исправност воде. Очигледно је да је овом приликом Општински одбор ЈУЛ Земуна истрчао из свог дворишта више него што је планирао.

Да ЈУЛ Земуна није довољно научио лекцију из претходног напада на истину, показује поновно оглашавање истог актера, овога пута о проблемима са водом у Бољевцима. Све добија трагикомичну црту, ако се зна да ова медијска хајка представља део предизборне активности те партије. То би још некако и могло да се разуме, али да се при томе покаже крајња нестручност, необавештеност и пдагијаторство, остављамо јавности да просуди. Елем, када је општина Земун успела коначно да приволи Београдски водовод да преузме локалне водове под своју контролу, огласио се ЈУЛ Земуна тврдњом да је, ни мање ни више, општинско руководство криво што у Бољевцима нема воде. Том приликом де-

монстрирали су јавно необавештеност, јер у Бољевцима не постоји секундарна мрежа, и да се локално становништво снабдева пијаћом водом из сопствених бунара.

Као врхунац, стиже са исте адресе и плагијаторство, јер ЈУЛ Земуна буквално препричава и присваја за себе све будуће намере општине Земун за изградњу комуналне инфраструктуре. Тако се у имагинарним плановима поменуте странке нашла и изградња Дома здравља у Земун пољу, који је најављен још пре више месеци као будућа општинска инвестиција. Општина Земун је добила сагласност за пројектну документацију од Градског завода за заштиту здравља. Пројекат је усаглашен, и ускоро треба очекивати почетак реализације овог пројекта. Крајње је нејасно, а у исто време и интересантно чути, какав то Дом здравља планира да уради ЈУЛ Земуна.

Огресли у корупцији

Јадиковке градских челника због катастрофалног стања у јавним комуналним предузећима биле су увек усмерене према неком другом. Иза тога се крио перфидан положај манипулације, јер Закон о локалној самоуправи јасно каже да су комуналне надлежности у искључивој надлежности локалне самоуправе. Ниједан други државни орган нема ингеренције у било којој јединици локалне самоуправе. Њихов једини циљ је да своју неспособност маскирају тиме што ће покушати да својим лажима убеду грађане Београда да је увек неко други крив за то што не знају да раде свој посао.

Српска радикална странка је дошла до конкретних доказа умешаности појединца из врха пирамиде моћи у Скупштини града, у посао набавке неопходних артикала за исхрану деце у вртићима. Читав посао је координисао градски Секретаријат за социјалну и дечју заштиту, који је преко неких приватних рачуна вишеструко плаћао рачуне за набавку наведених артикала. И до 400% су биле веће цене на тим рачунима приватних предузећа, него што су тржишне цене. Да су мајонез паковали у позлаћену амбалажу, не би могао да буде 400 пута скупљи него што је у продавници. Тако долазимо до закључка да би било исплативије да свако јутро запослени, када крену на посао, сврате у продавницу, купе мајонез и донесу у предшколску установу. Иза свега стајао је још један покушај да се из градског буџета извуче новац у приватне џепове.

Српска радикална странка је и овом приликом позвала надлежне да покрену истрагу да би се видело ко је био умешан у ову корупционашку аферу, утраћивање, крађе и ко зна чега све још. Средства намењена за набавку намирница су већа него укупно планирана средства за исплате запосленима у свим предшколским установама на територији Београда. Одлазећа градска гарнитура остаће упамћена и по јединственом приме-

ру да су материјални трошкови већи од трошкова исплате зарада запослених. Да нема места мистификацији, говори и језик бројки – 182 милиона треба да се потроши на набавку намирница и канцеларијског материјала, а 167 милиона динара за исплату зарада запослених. Најмање 100 милиона одлази приватним предузећима за наводну набавку намирница.

Ко зна на које све начине они успевају да из градског буџета извуку што више новца. Одговори се очекују. Као што се очекује да одговорни из градске власти положи рачуне за обрачуна са директорима предшколских установа за које се везује неопростив грех што нису чланови СПО-а, или нису по вољи градског Секретаријата за социјалну заштиту. Случај разрешења директорке предшколске установе "Др Сима Милошевић", Јасенке Савић, захваљујући Српској радикалној странци доспео је у жижу јавног мњења у Београду. У образложењу решења о разрешењу Савићеве, наводе се само одредбе из Статута Скупштине града и Закона о социјалној и дечјој заштити, другим речима, испуњава се само форма, док су суштински разлози изостављени.

Јасенка Савић је, без икаквих доказа, отгужена за проблеме у финансијама предшколске установе "Др Сима Милошевић". Међутим, догодио се спонтани отпор свих запослених у земунском обданишту, који су листом стали иза своје директорке, не пристајући на повале морално посрнуле господе из Старог двора. У циљу одбране елементарних права грађанина, српски радикали су позвали надлежна министарства да се што пре казне учесници и незаконите набавке намирница за вртиће, као и прогона оних који нису учествовали или сарађивали са њима у криминалним радњама.

Терор заустављен, Студио Б ослобођен

Све своје шарене лаже, које су једино нудили Београђанима, пласирали су немилнице годинама преко своје приватне телевизије Студио Б. Идила је, међутим, трајала све до 17. маја, када је по одлуци Владе Србије, РТВ Студио Б враћен под окриље државних органа, чиме је СПО-у одузета опасна играчка из руку. Догодило се оно што је Српска радикална странка потенцирала већ дуже време, али није било слуха да се препозна потреба очувања физиономије градске телевизије, што је Студио Б одавно престао да буде.

Чији је Студио Б? Питање није без смисла, јер треба чињенично утврдити да ли је Студио Б независан медиј или није. Студио Б је формиран као државни медиј, чији су оснивачи били Скупштина града Београда и издавачко предузеће "Борба". Први пут у жижу јавности Студио Б долази у време Анте Марковића, односно експеримента са стихиском приватизацијом, када је, сасвим случајно, кормило управљања имови-

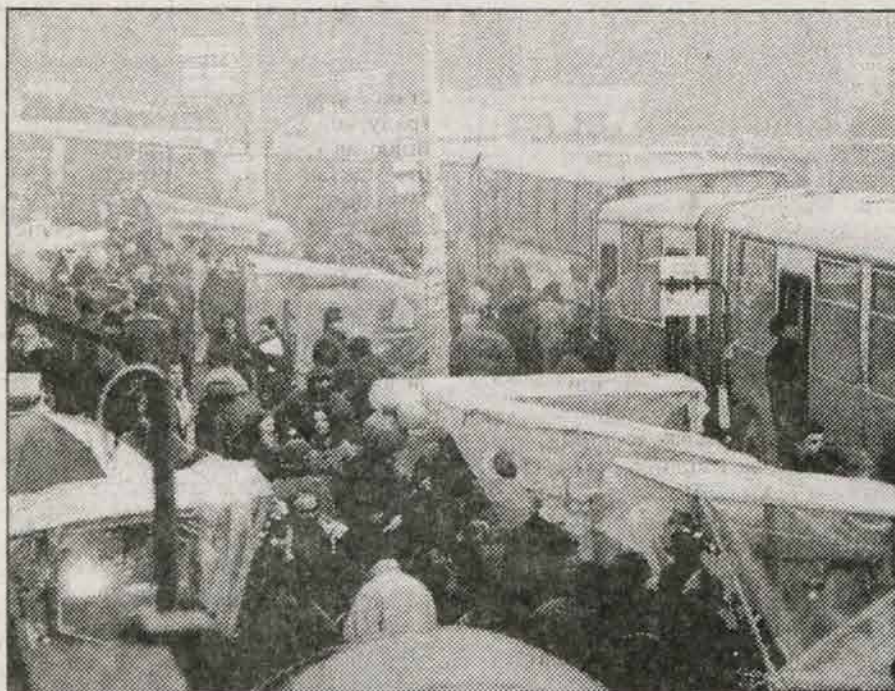
ном ове куће преузела неколицина људи, да би 1994. године Народна скупштина Републике Србије, којом је тада водило и облачно уважени опозиционар Зоран Ђинђић, донела тзв. Ђинђићев закон о ревизији извршеног поступка приватизације.

На основу тог закона, Скупштина града је 1996. године повратила оснивачка права над Студијом Б. Томе се једино супротставила Српска радикална странка, јер је и приватизација по моделу Анте Марковића боља од никакве, те да је требало донети нови закон о приватизацији, који би значајно много рационалније и промишљеније пословање. Проблем је био што није било слуха међу релевантним политичким чиниоцима да се предупредје све могуће криминалне радње, које ће се врло брзо вратити као бумеранг.

Промена власти на локалном нивоу, која је уследила крајем 1996. године, није променила став о приватизацији Студија Б. Напротив, СПО-и ДС, које су постали носии власти у Београду, изричито су били против тога да се Студио Б приватизује. Некако баш у то време, Српска радикална странка је поново покренула иницијативу за реприватизацијом Студија Б. Јер, нова "демократска власт" желела је да ова медијска кућа остане про форме у државним рукама, а да га они, далеко од очигледности, финансирају и касније инструментализују новцем из градског буџета. Овога пута, желели су директну контролу протока информација и новца, који је разним криминалним каналима улазио у џепове "заслужних" појединаца. У склопу поменуте контроле, мењале су се интересне групе на челу градске телевизије. Прво ДС, а затим СПО, да би свако узео део колача, а суштина се није мењала – лажи и клевете у служби прљаве политике властољубаца.

Сам чин преузимања Студија Б показао је суштину градске власти, оптерећену константним аспирацијама према оним предузећима преко којих је прелазило највише новца. Пошто су остали без те велике полуге у служби прљаве политике, они су практично дигли руке од даљег руковођења комуналним системима, јер више немају у рукама средство којим могу да манипулишу јавношћу. Нема више моћног оружја којим су позивали грађане на устанак кад им се прохте, и које је пружало јединствену прилику да се сликају поред неких јавних чесми, већ направљених, а за потребе "уваженог" Студија Б, свеже офарбане. Трбало је, валда, да покаже да тобоже раде за добробит грађана.

У недостатку ваљаних аргумената, аутистични челници града заказују ванредну седницу градског парламента, 18. маја, под провокативним геслом "Стоп терору". Потађате, реч је о логорајима везаним око тзв. "лажовизије", са једном тачком дневног реда "Стоп терору", "па им поручујем да је терор заустављен, а да је Студио Б коначно ослобођен".

Градско саобраћајно предузеће упрошашћено као и сва остала предузећа: то је права слика СПО-а

(Коментар председника Српске радикалне странке др Војислава Шешеља, "Вечерње новости", 19. 5. 2000)

Да остану доследни свом игнорантском односу према Скупштини града, уследило је изненадно одлагање седнице, баш као што је и била заказана под чудним околностима. Разлог је пронађен у нерегуларним условима, "због великог броја људи у сали, у холу и испред зграде, које не познајем, а који нису ни поштовани ни одборници".

(Војислав Михаиловић, "Глас јавности", 19. 5. 2000)

Ирационалност "првог међу најгорима" можда и не чуди, али толики страх од окупљених грађана, које су управо они довели, заиста делује поразно. Бежећи од истине, пред почетак седнице поделили су новинарима и одборницима текст закључка о коме је требало да се расправља, и брже боље напустили "бојно поље" из "безбедносних разлога". Што су се у скупштинској сали налазили одборници, њих није било брига. Иако је седница одложена мимо статута и пословника о раду, чекање одборника у сали више од једног часа, да би се тек тада досетили да треба обавестити одборнике, превазилази границу доброг укуса и довољно говори о самој дружини званој СПО.

До последњег долара

Последњи трзаји дављеника били су покушаји градске власти да на све начине оправда погубне ефекте испољеног незнања по комунални систем града Београда. Пре свега, жалили су се на то да је буџет града неколико пута мањи него што је био пре њиховог окупиранија Београда. У ту сврху, жалили су се да им је неопходна градска такса од три од-

сто, па су ту таксу и добили, али поново нису радили ништа. Подсећања ради, српски радикали су негирали потребу увођења овог намета за грађане, али када је већ уведена, требало је стриктно поштовати намену због које постоји. Да је реч о људима без икаквих скрупула, потврдили су кроз жалопојке да их је Република спречила да улажу у комунални систем Београда.

Уважени потпредседник градске владе, Александар Милутиновић, без пардона каже да је "очигледно да се владајућа коалиција спреда са проблемима Београђана", али и да ће ипак "избори решити проблеме Београда". Не може се, а не признати, Милутиновићево умеће да предвиди скорашњи крај мукама Београђана. Јер, СПО вози свој последњи круг у Београду, окупација се ближи крају, а успутна задржавања су само трзаји дављеника коме је потребна још која афера или "улагање", како то воле да назову, не би ли продужио агонију.

То "улагање" је свима добро познато кроз афере са "Албом" око изградње фабрике за рениклажу, "Saur International" нам је још увек у свежем сећању, набавка чешких тролејбуса... Ради заштите комуналног система, као и новца грађана од недомаћинског пословања градске власти, Влада Републике Србије била је принуђена да преузме руковођење средствима од градске таксе, ради правилне прерасподеле комуналним предузећима. Тиме је стављена тачка на плачку, а уједно је ухавањен "последњи глас" да се колико-толико заустави пропадање имовине свих грађана.

У последњем моменту, када је постало јасно да градска власт није у стању да било шта озбиљно уради на заустављању пропаста ГСП-а, Влада Републике Србије донела је, 1. јула, одлуку да се заведе принудна управа у овом предузећу. Сетимо се да је Српска радикал-

на странка већ две године тражила увођење принудне управе не само у ГСП, већ у целом Београду. Неспособна и корумпирана власт СПО-а довела је у питање даље постојање свих комуналних служби Београда, посебно ГСП-а.

Иако се већ дуже време налази у колансу изазваном ударима самозваних моћника, чаша жучи прелила се оног тренутка када су приватни превозници ступили у штрајк, паралишући живог у престоници. У позадини тога налазила се иста она власт која их је и ангажовала и рекетирала, узимајући им велике паре за рачун профита који је у почетку био издашан на основу цене појединачне карте, а са тенденцијом да ће такав профит бити одржив и у будућности.

Креатори овакве накардне политике су се прерачунали, јер Влада Србије није подлегла притисцима и упенама, категорички одбијајући могућност покушаја превоза. Јер, не треба превести економске рачунице које говоре да је садашња цена превоза примерена тренутку и да обезбеђује солидну зарату превозницима. Када се одбију сви трошкови, плате, делови, а на основу броја превезених путника, остаје зарата од 10-20%. Међутим, навика приватних превозника и градских челника да остварују екстра профит у односу на трошкове, није се могла толерисати.

У буџету града Београда предвиђено је 880 милиона динара за јавни превоз, а број аутобуса бележи нагли пад, са некадашњих 1.000 аутобуса, на садашњих 250. Ради тога, Влада Србије је донела допунску одлуку да се те паре директно усмеравају ГСП-у и Ласти, која обавља приградски превоз. Тиме се стичу услови да се криминалцима из Скупштине града не дозволи трошење средстава за јавни превоз и ко зна које сврхе. Остаје отворено питање да ли је до сада уопште било уплата поменутим предузећима из Скупштине града или су те паре преусмераване за друге намене. Завођењем принудне управе у ГСП, не ставља се тачка на дешавања која су претходила овим драстичним мерама. Пред истражним органима налази се комплексан посао утврђивања како су набављани резервни делови, зашто су ангажоване посредничке приватне фирме, попут фирме "Еуроспој" Војислава Михаиловића, које су по много скупљим ценама испоручивале резервне делове него сами произвођачи.

Новим мерама државних органа, ГСП-у је поверена комплетна функција јавног превоза, што значи да ће приватници моћи да учествују у јавном превозу, али само у кооперацији са ГСП. Више се неће понављати случајеви као што је продавање линија за градски превоз приватницима од фирме "Еуроспој", затим привилегованих превозника у погледу линија које добијају. Сви уговори о јавном превозу биће обновљени по објективним критеријумима. Такође, предстоји и дисциплиновање приватника који обављају градски превоз, кроз стриктно поштовање правила вожње,

уговора и без могућности за ступање у штрајк. Да је успостављање реда и дисциплине унутар ГСП-а било преко потребно, очито је кроз податак да је само 10-15 дана пред завођење принудне управе стигао шлепер анласера у ГСП, иако се зна да се годишње потроши само пет или шест анласера.

Колас ГСП-а, који је био повод за увођење принудне управе у то предузеће, претио је да угрози снабдевање града пијаћом водом. После губитка Студија Б, истина се више није могла сакрити од јавности. Још једном се показао исправан став Српске радикалне странке да треба увести принудну управу у град Београд, али није било довољно разумевања за тако нешто. Уместо парцијалне, принудна управа на нивоу града сачувала би имовину Београда од даљег уништавања. Овако, са високим температурама уследиле су и прве рестрикције у снабдевању водом, а стрпљене запослених у ЈКП Београдски водовод и канализација било је на измаку.

Лоша материјална ситуација, дотрајали системи водоснабдевања, мутни "уносни" послови око продаје Београдског водовода, условили су да проблем "Водовода" избије у први план. Као по неписаном правилу, Српска радикална странка је прва алармирала на веома тешку ситуацију унутар овог предузећа, у коме је дошло и до обрачуна унутар, до тада монолитног језгра руководства Београдског водовода. На листи за одстрел нашао се дотадашњи верни следбеник клана Драшковић, директор Предраг Ускоковић, који се јавно супротставио даљим корупционашким плановима у вези овог предузећа. Уместо директора и седам челних људи ЈКП Београдски водовод и канализација, требало је довести дојалну екипу СПО-а која би све нутке аминовала, без права на мишљење.

Иницијатор, само формално означен као Бојан Димитријевић, заправо је, према незваничним информацијама, сама Даница Драшковић.

План градске власти био је прозаичан: наставити започето на линији склапања сумњивих иностраних аранжмана око продаје ЈКП Београдски водовод и канализација. Сетимо се само афера око, игром случаја или не, француских компанија "SAUR Internacional", "Lionez de šu", "Вјуик", све зачињено предајом плана и документације Београдског водовода, што се свуда у цивилизованим земљама третира као олавање државне тајне. Међутим, градске челнике није ни било брига за имовину Београдског водовода, важно је било пронаћи канале да се "опере" што више новца, по могућности увећања постојећих привилегија. Епилог ове тужне приче око суноврата некада угледног предузећа је штрајк радника Београдског водовода, који су тражили боље услове рада и одговорност у пословању.

После одређених притисака запослених и јавности, праћених поливањем водом зграде градског парламента, у знак протеста због немара градских власти, врх СПО-а је одустао од смене руководства ЈКП Београдски водовод и канализација речима "да не треба још више компликовати ствари". То је била још једна потврда да су радикали били у праву када су јавно указали на још један покушај злоупотребе власти СПО. Да је градска власт постала равнодушна према могућности завођења принудне управе, говори и један од челника Града да "Република треба да преузме управу у Београдском водоводу и канализацији, ако је то у интересу предузећа и радника".

Тражење изговора

После силних перипетија око даљег егзистирања комуналних предузећа у граду, коначно је дошао тренутак и да Војислав Михаиловић, или градоначелник како воли да се представља, закаже 26. седницу градске скупштине за 6. јун. Седница је почела са извесним закашњењем, што никога више не чуди, и на њој је усвојен извештај о буџету града за први квартал 2000. године, неколико регулационих планова, именована нових директора... Читав ток седнице пратила је врло напета атмосфера, која је своју уvertиру имала приликом утврђивања кворума, када се "уважени градоначелник" мало залетео у бројању, јер у клупама није било одборника колико је он замислио. Како се ради о човеку коме образ није јача страна, то га није спречило да самостално предложи измене у дневном реду и стави их на гласање.

Да је "криминалац најгоре врсте", Михаиловић то врло добро зна, али можда још није схватио "да му је место у затвору". Биће да свако помишљене криминалних радњи и затвора буди у Михаиловићу неку чудну нелагоду. Као да слути оно што ће се неминуовно догодити. Најлакше је у недостатку аргумената "подвити реп" и побећи са мегдана.

На инсистирање Стеве Драгишића, председника Градског одбора Српске радикалне странке, да не сме примењивати своје "криминалне прилике" у скупштини, Михаиловић је лукаво избегао одговор, кроз обраћање посланицима да ли је прекршен пословник, свесно негирајући потребу за поновним утврђивањем дневног реда. Тог тренутка, Драгишићева констатација да су се Михаиловић и одборничка група ДС-а "уз боцу вискија договорили шта ће скинути са дневног реда", добила је своју потврду. Због немогућности даљег комуницирања са "градоначелником" који је запловио криминалним водама, одборничка група Српске радикалне странке је напустила даљи ток седнице. Испала да једино Српској радикалној странци смета флагрантно кршење свих законских аката, јер другима то очито не смета.

И шта још рећи на крају? Остаће забележено да је Српска радикална странка прва и једина политичка партија из Београда која је, пуно пута и на уштрб свог комодитета, у доброј мери разобличила осине гнездо звано Скупштина града. Захваљујући томе, бројне афере, прогони неистомисљеника, нелегална богаћена, доспеле су у жижу јавности. Зашто не рећи да је радикалски притисак био одлучујући у очувању имовине града Београда.

Нажалост, јавно изречене критике на рачун одлазеће градске гарнитуре, ни су у почетку наишле на очекивану реакцију неких надлежних органа. Политичка клима разних формалних и неформалних коалиција нимало није поговарала доњихотовској борби против ветрењаца.

Љубица Јаквић

Трг победе српских радикала: данас Земун, сутра Београд

ЖИГ СРАМА ЗА СВА ВРЕМЕНА

Неспорно је да су увек када се расправљало о смени градских челника или увођења принудне управе, управо одборничке групе СПС-а и ЈУЛ-а стале у одбрану даљег рунирања престонице

Слобода, једнакост, правда, патриотизам, одбрана отаџбине, све су то принципи и циљеви који многим представљају политички, чак и животни идеал. Са тим идеалима у свести многи су жртвовали све што су имали, па и сопствени живот, и тако поставили горње границе алтруизма. Дивљење које заслужују искрени борци за те принципе, мотивише многе да буду заговорници тих идеала. Међутим, када узвишени принципи дођу у сукоб са дневним интересима, долази се у велико искушење, у којем многи ипак следе сопствени интерес.

Последњи пример доследне одбране својих интереса је одржавање Српског покрета обнове на власти у Београду од стране СПС-а и ЈУЛ-а. Ако интерес није мотив, онда се то слободно може назвати саучествовањем у уништавању града.

Истине рали, треба рећи да левичарске партије нису имале своје представнике у Извршном одбору, у градској управи, комуналним предузећима, па се зато не може рећи да су директно одговорни за разарање града и криминал који је процветао. Али, не може се ни скинути одговорност са њих, јер је криминална, корумпирана, неспособна власт Српског покрета обнове опстала искључиво подршком СПС-а и ЈУЛ-а.

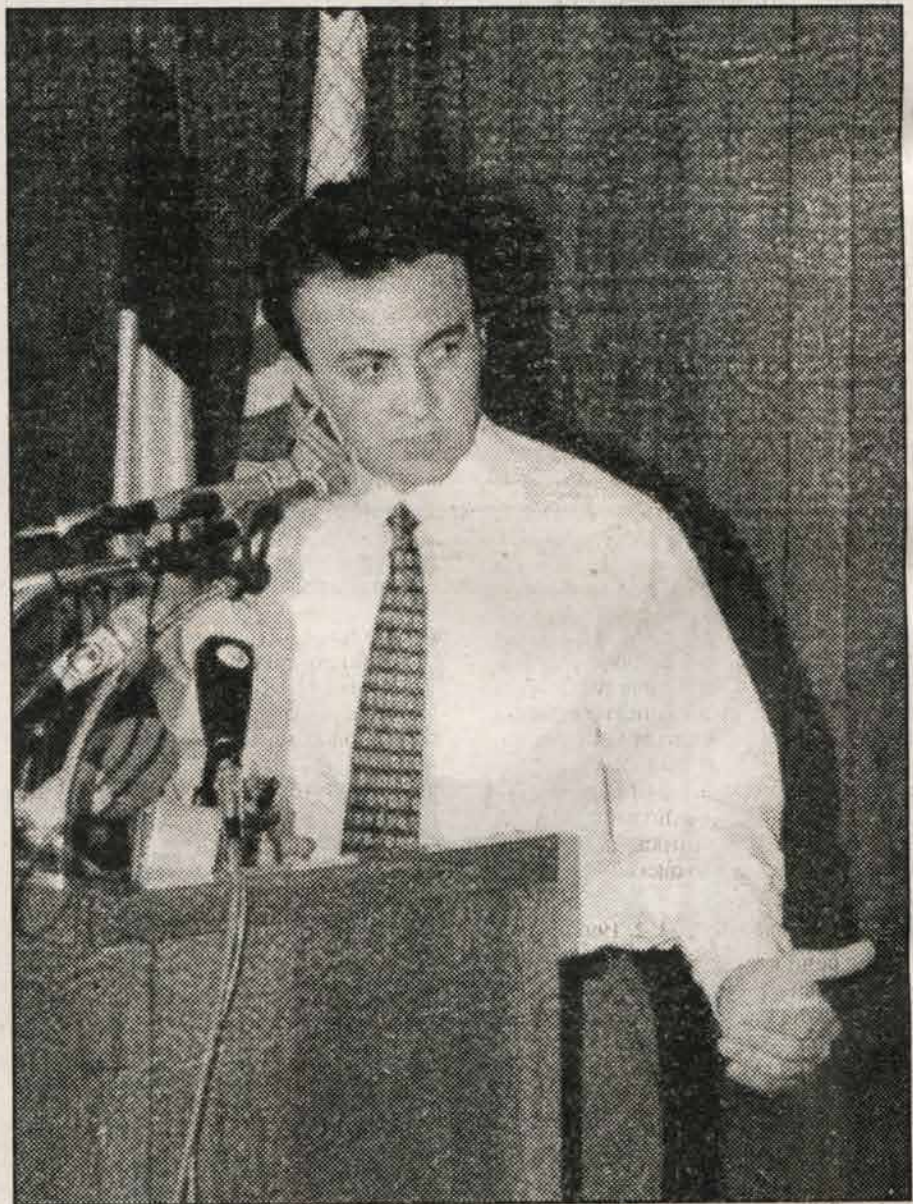
Када се 1. октобра 1997. године распаднала коалиција "Заједно", Градска скупштина је остала без владајуће већине. То је била повољна прилика да се изгласа и разрешење Извршног одбора и провођењем нових избора формира нова способнија власт и избегне катастрофа која је потом уследила. Већ у то време нова власт је показала своје криминалне склоности. То је свима, сем СПС-у и ЈУЛ-у, било довољно да наслуте будуће "црне дане Београда".

А за српске радикале то је био разлог за смену градске власти. Нажалост, у томе се није успело због новоформиране већине у Скупштини града. Ту већину чинили су одборници Српског покрета обнове, Социјалистичке партије Србије и Југословенске левице. Захваљујући тој већини, легализована је систематски организована пљачка Београда.

Прећутна подршка леве коалиције

Епицентар свих противзаконитих радњи градских структура транспарентно оделикава Скупштина града, односно узак круг људи који је, користећи се

правним насиљем, злоупотребио све механизме власти зарад реализације својих интереса. Све ће то народ платити! Овако би могла да гласи метафорично преформулисана прича Лазе Лазаревића, уклопљена у садашња тмурна времена наше престонице. Јер, ако је ве-

Стево Драгишић: раскринкане афере градске власти

ни доноси фамозни Извршни одбор, без обзира на надлежност, па зато није ни чудно што се скупштинске седнице за-казују једном у три месеца. Тако је, ре-шимо, градска влада почетком 1998. го-дине преузела улогу Управног одбора ГСП-а, у коме је смењивала и поставља-ла директоре по критеријуму послуш-ности и ћутања. Све њихове мутне рад-ње, српски радикали су обелоданили, уз уредну документацију, јер Београ-ђани морају да знају шта ради власт коју плаћају. Какви су ефекти накнадне памети, речито говори "први међу нај-горима", Војислав Михаиловић.

"Тек након усвајања плана схватио сам да није било кворума за време гла-сања и зато сматрам да та одлука није ни донета. Пошто смо почели да гласамо, Регулациони план је усвојен и нисам обраћао пажњу на број одборника у са-ли". ("Блиц") Да проблем није сувише озбиљан, овај "циркус" градске олигар-хије био би комичан. После помену-тих речи "градоначелника", сваки ко-ментар је излишан, и сам по себи гово-ри о стручној и моралној компетентно-сти дружине која је стицајем околно-сти затечена где јој није место.

Захтев за увођење принудне управе у Београду била је прилика да се још једном, недвосмислено, потврди сарадња СПС-а и ЈУЛ-а са СПО и њихов благо-наклон однос према криминалу, кору-пцији и незакону у Београду. То је би-ла последња шанса за "левичаре" да покажу да истински брину за Београд и Београђане, да покажу да је та брига већа и од потребе да имају некога ко ће у њи-

хово име нападати политичке против-нике, говорити оно што они не смеју.

Међутим, интерес је поново преваг-нуо. Закључили су да је по њих боље да оставе стање какво јесте. Мислили су: "Боље држати СПО уз себе, кад градску телевизију "Студио Б" користе за бесо-мучне лажи против радикала, па ће та-ко и једни и други имати штете". Али, заборавили су да од те "штете" они ни-су имали користи, већ су само продужи-ли агонију Београда, зашта морају сно-сити одговорност.

Као илустрацију које штетне разме-ре је имала власт СПО-а, односно подр-шка тој власти, подсетићемо на неколи-ко криминалних афера које не би биле могуће да је СПО на време оборен с вла-сти.

Још једна болна страница у владави-ни безаконја било је вишегодишње мал-третирање Београђана са градским пре-возом, које је имало свој епилог увође-њем принудне управе у ГСП 1. јуна ове године. Да ли је морало баш толико ду-го да се чека са таквом одлуком?

Што ће диче Српске радикалне стра-нке, ова странка већ две године тражи принудну управу у целом Београду, свесна да одлазећа градска гарнитура, попут дављеника који се хвата за слам-ку спаса, покушава да докрајчи процес деградирања свих комуналних преду-зећа под њиховим ингеренцијама. Еви-дентно је да је одлука државних орга-на о завођењу принудних мера у ГСП-у спасоносно, али у доброј мери зака-снело решење, јер је овај некадашњи гигант срозан на најниже гране у својој вишедеценијској историји превоза Бео-

грађана. Бројка од око 300 возила ГСП-а у саобраћају, уништени погони, вели-ки број отпуштених радника, бесрамно арчење имовине овог предузећа од криминалаца из СПО-а, део је тужног колорита, односно свакодневице ГСП-а.

План госпде из Старог двора био је више него прозаичан: перманентним смањивањем броја возила и укидањем реда војње, требало је минимизирати позицију ГСП-а на пољу јавног превоза Београђана, уз синхронизовано уво-ђење приватних превозника, који мало-помало преузимају примат на улица-ма престонице. Градски челници су за колаше ГСП-а кривица потражили на раз-личитим адресама – те крив им је "Југо-петрол" због наводне недовољне испо-руке горива, те Републичка влада зато што стопира неlegalно и инфлаторно повећање цена карата или што законски санкционише широк спектар махинари-ја градске владе. У прилог томе, вреди се подсетити хапшења бившег директора ГСП-а, Милана Живановића, због отгу-жби за малверзације при набавци резер-вних делова за ГСП.

Што се тиче приватних превозника, који су у постојећем облику творевина "мудрости" градских челника, ситу-ација је још алармантнија. Београдским улицама промичу аутобуси сумњивог порекла, без икакве контроле, уз прећу-тно амицовање врхова градске власти. Не без разлога, јер је јавна тајна да су челници града, попут Спасоја Крунића, отимали аутобусе ГСП-а и "предавали" их на фиктивно коришћење приватни-цима.

Одборничка група Српске радикалне странке усамљена у борби за остварење интереса грађана

У пљачки ГСП-а ишло се толико далеко да су исправни аутобуси продавани у бесцене приватницима који су блиски градским властима. Памти се велика афера са око 240 милиона динара од фамозне градске таксе, који су прошле године издвојени за обнову инфраструктуре ГСП-а и ремонт возила. Нико од градских функционера до данашњег дана није објаснио где су нестале те паре, прецизније речено, у чијем су буџелару завршиле. Посебно поглавље ове приче су крајње мутни послови око добијања појединих линија, што је додатно искомпромитовало напредне у градској управи.

Сетимо се само афере око повлачења

награђен за сво зло које је нанео житељима престонице.

Довољно је подсетити да су таквог човека устоличили на челу престонице управо гласови СПС и ЈУЛ-а, што говори о њиховој "бризи" за наводном ревитализацијом престолног града. Елем, криминогена градска врхушка, предвођена господином "градоначелником", прокламовали су један виши ниво пљачке, упакован у обланду наводног конкурса за доделу права јавног превоза у граду, чиме је, ваљда, требало навући црни повез преко очију грађана Београда. Већ у старту појавили су се одређени кланови, блиско повезани са градским моћницима, који су их фаворизовали не би

ако се тако може назвати, све то за "само" 1.500 марака. Тиме су се цепови "човека помирења" пунили, а он је градио имиџ човека који се "не меша у свој посао", не желећи да се случајно замери свом ментору.

Позната је и афера са имагинарним шкодиним тролејбусима, који су противзаконитим пословима градској олигархији требало да донесу огроман профит, да одборници Српске радикалне странке нису на време открили криминалну позадину овог, по тумачењу челника града, повољног пословног потеза. Када је јавност сазнала за детаље овог "уносног" посла, преко ноћи су напрасно заборавили тролејбусе.

Крађа у најави

Услови за увођење принудног већа у престоници могли су се пронаћи и у другим аспектима комуналног система у граду, који су по истом методу пљачкани од "проверених". Драшковићевих преторијанаца. Еклатантан је пример пропадана ЈКП Београдски водовод и канализација, изазваног покушајима градских моћника да Београдски водовод пошто-пото предају страним партнерима, не би ли стекли финансијску корист за себе.

Својевремено је Спасоје Крунић свећано, пред камерама некада њиховог партијског гласила Студија Б, обзнанио склапање уговора са "реномираном" француском компанијом "SAUR international", под "повољним" финансијским условима. Иза те компаније стајао је знак питања о њеним активностима, јер се апсолутно ништа није знало о овој "реномираној" компанији.

Међутим, то није представљало неку значајнију препреку градским челницима, који су француским "партнерима" доставили планове и комплетну документацију водовода, који спада у стратешки осетљиву институцију. Самим тим, њихов штетан и неодговоран чин води се и као одвајање државне тајне, што је потврдило горку истину да кооперативност Српског покрета обмане не познаје моралне баријере у издаји свог народа.

Једна од бројних француских компанија које су преговарале око улагања у Београдски водовод био је и "Вјик", чији су представници јавно дигли глас о говору лажи и превара којим су се служили градски челници током "преговора". Градска влада је пре три године покренула иницијативу да поменути француска фирма направи анализу стања у Београдском водоводу и предложи облике сарадње који би задовољили и Град и Републику, титуларне целокупне имовине. Било је предвиђено да се информација отплаћује кроз цену воде, а избегло би се дотирање из градског буџета. Постојала је чак 21 верзија уговора које су биле понуђене на увид јавности, јер је један од услова добијања кредита од банке, управо стављање на увид копије уговора.

БЕОГРАДСКОМ "ВОДОВОДУ", ПРЕМА НАВОДИМА ЊИХОВОГ СИНДИКАТА, ПРЕТИ ЛЕТЊИ КОЛАПС

ЗАМУТИЛИ И БУЏЕТ

Оно што посебно бode очи јесте 56 милиона динара који су нестали из градске касе, а били су намењени "Водоводу" - каже Драгутин Животић, председник Самосталног синдиката предузећа

БЕОГРАД би овог лета, са издацима тек 45 стотина, могао да остане без - воде! Реторички изјављује председник за приватизацију, којима руководи ЈКП "Београдски водовод и канализација", председник Драгутин Животић, председник Самосталног синдиката овог предузећа. Скупштина града, при томе, иако осимач "Водовода", не чини ништа да помогне и ликвидира у овом предузећу и Београђанима.

Да новца буде већа, та иста Скупштина града, односно њен Извршни одбор, отпустио је, измеђ осталог, издацима, свих 56 милиона динара, амањених (из буџета града) овом предузећу! Пошто издацима из града уговорено је, не зна се још у чијим рукама су завршене те паре и јесу ли, на штету нормалног снабдевања Београђана водом, можда, претворене у неке друге, за њихове грађане, вредне ставове.

Ситуација у "Водоводу" је сада већ драматична - осимаче Драгутин Животић. - Не можемо да се помиримо са тим да неки иницијатива и да је Скупштина, као

ОДУСТАЛИ ОД СМЕНЕ

ЧЕЛНИЦИ Градске скупштине одустали су од смене руководиоца у ЈКП "Градски водовод и канализација", уз образложење, да "не треба још увек компликовати ствари" - рекао је на јучерашњој конференцији за новинаре Милош Јанковић, потпредседник Градског одбора СРС Београда и подсетио да је Српски покрет обнове покушао недавно, да на

оснивању предузећа, дигла руке од нас. Оно што посебно "бode очи" јесте тек 50 милиона.

Чланови Колективног овог предузећа су, још у журту, председника Управног одбора изјавили, које је потписало 15 руковођаца, на челу са замеником генералног директора Драгославом Булатовићем, а у којем се, између осталог, каже: "Иницијатива ове смене и неможе бити пара и за некакове жалбе иницијатива! У случају да онеки не добијемо нову оснивачу (Скупштину града), не можемо да гарантујемо ред функционисања водних и чајних

челика места у "Водоводу" послом страним одама и послушним луѓа.

Чак је и један од високих функционера СРС, у глави одборнице у Скупштини града, рекао да Београду прети нестатак воде и да "Република влада треба да предузме управу у БСК, ако ће запосленима и Београђанима бити боља" - подсетио је Милош Јанковић.

Да су неке "мутне воде" вођене око овог предузећа, говори и чињеница да су Спасоје Крунић и Драгутин Животић у Паризу потписали уговор за продају "Водовода" са француском фирмом "Сатур интернационал", а да неке од запослених из представничке синдиката, иако кажу, тај уговор знају више.

Синдикалци истичу да је време да државни органи утврде како су се сви финансијски извештаји одређене у "Водоводу", јер ће, према њиховим тврдњама, иако чак из неке инквизиције од оних у ГСП.

Р. З.

из саобраћаја аутобуса са прногорским таблицама, иза чега је стајало противзаконито деловање челника града. Уследила је палба из широког дијапазона јаликовки о наводној саботажи и парализи функционисања Београда, што је био покушај да се скрене поглед са овог својеврсног легла корупције. У томе је предначио највећи криминалац у оснињем гнезду званом Скупштина града, Војислав Михаиловић, који је као својеврсно "сатисфакцију" за устоличење клептоманије у градској управи, доживео да, какве ли ироније, фигурира као председнички кандидат СПО-а на предстојећим изборима за председника Савезне Републике Југославије. Уместо у затвору, човек ни крив ни дужан бива

ли се, тобоже, побољшао квалитет превоза за "добробит Београђана". Прво су ГСП свели на ниво алтернативног превоза, а онда су у "игру" улазили браћа Шарап и слични, који су од раније били осумњичени за криминалне активности.

Шта је урадила градска власт? Покупивши рекет од приватних превозника, уз дељење недоречених, про форме састављених уговора, својим штићеницима су препустили најпрофитабилније линије, а ГСП-у су остале мрвице.

"Тралоначелник" Михаиловић прославио се великом афером око предузећа "Еуроспој", преко кога су сви заинтересовани приватници за добијање линије морали да поднесу некакав елаборат,

Да се не заборави: интереси левице и градске власти изнад интереса грађана

Све је то пало у воду, јер један такав уговор искључује било какву крађу и манипулације са завршним рачунима. Француски партнер је уложио два милиона долара у студије и технички део посла, да би им градски челници безобразно окренули леђа и почели исте такве преговоре са другим партнером. Драган Човић је волео да каже како ЈКП Београдски водовод и канализација вреди између три и седам милијарди долара, што је ординарна глупост и незнање, јер, на пример, Водовод у Прагу вреди 50 милиона долара. У основи свега је стајала жеља градских челника да путују по свету, одседају у луксузним хотелима, да до врха напуне касу СПО-а. Зато су и сви њихови пословни "подухвати" били кратког века, а списак преварених све дужи.

Иако су Београђани у доброј мери навикли на живот лишен елементарних "ситница које живот значе", без воде се још нико није навикао да живи. Самим тим, политички улог је већи, што је резултирало драматичним дешавањима изазваних несташицом пијаће воде са првим овогодишњим летњим врућинама. То је актуелизовало могућност увођења привремених мера и у ово предузеће, попут ГСП-а, јер је ситуација измакла контроли.

Поново је Српска радикална странка изашла у јавност са егзактним подацима везаним за дешавања иза кулиса Београдског водовода и канализације, око захтева за сменом Предрага Ускоковића са места генералног директора овог предузећа. Као по лоше написаном сценарију, поново је заказала подршку

леве коалиције, која је равнодушно чекала развој ситуације уз, показало се, демагошке критике на рачун функционисања Београдског водовода и канализације, за "добробит грађана". Занимљиво је што им се интереси грађана нису уклапали у тренуцима када су подржавали мањинску владу у градском парламенту.

Елем, поменути захтев за сменом Ускоковића поклопио се са драматичним несташицама воде, а у његовој сенци стајало је његово доследно супротстављање сумњивим кадровским решењима, који су на челне функције предузећа требало да доведу лојалну екипу која би проводила све жеље породице Драшковић у стварност. Када су детаљи овог класичног примера одстрела људи, који су дигли глас против тираније, изазвали лавину протеста запослених у Београдском водоводу, уследило је изненадно "повлачење" градске врхушке из овог случаја, остављајући Ускоковића на челу Београдског водовода и канализације. Поновила се већ виђена ситуација када су градски челници напрецац "заборављали" на "уносне послове", или као у овом случају на смену директора Београдског водовода и канализације, јер је јавност сазнала за мрачну позадину ових излета у воде криминала и корупције.

Да невоља буде већа, Извршни одбор Скупштине града отписао је, ван својих надлежности, свих 50 милиона динара намењених овом предузећу, издвојених из буџета града. Пошто градски они упорно ћуте, остаје непознато у чијим цевима су завршиле те паре, и да ли су

на уштрб уредног водоснабдевања Београђана прерасподељене на неке друге, само "одабраним" круговима знане ставке. Као резултат таквог маћехинског односа Града према Београдском водоводу, ситуација унутар предузећа постаје све драматичнија, када се плате запосленима не исплаћују месецима, а о потрагама системима водоснабдевања и да не говоримо. Очигледно је да негде цури.

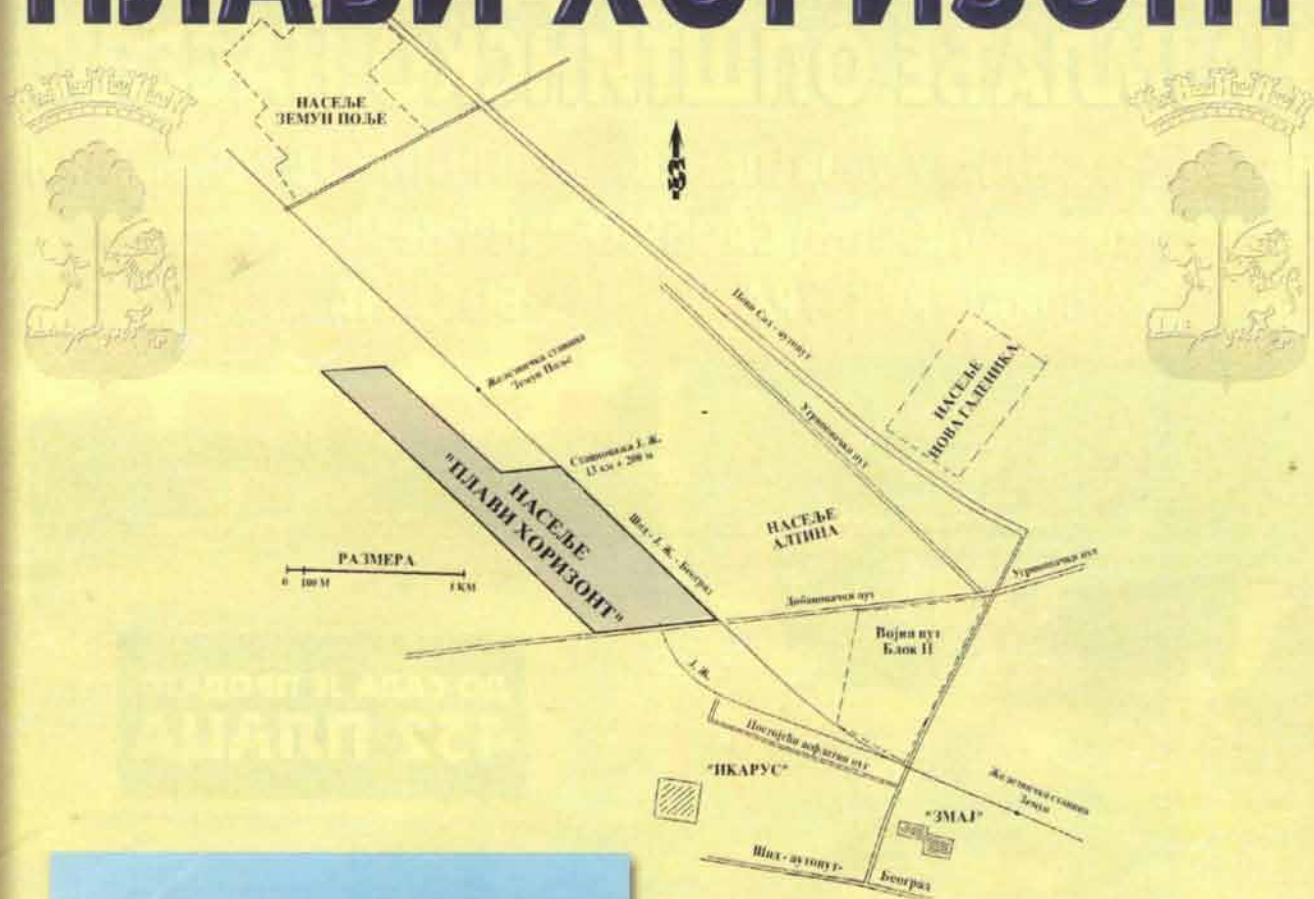
Ови примери су довољни да се формира права слика о онима који су били извршиоци власти у Београду. Довољни да се закључи да су криминал и корупција основна обележја те власти, и да су потпуно неспособни за одговоран и озбиљан посао. Међутим, не треба заборавити ко им је све то дозволио. Ко им је омогућио да задовоље своју бескрајну потребу за отимањем. Не треба заборавити ко је три године немо посматрао како се отима на све стране, нити ко је затварао очи пред очигледним уништавањем комуналног система.

Зато сваки пут када се сетите да сте се смрзавали чекајући сатима аутобус, или да сте се смрзавали у стану без грејања, или да сте данима чекали цистерне са водом јер је била рестрикција, или да сте морали да подмитите неког чиновника, или да вам контејнери данима нису испражњени, или да вам је "испод прозора" никла дивља депонија, тада не можете заборавити да је то све учинила власт СПО-а, која без подршке СПС-а и ЈУЛ-а то не би била у прилици да учини.

Стево Драгишић

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

ИЗВРШНИ ОДБОР СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЗЕМУН РАСПИСУЈЕ КОНКУРС ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

- Парцеле се налазе у продужетку насеља Алтина, са леве стране пруге Београд-Батајина, од Добановачког пута до насеља Земун Поље.
- Право учешћа на конкурс имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз надокнаду од 300 динара/м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова уплати износ од 300 динара на жиро рачун бр. 40805-601-1-178255 "Земунске новине".
- Пријаве се подnose у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон: 198-323 локал 36.

ПЛАВИ ХОРИЗОНТ

**У НАЈСУНЧАНИЈЕМ ДЕЛУ ЗЕМУНА
НАЈМЛАЂЕ ОПШТИНСКО НАСЕЉЕ**

НАСЕЉЕ ОД БЛИЗУ 900 ПЛАЦЕВА ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 8 АРИ

ИДЕАЛНА САОБРАЋАЈНА ВЕЗА

ИНФРАСТРУКТУРА ВЕЋ НА ОБОДУ НАСЕЉА

ДО САДА ЈЕ ПРОДАТО
452 ПЛАЦА

ЦЕНА ПЛАЦЕВА:
300 ДИН/М²

ЦЕНА ВАЖИ ДО
30. СЕПТЕМБРА 2000. ГОДИНЕ

